

ΦΙΑΤ

ΤΟΥΡΙΝΟΝ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΟΡΤΗΓΑ
ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΙ

ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΑΣΣΟΝΙ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 55

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΑΓΑΠΑΤΕ

ΦΥΤΕΥΕΤΕ

ΦΥΛΑΣΣΕΤΕ

ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ

26-7/5

Φεβρουάριος & Μάρτιος 1922

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΣΟΜ. ΕΛΛ. ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Ε
Σ
Ο

Ε
Τ
Ο
Σ
Ο
Σ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ
ΠΡΟΣΚΟΤΟΥΣ

★ ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ★

ΥΠΟ

ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΑΡΧΗΓΕΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Α. Β. Υ. ὁ ΔΙΑΔΟΧΟΣ Ἀρχηγὸς Σ. Ε. Π.
Ἀναπληρωτὴς Αὐτοῦ : Α. Ἐξ. ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Σ. Στάη;
Γεν. Γραμματεὺς } Δοχαγὸς Λ. Πτέρης
Γεν. Ἐφορος }
Ταμίας : Ὁ κ. Θ. Σκουῖφος Πληρεξούσιος καὶ Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
Σύμβουλοι : Ἀντιστράτηγος Στ. Γεννάδης;
 Ὑποναύαρχος Μιχ. Γούδας Πληρεξούσιος
 Ὁ κ. Φιλ. Γεωργαντᾶς Τμημ. Μέσης Ἐκπαιδεύσεως
 Συντ)χης Ἰππ. Κορδέλλας Ἰωάν.
 Ἀντιπλοίαρχος Β. Ν. Σακελλαρίου Ἀλ.
 Ὁ κ. Χρ. Πράτσικας Γεν. Γραμμ. Ὑπουργ. Δικαιοσύνης
 Ταγματάρχης Πεζ. Κίτσος Γ. Διαγγελεὺς Α. Μ. Βασιλέως
 Ὁ κ. Μαρκ. Μίνδλερ Τμημ. Στενογρ. Γραφ. Βουλῆς
 Ἰλαρχος Μπαλτατζῆς Ν.
 Ὁ κ. Ἀθ. Λευκαδίτης Καθηγητὴς Γυμναστικῆς
 Ὁ κ. Φιλ. Καρβελλᾶς Ἐπιθεωρ. Γυμναστικῆς

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΦΙΛ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ.—Ταγματ. ΚΙΤΣΟΣ.—Λοχ. ΠΤΕΡΗΣ.—Ἰλαρχος ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ

Γραφεῖα Σ. Ε. Π. : Ὀδὸς Νίκης 11.—ΑΘΗΝΑΙ
 Διευθύντρια Γραφείων : Δ^ς ΑΛΞΕ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

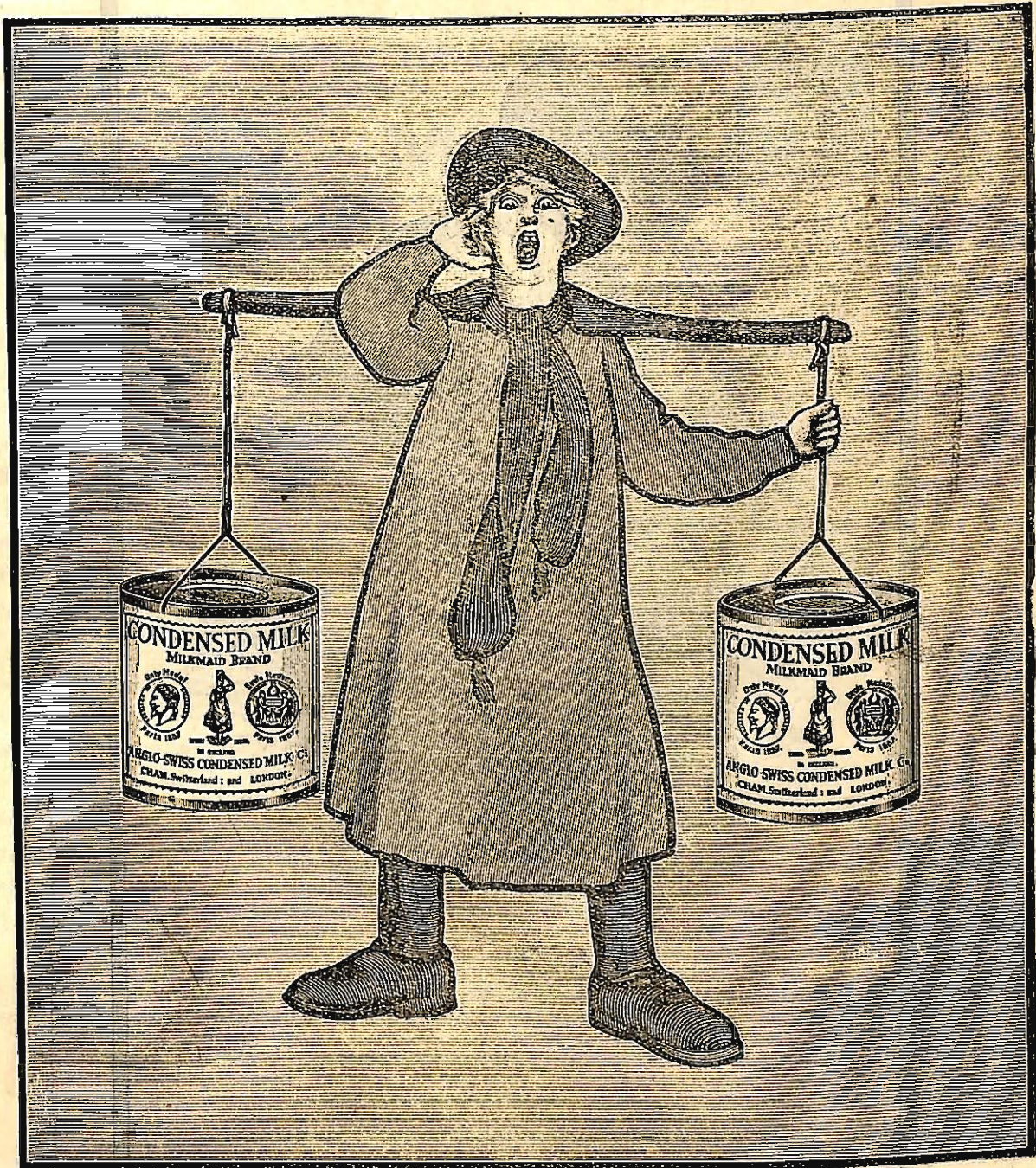
Ἀλληλογραφία : Γεν. Γραμματεῖα Σώμ. Ἑλλ. Προσκόπων, Νίκης 11.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφήματα : Σῶμα Προσκόπων, Νίκης 11.—ΑΘΗΝΑΣ

Dépêches : Soma Proskoron, Nikis 11.—ATHÈNES

ΤΟ ΠΕΦΗΜΙΣΜΕΝΟΝ & ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ
ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
NESTLÉ

ΤΟ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

ΤΟ ΑΝΑΘΡΕΨΑΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜ. Σ. Ε. Π. ΛΟΧ. Α. ΠΤΕΡΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ Δ^ΑΣ ΑΛΕΞ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ

ΕΤΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ. 26·27 — ΑΘΗΝΑΙ — ΦΕΒΡ. — ΜΑΡΤΙΟΣ 1922

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Καθ' ἣν στιγμήν ὀλοκλήρως ὁ Ἑλληνισμὸς πανηγυρίζει τὴν 25ῃν Μαρτίου ὡς ἡμέραν Ἑθνικῆς Ἀποκαταστάσεως, ὡς ἡμέραν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Γένους ἀπὸ τῆς Δουλείας τῶν Βαρβάρων Τούρκων, ὡς ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας, στρέψατε ἐπ' ὀλίγον τὴν διάνοιάν σας πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἀκολουθήσατε τὴν ἐξέλιξιν ὀλοκλήρου τῆς ἐνδόξου Ἱστορίας τῶν 100 αὐτῆς ἐτῶν ποῦ παρήλθον. Στρέψατε βραδέως τὰς σελίδας τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἱστορικοῦ βιβλίου ποῦ ὀνομάζεται «Ἑλληνικὴ Ἐποποιΐα» ἀναγνώσατε, μελετήσατε προσεκτικὰ, τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα, τὰς γενναίας πράξεις, τὰς αὐτοθυσίας, τοὺς ἀφαντάστους ἡρωϊσμούς, τὰς μαρτυρικὰς τραγωδίας, τὰς γενναιοδορίας, τὴν αὐταπάρνησιν ὄλων ἐκείνων τῶν Ἡρώων καὶ Μαρτύρων ποῦ ἠγίασαν μὲ τὸ τίμιον αἷμα των τὸν εὐγενέστερον καὶ ἱερώτερον τῶν ἀγῶνων, ποῦ εἶδε ὁ κόσμος ὄλος. Ἐξακολουθήσατε στρέφοντες τὰς σελίδας καὶ θὰ ἴδητε ὅτι ὅλαι ἀνεξαιρέτως πλήθουσι κατορθωμάτων ἡρωϊκῶν ἀγῶνων ἀπελευθερώσεως δούλων ἀδελφῶν μιᾶς ἀπαισίας δουλείας. Θὰ σταματήσατε, διότι τὸ βιβλίον δὲν ἀποπερατώθη, ὑπάρχουν ἀκόμη πολλαὶ λευκαὶ σελίδες ποῦ πρέπει νὰ γραφοῦν, εἰς αὐτὰς θὰ δώσατε καὶ σεῖς μερικὰ παραδείγματα ὡς ἐκεῖνα ποῦ ἔδωσαν οἱ ἡρωϊκοὶ πρόγονοί σας, οἱ πατέρες σας, οἱ ἀδελφοί σας, τέλος οἱ συνάδελφοί σας πρόσκοποι τοῦ Αἰδινίου καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλ. μερῶν. Ἀπὸ τὴν μελέτην αὐτὴν θὰ διδαχθῆτε, θὰ ἐμπνευσθῆτε, θὰ ἐνδυναμωθῆτε τὴν ψυχὴν, θὰ ἀντλήσατε πᾶν εὐγενές, πᾶν γενναῖον, πᾶν τίμιον, πᾶν καλὸν καὶ ὠραῖον ποῦ θὰ σᾶς καταστήσῃ ἀνταξίους ἐκείνων ποῦ ἔγραψαν τὰς χρυσὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας σελίδας καὶ σᾶς ἔδωσαν τὴν Ἐλευθερίαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς σκέψεως, σᾶς ἔδωσαν τὴν 25ῃν Μαρτίου.

Πρόσκοποι,

Τὸ Ἔθνος καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀποβλέπουν πρὸς ὑμᾶς μετὰ στοργῆς καὶ ἀγάπης. Φανῆτε ἀντάξιοι τοῦ Μεγάλου Ἔργου τῶν Ἀθανάτων Ἡρώων Προγόνων σας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Ο Γενικός Έφορος

του Σώματος Έλλήνων Προσκόπων

Πρός τα Προσκοπικά Σώματα.

Αριθ. Πρωτ. 32722.

Αύξ. αριθ. έγκ. 235.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ
ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΣ ΑΡΧΑΣ
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Περί παραστάσεως Σώματος Έλλήνων Προσκόπων
εις Έθνικās ή Στρατιωτικās έορτάς.

Κατωτέρω κοινοποιώ ύμιν έγκύκλιον διαταγήν του Σεβ. Υπουργείου Στρατιωτικών προς άπάσας τάς στρατιωτικάς άρχάς διά τής οποίας εντέλλονται όπως εις τάς έπισήμους τελετάς ή παρατάξεις συνκαταλέγεται έν τή έπισήμω προγράμματι και τό Σώμα Έλλήνων Προσκόπων.

Ο Υπουργός των Στρατιωτικών κ. Θεοτόκης παρακολουθήσας έν τή ξένη τάς υπό των προσκόπων προσφερθείσας λαμπράς ύπηρεσίας τόσον έν πολέμω όσον έν ειρήνι, άναγνωρίζων δέ ότι ό ιδεώδης προσκοπικός θεσμός είναι μέγιστος συντελεστής τής προπαιδευτικής τιμίων και καλών πολιτών και εύδωρων και γενναίων στρατιωτών συνιστά τό Σώμα των Προσκόπων εις άπάσας τάς στρατιωτικάς άρχάς ως έθνικότητα εργαζόμενον. γνωρίζει δέ αύταις ότι ή Πολιτεία περιβάλει δι' άγάπης και στοργής τους νεαρούς προσκόπους μέλλοντας φρουρούς τής πατρίδος, άξιων όπως παρά τό πλευρόν των γενναίων στρατιωτών παρατάσσονται οι νεαροί πρόσκοποι διά να έν ισχύωνται ήθικώς διά τής εξισώσεως αυτών προς τους άνδρείους μαχητάς των ένδόξων πολέμων.

Τό μέριστον τουτο δείγμα τής εκτιμήσεως υπό τής Πολιτείας του έργου ήμών παρακινώ να αναπτύξητε και τονίσητε εις τους προσκόπους ήμών γνωρίζοντες αύτοις ότι ή εύδόκιμος αυτών ύπηρεσία έν τή Σώματι θέλει σοβαρώς ληφθή ύπ' όψιν όταν οι πρόσκοποι κληθώσιν υπό τάς ένδόξους Σημαίας προς εκτέλεσιν του προς την Πατρίδα και τον Βασιλέα καθήκοντος αυτών.

Ο κ. Ν. Θεοτόκης Υπουργός επί των Στρατιωτικών ένθερμος ύποστηρικτής τής Προσκοπικής ιδέας.

Έν Αθήναις τή 25 Φεβρουαρίου 1922.

Ο Υπουργός
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Λοχαγός Πέτρης

Γεώργιος Κρητικός
Ταχμ. Πιζικίου

Έντέλλομαι όπως κατά τάς έπισήμους παρατάξεις επί τή εύκαιρία Έθνικών ή Στρατιωτικών έορτών συμπεριλαμβάνεται έν τή έπισήμω προγράμματι και τό Σώμα Προσκόπων όπου ύπάρχουσι συγκεροτημένα προσκοπικά Όμάδες.

Διά τής παρατάξεως των νεαρών Προσκόπων μετά των στρατιωτών θέλομεν προσδώσιν τήν άριμόζουσαν θέσιν εις τό έθνικότητα εργαζόμενον Σωματεϊον τουτο και διαπιστώσωμεν εις τους αποτελούντας αυτόδι ή Πολιτεία παρακολουθεί μετά προσοχής τό εύγενές αυτών έργον και περιβάλλει μετά στοργής και άγάπης τους νεαρούς Προσκόπους τους μέλλοντας φρουρούς τής Πατρίδος.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

Αρ.φ. Πρωτ. 5970.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1922.

Πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα Σ.Ε.Π.

Ἐνταῦθα.

Εὐχαρίστως ἀπαντῶν εἰς ὑμετέραν πρόκλησιν νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὰς σκέψεις μου ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐν Ἑλλάδι προσκοπισμοῦ δηλῶ ὅτι ὁ προσκοπισμὸς δεφεῖται νὰ ἐμπειδωθῇ καὶ διαδοθῇ ἐν τοῖς κύκλοις τῆς νεότητος παρ' ἡμῖν τὸ μὲν διότι εἶνε σπουδαιότατον παιδαγωγικὸν μέσον ἀποβλέπον τὸσον εἰς τὴν φυσικὴν ἀγωγὴν τῶν νέων ὅσον καὶ εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ ἤθους αὐτῶν, ὅπερ διὰ τὴν ἀμυναν τῶν δικαίων καὶ τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς πατρίδος ἡμῶν εἶνε ἀπαραίτητον ἔργον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἀπὸ ἀτομικῆν καὶ ἀπὸ γενικῆν ἀποψιν ὁ προσκοπισμὸς ἀποβαίνει παρ' ἡμῖν ἀναγκαιότατον μέτρον, ὃν πρέπει πάντως νὰ κατανοήσωσι καὶ νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν τελεσφορωτέραν εὐόδωσιν αὐτοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Θ. ΖΑΓΜΗΣ

ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ἀθήναι 9 Ἰανουαρίου 1922

Πρὸς τὸν Κύριον Γενικὸν Γραμματέα
τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων

Φίλε Κύριε Πίτερ

Ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτη 1922 εὐχομαι εἰς τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων τὰ βέλτιστα.

Ὁ Προσκοπισμὸς εἶναι ἄριστον φυτώριον δημοσυργίας ἐναρέτου ἀλκίμου καὶ πειθαρχικῆς νεολαίας, ἧς κατεργάζεται ὄχι μόνον τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτομικὴν ἀρετὴν, προφυλάσσων αὐτὴν ἀπὸ τὴν διαφθορὰν τῶν τριόδων εἰς ἣν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν βλέπομεν δυστυχῶς τοὺς μικροὺς παρασυρομένους.

Δημιουργεῖ ὅθεν ὁ Προσκοπισμὸς διὰ μὲν τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν ἐναρέτους πολίτας, διὰ δὲ τὸν στρατὸν ὑγιεῖς, θαρραλέους καὶ πειθαρχικοὺς στρατιώτας.

Ἐὰν δὲ εἰς τὰς ἀσκήσεις τῶν Προσκόπων προστεθῇ ἡ ἀνάγνωσις χαρτῶν καὶ ἡ σύνταξις σχεδιαγραμμάτων (croquis), βαθμηδὸν σὺν τῇ ἐξασκήσει καταληγόντων εἰς τὴν ἐξ ὕψους ἀποτύπωσιν τοῦ ἐδά-

φους, τότε ὁ Προσκοπισμὸς θέλει καταστῆ πολὺτιμος πρόδρομος ἀρίστου ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου τούτου σκοποῦ ἡ Χαρτογραφικὴ ὑπηρεσία θέλει παράσχει ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν αὐτῆς.

Μετ' ἄκρας ἐκτιμῆσεως

Α. Ἀναγνωστόπουλος
Διοικητὴς Χαρτ. Ὑπηρεσίας
Ὑποστράτηγος

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1922.

Πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῶν Προσκόπων

Ἐνταῦθα.

Ἀπαντῶν εὐχαρίστως εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι τὸν Προσκοπισμὸν θεωρῶ ὡς μίαν τῶν ἀρίστων ὀργανώσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προπαρασκευὴν τῶν παιδῶν διὰ τὸν βίον. Διότι ἐκτὸς τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς σκληραγωγίας, ἣν ἐπιδιώκουσιν ἢ ἐν ὑπαίθρῳ ζωῇ καὶ ἄσκησις, προάγεται ἐκ παραλλήλου, διὰ τῆς ἐφαρμοζομένης διδασκαλίας καὶ ἀγωγῆς, ὁ ἀτομισμὸς καὶ ἡ πρωτοβουλία τοῦ παιδὸς καὶ τοῦ ἐφήβου διὰ τὴν ἐν τῷ βίῳ εὐδοκίμησιν αὐτοῦ.

Εἰδικότερον δὲ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ἐξεταζόμενος ὁ Προσκοπισμὸς, οὐδεμίαν χωρεῖ συζήτησιν ὅτι ἀποτελεῖ οὗτος σημαντικὴν προπαρασκευαστικὴν μόρφωσιν τοῦ μέλλοντος στρατιώτου τῆς Πατρίδος. Καθόσον, τὸ σύνολον τῆς παιδείσεως, αἱ γενικαὶ καὶ εἰδικαὶ ἀσκήσεις, ἡ ἕξις τῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως ὡς καὶ αἱ ποικίλλαι σχετικαὶ γνώσεις αἱ διὰ τοῦ Προσκοπισμοῦ εἰς τοὺς παῖδας καὶ ἐφήβους μεταδιδόμεναι, μορφοῦσιν ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας, ἄνδρας σχεδόν, κατὰ πάντα ἐτοιμοὺς διὰ τὴν ἐν τῷ στρατεύματι ταχεῖαν καὶ πληροῦσαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Στρατολογούμενοι δὲ κατὰ τὴν ἀνδρικήν των ἡλικίαν θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν εἰρήνῃ μὲν ὡς ἐκπαιδευτικῶν συναδέλφων των συλλέκτων πρὸς μετάδοσιν ὑγιῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἐν πολέμῳ δὲ ὡς ζῶντα παραδείγματα αὐτοθυσίας καὶ ἀντοχῆς εἰς τὰς κακουχίας.

Μετὰ τῶν θερμοτάτων μου εὐχῶν ὑπερ τῆς προόδου τοῦ ἐν Ἑλλάδι Προσκοπισμοῦ δεχθῆτε παρακαλῶ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

ΣΚΟΥΦΟΣ Ὑποστράτηγος

ΓΝΩΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

«Ο Βασιλεύς τῆς Ἀγγλίας εἶπε πρὸς τὸν σὲρ Ρόμπερτ Μπάντεν-Πάουελ ἐν σχέσει μὲ τὸν προσκοπισμὸν :

«Ἐξηκριβώσα ἰδίους ὄμμασι πόσον καλὴν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ τοῦ παιδὸς ὁ Προσκοπισμὸς. Εἶναι κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου τὸ ἐκπολιτιστικώτερον ἔργον τοῦ αἰῶνος μας καὶ δι' αὐτοῦ θὰ ἀδελφοποιηθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ ὅλα τὰ ἔθνη.»

«Ἄν ἤμουν εἰς θέσιν νὰ φανῶ πραγματικὰ ὠφέλιμος πρὸς τὴν Πατρίδα μου θὰ προσεπάθουν νὰ ἀποτελέσω τὴν κοινωνίαν τῆς ἀπὸ ἀνδρας, οἱ ὅποιοι νὰ ἔχουν χρηματίσει Πρόσκοποι. Θὰ ἦτο τὸ ἰδεῶδες τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ ἰσχυρωτέρα ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως δύναμις τοῦ κόσμου.»

Lord Roseberry

«Διὰ τοῦ Προσκοπισμοῦ θὰ ἀποκτήσωμεν καλοὺς καὶ χρησίμους ἀνδρας. Ἄδιάφορον ἂν θὰ εἶναι πολιταὶ ἢ στρατιῶται ἀρκεῖ ὅτι θὰ ἔχουν μορφώση τὸν χαρακτῆρα των.»

Lord Kitchener

«Πρέπει ὅλα τὰ ἔθνη νὰ ἐκζητήσουν τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Προσκοπισμοῦ. Θὰ εἶναι τὸ μεγαλειότερον βῆμα τῆς ἀνθρωπότητος.»

Judge Albion C. Blair

«Δὲν ὑπάρχει κατὰ τὴν γνώμην μου χρησιμώτερον καὶ τελειότερον σωματεῖον ἀπὸ τὸ τῶν Προσκόπων. Δι' αὐτοῦ καὶ μόνου ἐπιτυγχάνεται ἡ ὑγίης καὶ ἀλάνθαστος ἀνάπτυξις τοῦ παιδιοῦ καὶ πρέπει νὰ θεωρεῖται ὁ Προσκοπισμὸς ὡς ὁ ἰσχυρότερος παράγων ἐνὸς ἔθνους.»

H. R. H. The Duke of Connaught

«Ὁ Προσκοπισμὸς θὰ μᾶς δώσῃ καλοὺς πολίτας.»

Ex-President Roosevelt

«Τὸ σχολεῖον δὲν δύναται νὰ ἀναπτύξῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ παιδιοῦ. Παρατηρήθη δὲ ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς βοηθεῖ πολὺ τὸ ἔργον τῶν διδασκάλων, διότι οἱ Μαθηταὶ ποὺ εἶναι καὶ Πρόσκοποι εἶναι ἀσυγκρίτως καλλίτεροι τῶν ἄλλων καὶ δίδουν πάντοτε τὸ καλὸ παράδειγμα εἰς ὅλα.»

Καθηγητῆς T. C. Hassell

«Τὸ σύστημα τοῦ Προσκοπισμοῦ ἀπεδείχθη τὸ τελειότερον ὄλων.»

Charles W. Eliot

«Ὅλοι οἱ καθηγηταὶ πρέπει νὰ εἶναι Ἀρχηγοὶ Ὁμάδων Προσκόπων.»

The Western School Journal

«Διακηρύττω τὸ Προσκοπικὸν Σῶμα ὡς τὸ τελειότερον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα.»

Ἀρχιμανδρίτης James Russel

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

«Ὁ Προσκοπισμὸς ἐξαπλοῦται ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν καὶ ἐντούτοις ὑπάρχουν ἀκόμη πολλοὶ ποὺ ἐρωτοῦν : «Τί εἶναι Προσκοπισμὸς ;» «Τί κάμνουν οἱ Πρόσκοποι ;»

Προσκοπισμὸς εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας, εἶναι ὁ τρόπος, διὰ τοῦ ὁποίου βοηθοῦνται οἱ γονεῖς διὰ νὰ ἐκπαιδεύσουν τὰ παιδιὰ τους. Διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ τὸ παιδί γίνεται ἐνεργητικὸ, δραστήριον, ἀποκτᾷ πρωτοβουλίαν μανθάνει χρήσιμα πράγματα καὶ μὲ μιὰ λέξι γίνεται χρήσιμος στὴν κοινωνία, στὴν Πατρίδα του, στὸν ἴδιον τὸν ἑαυτό του ! Τὸ παιδί μόνον διὰ τοῦ Προσκοπισμοῦ γίνεται ἀνδρας ἀληθινός. Ἀπὸ αὐτὸν ἀντλεῖ ὑγίαν, δύναμιν, εὐτυχίαν μανθάνει τὴν ζωὴν τοῦ ὑπαίθρου καὶ ὁ προσκοπισμὸς εἶναι ἐκείνος ποὺ μὲ τὰς ὑγιεῖς ἀρχάς του διορθώνει ἐν μέρει τὰ ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ προκείμενα κακά. Ὁ Προσκοπισμὸς παραλαμβάνει τὸ παιδί εἰς μίαν ἡλικίαν ποὺ ἀναπτύσσεται καὶ συνεπῶς τοῦ μορφώνει τὸν χαρακτῆρα μὲ τὰς ἠθικὰς καὶ ὑγιεῖς βάσεις του. Τὸ παιδί φεύγοντας ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἔχει ν' ἀσχολεῖται μὲ κάτι τι ὠραῖον ποὺ τὸ διασκεδάζει μὲ συγχρόνως τὸν ὀφελεῖ μὲ τὸν πλέον ἀλάνθαστον τρόπον.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ HARRY...

Η ΑΥΓΗ

Νὰ ξεκινᾷς τὴν αὐγὴ μὲ τὴ δροσοῦλα, τὴν ὥρα ποὺ τὰ δένδρα τινάζουν τὰ ὑγρά φύλλα τους στὸ ἀντίκρουσμα τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τριφύλλι σκορπᾷ τὸ μεθυστικὸ ἄρωμά του !

Νὰ ξεκινᾷς τὴν ὥρα ποὺ ἓνα ρίγος ἀνατριχίλας περνᾷ πάνω ἀπὸ τὰ στήθια καὶ ὄλος ὁ κινούμενος ἐκείνος τάπητας χαιρετίζει τὸ ξύπνημα τῆς αὐγῆς !

Νὰ αἰσθάνεσαι ἀκόμη τὰ μέλη σου βαριά ἀπὸ τὸν ὕπνο νὰ εἶσαι εὐτυχισμένος χωρὶς νὰ ξέσης γιατί, παρὰ μονάχα γιατί εἶναι καλοκαίρι, γιατί ὁ οὐρανὸς εἶναι γαλάζιος, γιατί τὰ πουλιὰ φτερουγίζουν χαρῶπά !

Ν' ἀφήνης μακριὰ πίσω σου τὴν πόλιν, τὰ σπίντια, τὸ σχολεῖο, τὰ βιβλία, τοὺς διαβάτες, καὶ νὰ περπατᾷς ὄρες ὀλόκληρες, στὴν ἐξοχὴ, γὰ γοιῶθης μέσα σου ὅλο τὸ χυμὸ τῆς ζωῆς ! Εἶμαι Πρόσκοπος κι' εἶμαι πάντα εὐθύμος, αἰσιόδοξος, ὁ δρόμος μου εἶναι πάντα φωτεινός ! Τὸ κορμί μου ἐλαφρὸ λυγερό καὶ τραγουδῶ ξέγνοιαστος σὰν τὸν σπίννο πάνω στὸ κλαρί.....

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Δις Alex

Η ΙΔΙΟΦΥΪΑ ΤΟΥ ΜΠΑΝΤΕΝ-ΠΑΟΥΕΛ

Ο καθηγητής Πέτρος Μποβέ του Πανεπιστημίου της Γενεύης, εις τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τόσα χρήσιμα προσκοπικά βιβλία ἐξέδωσε θαυμάσιαν ψυχολογικὴν μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἰδιοφυΐα τοῦ Μπάντεν-Πάουελ». Εἰς τὸ ἔργον του αὐτὸ ὁ σοφὸς καθηγητὴς ἀναλύει τὰ ἐξῆς θέματα: «Τὶ ἐπιδιώκει ὁ Προσκοπισμὸς» — «Αἱ ψυχολογικαὶ βάσεις αὐτοῦ» — «Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἀξία του» καὶ ἄλλα... Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητον δι' ὅσους πραγματικῶς ἐπιθυμοῦν νὰ κατανοήσουν τὸ πνεῦμα τῆς προσκοπικῆς ἰδεολογίας καὶ περικτῖν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι κανεὶς ἀρχηγὸς δὲν πρέπει νὰ παραλείψῃ νὰ τὸ μελετήσῃ με προσοχὴν.

Παραθέτομεν ἕνα κεφάλαιον μόνον διὰ νὰ λάβουν οἱ ἀναγνώστῃ μας μικρὰν ἰδέαν.

ΑΝΔΡΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ὁ Προσκοπισμὸς ἐπιδιώκει νὰ χαρίξῃ εἰς τὴν κοινωνίαν ἄνδρας τοῦ καθήκοντος. Τὶ ἐννοοῦμεν δι' αὐτοῦ; Ἄνδρας τοῦ καθήκοντος εἶναι ἐκεῖνος πού δὲν παρασύρεται ἀπὸ τὰς ὁρμὰς τῆς ἰδιοσυγκρασίας του, οὔτε τῆς ἐπιθυμίας του, οὔτε καὶ αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος του. Πρέπει πάσης πράξεως νὰ προηγεῖται ἡ σκέψις καὶ ἡ σκέψις ἡ ὀρθή, ἡ ἄνευ ὑστεροβουλίας, ἄνευ ἐγωϊσμοῦ. Γιὰ νὰ μπορῇ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι εἶναι ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος πρέπει νὰ μπορῇ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὅλους τοὺς κανόνας εἰς ὅλας τὰς θυσίας καὶ τοῦτο ἀπολύτως χωρὶς διόλου νὰ σκέπτεται τὸν ἑαυτὸν του.

Νὰ ἀποκτήσῃ ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος πρέπει νὰ εἶνε ὁ πόθος καθενὸς ἔθνους καὶ τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τοῦ Προσκοπισμοῦ. Ὁ Μπάντεν-Πάουελ πρέπει νὰ θεωρεῖται ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος.

Θὰ ἦτο δύσκολον νὰ παραθέσωμεν ἐδῶ ὅλα τὰ κεφάλαια τοῦ χρησιμωτάτου αὐτοῦ βιβλίου συνιστῶμεν μόνον εἰς κάθε Πρόσκοπον νὰ τὸ ζητήσῃ, νὰ τὸ εὕρῃ καὶ νὰ τὸ μελετήσῃ καλῶς.

Ἐκ τοῦ Βελγικοῦ «Scout»

ΕΥΚΟΛΟΣ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

Εἶνε ἀνάγκη νὰ μετρήσωμεν τὸ πλάτος ἑνὸς ρυάκος ἢ μιᾶς χαράδρας καὶ δὲν ἔχομεν τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα, τί πρέπει νὰ γίνῃ; Ἴδου μία μέθοδος ἀπλουστάτη καὶ πολὺ εὐκόλος.

Στεκόμεθα εἰς τὸ ἄκρον τῆς χαράδρας ἢ εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ρυακίου καὶ καταβάζομεν τὸ καπέλλο στὰ μῖτια μας. Κλείομεν τὸ ἕνα μάτι, τοποθετοῦμεν τὸν γυρὸν τοῦ καπέλλου ἐμπροσθεν τοῦ ἄλλου ματιοῦ, εἰς τρόπον ὅτε τὸ μάτι, τὸ ἄκρον τοῦ καπέλλου καὶ ἡ ἀπέναντι ὄχθη τοῦ ρυακίου νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν αὐτὴν εὐθεΐαν γραμμῆν. Τότε ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ἰδίαν ὀρθίαν στάσιν καὶ κίνομεν μίαν μεταβολήν. Τὸ μάτι τότε θὰ προσηλωθῇ εἰς ἕν ὄρισμένον σημεῖον, σημειοῦμεν καλῶς τὸ σημεῖον αὐτὸ διὰ νὰ μὴ μᾶς διαφύγῃ, καὶ ἔπειτα μετροῦμεν τὴν

Ὁ ἴδρυτής τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ Ἐπίτιμος Γεν. Ἀρχηγὸς Ἑλλήνων Προσκόπων Στρατηγὸς Ser Baden Paouel.

ἀπόστασιν εἰς βήματα ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου μέχρι τῆς θέσεως ὅπου εὐρισκόμεθα προτῆτερα. Πολλαπλασιαζόμεν τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ 75 ἑκατοστόμετρα (σύνθηδες ἀνοιγμὰ τοῦ βήματος) καὶ ἔχομεν τὸ πλάτος τοῦ ρυακίου.

Βεβαίως ἡ ἀπόστασις αὕτη δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀκριβὴς ἀλλὰ πάντως εἶνε ἱκανοποιητικὴ.

Ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶνε πάντοτε ἀνάγκη νὰ κίνομεν μεταβολήν, ὅταν δυνάμεθα ἢ μᾶλλον ὅταν τὸ ἔδαφος μᾶς τὸ ἐπιτρέπει, μίαν ἀπλὴ κλίσις εἶνε ἀρκετή.

Γ. Ν. Κόκχαλης
Ἰπαρχ. 6 ὀμάδος Α. Α.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

— Ἡ εὐκρίνεια εἶναι ὁ στολισμὸς τῆς βαθεΐας σκέψεως.

— Τὸ σκότος εἶναι τὸ βασιλεῖον τῆς πλάνης.

ΕΙΣ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀπὸ ἑκατὸν ὄλα χρόνια ἑορτάζεται ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα ὡς τὸ μικρότερον χωριουδάκι τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ὑπάρχει Ἕλληνα ποὺ νὰ μὴ γνωρίζῃ τί σημαίνει, τί λέγει, ἢ μεγάλη αὐτὴ ἐθνικὴ ἑορτὴ δι' ἡμᾶς....

Ἐἶχαν περάσει τέσσαρες αἰῶνες ἀφ' οὗτο ὁ τελευταῖος Παλαιολόγος ἔπεφτε ἡρωϊκά, ὑπερασπιζόμενος μὲ τὴν τελευταία σταγόνα τοῦ αἱματός του ὅ,τι εἶχε ἀπομείνει ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν Ἀυτοκρατορίαν.

Τετρακόσια χρόνια ποὺ θὰ μείνουν ἀλησμόνητα εἰς τὴν ἱστορίαν μας διότι κατὰ τὰ χρόνια αὐτὰ ὁ Ἕλληνισμὸς ὑπέστη τὰ πάνδεινα κάτω ἀπὸ τὸν φοβερὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

Οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων ποὺ κάποτε εἶχαν κυριαρχίσει εἰς τὸν κόσμον ὅλον καὶ εἶχαν σκορπίσει τὸ φῶς ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ὡς τὴν δύσιν, ἠναγκάζοντο τώρα, δουλοὶ ταπεινωμένοι, νὰ σκύβουν τὸ κεφάλι ἐμπρὸς εἰς τὸν ἀπαίσιον κατακτητὴν.

Δουλοὶ, ταπεινωμένοι.... ναί, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν θεωρίαν διότι εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τῶν ὅλων ἐκαίνοιο οἱ ὑποδουλομένοι Ἕλληνες ἐπίστευαν βαθεῖα εἰς τὸ ξημέρωμα τῆς μεγάλης ἡμέρας. Ἦξευραν πῶς ἂν ἦσαν δουλοὶ ἦσαν μόνον προσωρινά, οὔτε μιὰ στιγμὴ δὲν ἄφησαν τὴν ἀπελπισίαν νὰ τοὺς κυριεύσῃ, οὔτε μιὰ στιγμὴ δὲν ἐπίστευσαν πῶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα εἶχε χαθῆ γιὰ πάντα τὸ μεγάλο χάρισμα τῆς ἐλευθερίας.

Καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ, γιὰ τὴν ἐλπίδα ἐγένετο δι' αὐτοὺς ἕνα δόγμα ἀήττητο, ἦλθε ἡ ὥρα ποὺ ἡ μεγάλη ἡμέρα ἀνέτειλε.

Καὶ ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἦτο ἡ 25 Μαρτίου τοῦ 1821.

Τότε ἀπὸ τὴν μιὰ ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑλλάδος ποὺ δῆθεν ἐκοιμάτο μὰ ποὺ σι' ἀλήθεια ἠργάζετο ἀκατάπαντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν τετρακοσίων αὐτῶν ἐτῶν, ἐξεργάγη ἡ μεγάλη ἐπανάστασις.

Εἰς τὴν ἀρχὴ ἀπομεμονωμένα κινήματα ποὺ καθημερινὰ ὅμως ἐπεκτείνοντο ἐπέφεραν τὸν γενικὸν συναγεμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν ποὺ ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴν τοὺς εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ ἰδανικό, τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας τῶν, καὶ ποὺ δὲν ὀπισθοχώρησαν ἐμπρὸς σὲ τίποτα, σὲ κανέναν κίνδυνον, σὲ καμμίαν δυσκολίαν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν τοὺς, ὤρμησαν ἀκράτητοι ἐναντίον τῶν τυράννων τῶν καὶ

ἔπειτα ἀπὸ πολλοὺς αἱματηροὺς ἀγῶνας κατώρθωσαν πάλιν νὰ δώσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν τόσον προθητὴν διὰ κάθε Ἑλληνα ἐλευθερίαν.

Αὐτὰ μὲ λίγα, πολὺ λίγα λόγια ἐνθυμίζει εἰς τὸν καθένα ἡ σημερινὴ ἡμέρα.

Εἶθε ὁμως νὰ διμυλῆ πολὺ βαθύτερα εἰς τὴν καρδιὰ κάθε πραγματικοῦ Ἑλλήνου. Εἶθε σὲ σᾶς τὰ μικρὰ Ἑλλονόπουλα νὰ προξενήσῃ ὁ σημερινὸς ἑορτασμὸς πραγματικὴν συγκίνησιν καὶ ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὴν ἀνάμνησιν τῶν ξηρῶν γεγονότων, ποὺ ξυπνοῦν μόνον τὴν σκέψιν σας ν' ἀφίσετε τὴν φαντασίαν σας νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν.

Σκεφθῆτε πῶς ἂν σήμερον ἠμπορήτε ν' ἀναπνέετε ἐλευθερὰ τὸν ἀέρα, πῶς ἂν σήμερον ἠμπορήτε ν' ὀνομάζεσθε ἐλεύθεροι πολῖται μὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπτύσετε τὴν ἀτομικότητά σας, τὸν ἐθνισμὸν σας, σκεφθῆτε πῶς τὸ ὀφείλετε εἰς τοὺς πρωτεργάτας ἐκείνους τῆς ἐπανάστασεως οἱ ὁποῖοι μὲ ἄλτρον ἴσμιον ἀφάνιστον ἀφιέρωσαν, ὅτι καὶ ἂν εἶχαν δι' ἕνα ἀγαθὸν ποὺ δὲν ἐπέτρωτο νὰ ἀπολαύσουν οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ νὰ τ' ἀφίσσουν κληρονομίαν εἰς τὰ παιδιά τῶν καὶ τὰ παιδιά τῶν παιδιῶν τῶν.

Γιὰ σᾶς μικρὰ Ἑλληνόπουλα ὅλοι ἐκεῖνοι ἔχσαν τὸ αἷμα τοὺς καὶ ἀπὸ σᾶς τώρα περιμένουν τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου τῶν.

Ἀναλογισθῆτε πόσον μεγάλος εἶναι ὁ προσηρισμὸς σας. Σταματήσετε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ παιχνίδια σας καὶ προσπαθήσετε νὰ ἐννοήσετε πῶς σεῖς τὰ σημερινὰ μικρὰ παιδάκια, ἠμπορήτε αὐριο ἂν θέλετε, πραγματικοὶ ἀπόγονοι τῶν γενναίων ἐκείνων, νὰ δώσετε εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅ,τι περιμένει ἀπὸ σᾶς.

Καὶ περιμένει πολλὰ ὁ τόπος μας νὰ τοῦ δώσετε, πολλὰ, γιὰ τὴν συνήθισε πάντα νὰ μορῆ νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ τοὺς πατριώτας τοῦ.

Αὐτὴ τὴν ὑπερηφάνειαν σᾶς ζητᾶ νὰ τοῦ δώσετε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἔχη γιὰ πάντα.

Καὶ ἔχετε καθῆκον νὰ τὸν ὑπακούσετε, ἔχετε καθῆκον νὰ δώσετε ὅλην σας τὴν δύναμιν διὰ νὰ κατορθώσετε ὅτι σᾶς ζητᾶ.

Διότι μὴ ξεχνάτε πῶς ὅποιος φέρει ἕνα ἔνδοξο ὄνομα ἔχει μεγάλα καθήκοντα ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος.

Κι' ἂν εἶναι ἀλήθεια πῶς κάθε ἄνθρωπος ἔχει με-

γάλας υποχρεώσεις απέναντι τῆς πατρίδος του. σεῖς τὰ Ἑλληνόπουλα ἔχετε μεγαλύτερες ἀπὸ κάθε ἄλλον διότι ἡ ἱστορία τοῦ τόπου σας εἶναι ἡ ἐνδοξότερη καὶ ἡ ὀραιότερη ἱστορία.

Ἐμπρὸς λοιπόν, εἰς τὴν ἐργασία μ' ὅλη σας τὴν καρδιά. Ἐκπαιδευθῆτε, μορφωθῆτε πνευματικῶς καὶ πηχιζοῦσθε διὰ νὰ κατορθώσετε αὐριον ὄλιον μαζὺ ἀδελφοί, νὰ ἐπιδοθῆτε ὁλοψύχως εἰς τὸν ἱερόν καὶ εὐγενικὸν ἀγῶνα. Διὰ νὰ κατορθώσετε μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ καὶ μὲ δικαιολογημένην ὑπερηφάνειαν νὰ λέγετε τὸ νόμῳ σας, καὶ νὰ καταστήσετε πραγματικῶς τὴν πατρίδα σας σεβαστὴ εἰς τοὺς φίλους καὶ φοβερὴ εἰς τοὺς ἐχθρούς.

Δις ΧΡ. ΛΟΥΓΙΩΤΗ

Η ΘΕΛΗΣΙΣ

Διὰ νὰ ἀποκτήσετε θέλησιν, ἐὰν δὲν ἔχετε ἢ ἐὰν φινιάζεσθαι διὰ δὲν ἔχετε, ἢ διὰ νὰ καταστήσετε τὴν θέλησίν σας ἰσχυροτέραν, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ καταβάλλετε κάποια προσπάθεια, νὰ ὑποβληθῆτε εἰς ὁλίγους κόπους, νὰ συγκατατεθῆτε νὰ διαταράξητε τὶς συνήθειάς καὶ ἀναπαύσεις σας. Δὲν θὰ ἐκπλαγῶ ἐὰν μὲ ἐρωτήσετε :

«Τι κέρδη θὰ ἐξασφαλίσω ἐκ μῆς ἰσχυρᾶς θέλησεως εἰς ἀνιπαδόδοισιν τῶν ὕσων θὰ μοὶ στοιχίσῃ διὰ νὰ τὴν κατακτήσω ;»

Μία σταθερὰ καὶ ἐνεργητικὴ θέλησις θὰ σᾶς προμηθεύσῃ τοιαῦτα πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀπολαύσετε δι' οἰασδήποτε ἀξίας.

Προτιμῶ νὰ κρίνετε μόνοι σας. Ἡ θέλησίς σας κανονικῶς ἐξελισσομένη θὰ σᾶς δώσῃ ἐν βασιλείῳ ἀξάνον ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας, ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τῶν γεγονότων.

Θὰ ἰκανοποιήσετε τὰς ἐπιθυμίας σας.

Θὰ δύνασθε νὰ ἐνεργήσετε ὅπως νομίζετε.

Θὰ εἶσθε ὁ κύριος τοῦ ἑαυτοῦ σας.

Θὰ κυριαρχήτε ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων σας, ἐπὶ τῶν συγκινήσεών σας, ἐπὶ τῶν ὁρᾶξεῶν σας, ἐπὶ τῶν παθῶν σας.

Θὰ καλλιτερεύσετε φυσικῶς καὶ ἠθικῶς.

Θὰ τελειοποιήσθε ἄνευ διακοπῆς.

Θὰ ἔχετε ἓνα σκοπὸν ἐν τῇ ζωῇ καὶ θὰ τὸν φθάσετε.

Θὰ δημιουργήτε μίαν κατάστασιν ἢ θὰ καλλιτερεύσετε ἐκείνην τὴν ὁποίαν κατέχετε.

Θὰ γίνετε κάτι ἢ θὰ ἀνυψώσετε τὴν προσωπικότητά σας.

Θὰ γίνεται συμπαθητικώτεροι, θὰ ἀγαπᾶσθε περισσότερο.

Θὰ ἔχετε περισσοτέραν ἐπιβολὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων, περισσότερο κῦρος.

Θὰ καλλιτερεύσετε τὴν ὑγίαν σας, θὰ ἀναπτύξητε τὴν ζωτικότητά σας, τὴν δύναμίν σας.

Θὰ αὐξήσετε τὰς πνευματικὰς σας ἐπιτηδειότητας. Μεταξὺ δύο ἀνθρώπων ἐν ἴσῃ πνευματικῇ μοίρᾳ εὐρισκομένων, ὁ ἰσχυρότερος εἶναι καὶ ὁ ἑξυπνότερος — ὁ πρῶτος ἔχει νοῦν ἐνεργητικὸν καὶ ἰσχυρόν, ὁ δεύτερος, παθητικὸν καὶ ἀνίσχυρον.

Θὰ ζήσετε εὐτυχέστερος.

Θὰ ἐπιθυμῆτε νὰ παρατείνηται τὴν εὐχάριστον ζωὴν τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσατε καὶ θὰ αὐξήσετε τὴν διάδοξίαν τῆς ἐπαφῆς σας.

Θὰ θριαμβεύσετε ὅλων τῶν δυσκολιῶν.

Θὰ ὑπεριοχῶσετε τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀπροόπτων.

Θὰ στρέψετε τὴν εὐνοίαν τῆς τύχης ὑπὲρ ὑμῶν.

Θὰ κυριαρχήτε τῶν περιστάσεων διὰ θέλετε.

Θὰ ἐπιτελέσετε πᾶν τὸ δυνατόν, καὶ θὰ πραγματοποιήσετε ἐκεῖνο ποῦ ἐκ τῶν προτέρων νομίζετε ἀδύνατον καλῇ τῇ πίστει θέτοντες ὡς ἐμπόδιον τὸν ἑαυτὸν σας.

Πόσοι ἀπὸ τοὺς συγχρόνους τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου ἐπέμεινον οὐκ ἢ ἐπιχειρήσεις του θὰ ἐναντάξαι ;

Πρόσοχοι, ἀφοῦ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς δώσῃ μία ἰσχυρὰ θέλησις, πᾶς ἐξ ὑμῶν ποῦ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ συμφέροντά του θὰ τὰ ἐξασφαλίσῃ, ἔστω καὶ μὲ μεγάλας θυσίας, εἰν τοῦ ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἀναπτύξητε τὴν θέλησίν του.

Ἐναντιβόλως ἀπαιτεῖται κάποια προσπάθεια, ἀλλὰ οἱ κόποι οὗτοι εἶναι ἀσήμαντοι ἐν παραβολῇ ἐκείνων ποῦ θὰ ὑπερνικήσετε ἐν τῇ ζωῇ ἄνευ τοῦ ἀπαραιτήτου τούτου ἐφοδίου—*μῆς σταθερᾶς θέλησεως*.

Λογαρὸς Πιέρης
Γ. Ε. Σ. Ε. Π.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΣΑΚΛΕΤΟΝ

Τὰ πρώτα του ἔτη

Ὁ Ἑρνέστος Ἑρρίκος Σάκλετον ἐγεννήθη ἐν Κίλκνι τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1874. Ὁ πατήρ του ἦτο ἱατρός καὶ ὁ Ἑρνέστος, ὅστις ἠκολούθησε τὰς σπουδὰς του κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς Σύντενχαμ καὶ κατόπιν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Ντούλγουϊτς ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἔδειχνε ἰδιαιτέραν κλίσιν πρὸς τὰς περιπετείας. Μικρὸ παιδί ὅταν ἦτο ἔσκαβε μεγάλους λάκ-

κούς εἰς τὸν κήπον του καὶ ἔλεγε πὼς θὰ συγκοινωνήσῃ μὲ τὴν Αὐστράλιαν. Ὁ πατήρ του, ὅστις τὸν προώριζε καὶ αὐτὸν διὰ τὴν ἱατρικὴν πολὺ ἐγκαίρως εὐτυχῶς ἀντελήφθη τὴν κλίσιν τοῦ υἱοῦ του καὶ ὅταν ὁ Ἑρνέστος ἔγεινε 15 ἐτῶν τοῦ ἐπέστρεψε νὰ ταξειδέωτῃ εἰς Ἰνδία ὡς ναυτόπαις. Τὸ ταξίδιον αὐτὸ ἦτο πολὺ ἐπικίνδυνον, διότι μία ἀγρία καταιγὶς εἰς τὸ ἀκρωτήριον Χόρν ἐπέταξε τὴν ἀρματωσίαν τοῦ πλοίου καὶ πολλοὶ ναῦται ἐπληρώθησαν σοβαρά, μεταξὺ τῶν ὁπίων καὶ ὁ Ἑρνέστος. Ὅταν ἐφθάσαν

Ὁ Μέγας Ἐξερευνητὴς Σάκλετον
μετὰ τῶν συνοδοσύντων αὐτῶν δύο Ἀγγλῶν
Ἐνομοταχῶν Προσκόπων **Mooney** καὶ **Marr**.

στὸ Σαντιάγο εὐρέθησαν πρὸ ἐπαναστάσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη ἀπὸ ἓνα Ἀγγλὸν ἀποικόν. Παρ' ὅλους ὅμως τοὺς κινδύνους τοῦ πρώτου αὐτοῦ ταξιδίου ὁ μικρὸς Ἑρνέστος δὲν ἀπεθαρρύνθη, οὐδὲ ἀθεραπεύθη ἐκ τὴν μανίον του τῶν ταξιδίων καὶ μόλις ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς του ἤρχισεν ἀλεπύλλυλα ταξίδια μὲ βρετανικὰ πλοία. Κατὰ τὴν πόλεμον τῶν Μπόερς ἐπιβραβεύετο εἰς τὸ Τίνταξ-Κάμπλε πρὸς ἐχρησιμοποίησιν διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν στρατευμάτων καὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ἑρνέστος ἔκαμε νέαν ἐμφάνισιν ὡς συγγραφεὺς καὶ ἔγραψε τὸ πρῶτον τοῦ βιβλίου μορφῆς φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ ἐμπροχικῆς.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΛΟΝ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ ἰνταρτικαὶ ἐξερευνησεὶς ἤρχίζον νὰ κινῶν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προ-

σοχὴν τοῦ κοινῶ καὶ μία Ἐπιτροπὴ σχηματισθεῖσα ὑπὸ τῆς βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας ὠργάνωσε μίαν ἀποστολὴν, ἣ ὁποία μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὑπολοχαγὸν Σκὼτ ἐναύλωσε τὸ πλοῖον Ντισκόδερν καὶ ἐτοιμάσθη πρὸς ἀναχώρησιν. Ὁ Ἑρνέστος Σάκλετον ἐξέφρασεν ἀμέσως τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἀποστολὴν ταύτην. Κατ' ἀρχὰς τοῦ ἠρνήθησαν, ἀλλὰ εἰς ἐπίμονον αἰτησίαν τοῦ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύβουν καὶ κατόρθωσαν νὰ προσληφθῇ ὡς 4ος ὀξωματικὸς.

Τὸ Ντισκόδερν ἀπέπλευσε ἐκ Νέας Ζηλανδίας τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1901 καὶ ὁ Σκὼτ εἶχε λάβει διαταγὰς νὰ προσεγγίσῃ εἰς κάποιαν γῆν Ἀνατολικῶς τῆς Μεγάλῃς Μπανκίς. Εἰς τὸν Σάκλετον ἡ ἐπιθυμία τῶν ταξιδίων εἶχε καταστήσει πλέον μανία

και κατέγειναν ιδίως εις επιστημονικὰ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας και ἔπλευσε νὰ δημοσιεύσῃ εις ἔφημερίδα, τὴν ὁποίαν ἐξέδωτε «Τὰ Χρονικά τοῦ Νοτίου Πόλου» τῇ βοήθειά τοῦ καλλιτέχνου σχεδιαστοῦ Α. Ε. Γουίλσον. Διηγούνται ὅτι μὲ τὰς ἀποσκευὰς του εἶχε παραλάβῃ ὁ Σάκλετον και ἕνα μικροσκοπικὸν **πλαμπουτίγκ**, τὸ ὁποῖον προσέφερε εις τοὺς συναδέλφους του τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ποῦ τὴν διήλθον ἐν πλῆ. Εἶχεν ὁμῶς τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀσθενήσῃ και τὸν ἔστειλαν εἰς Ἀγγλίαν χωρὶς νὰ τελειώσῃ τὴν ἀποστολὴν του. Ὅταν ἐγεινε καλὰ κατέγειναν εἰς τὴν ἐκδοσιν ἑνὸς Γεωγραφικοῦ Περιοδικοῦ και ἀκολούθως ὑπανδρεύθη και ἀπέκτησε 2 ἀγόρια και ἕνα κορίτσι.

ΠΡΟΣ ΝΟΤΟΝ

Ἐν τῇ μεταξὺ κατήριξε τὰ σχέδια μιᾶς νέας ἀποστολῆς διευθυνομένης ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον πλέον και τῇ 1913 κυβερνῶν τὸ «Νέμροντ» ἀνεχώρει πρὸς Νότον.

Τὸ ταξείδιον αὐτὸ ὑπῆρξεν ἀληθῆς θρίαμβος μολονότι δὲν κατόρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Νότιον Πόλον, διότι ὁ ἐκραγεὶς πόλεμος τὸν ἠμπόδισε και ὅταν ἐπὶ τέλους κατόρθωσε νὰ πάρῃ τὴν ἄδειαν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποπλεύσῃ ἐκ νέου εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἴδῃ δεσμευμένον τὸ πλοῖον του ἀπὸ τοὺς πάγους. Ἐπὶ μῆνας τότε ἡ τύχη τοῦ πλοίου του ἠγνοεῖτο και ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸν ὁ κάπτιος ἀνησυχούσε δι' αὐτὸν ὅταν ἀπειδιβάσθη μὲ μίαν φαλαινίδα εἰς τὰς νήσους Φάκλαντ ζητῶν βοήθειαν διὰ τὸ πλοῖον του ποῦ εἶχε ναυαγήσει εἰς τὴν νησίδα τοῦ Ἐλέφαντος. Τὰς 30 Ἀυγούστου 1916 κατορθώθη νὰ σταλῇ βοήθεια εἰς τοὺς ναυαγοὺς και ὁ Σάκλετον ἐπέστρεψεν εἰς Ἀγγλίαν διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὰς τελευταίας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς χώρας του.

Τέλος τῇ 1921 ὁ τολμηρὸς ἐξερευνητὴς ἀπέπλευσεν ἐκ νέου πρὸς τὰ νότια τῆς Ἀφρικῆς, ἀλλὰ τὸ ταξείδιον αὐτὸ ὑπῆρξε και τὸ τελευταῖον, διότι ἀπέθανεν αἰφνιδίως τὴν νύχτα τῆς 4-5 Ἰανουαρίου.

Τὴν ἀποστολὴν ταύτην συνεχίζει ἤδη ὁ βοηθὸς τοῦ ἀειμνήστου Σάκλετον Γουάιλντ.

Ἐκ τοῦ «The Mail»

Ο ΣΑΚΛΕΤΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Ῥμιλήσαμεν πολλάκις περὶ τῶν «προγόνων τοῦ Προσκόπου» ἀλλὰ ἄς μὴ λησμονοῦμεν τοῦ λοιποῦ νὰ ἀναφέρωμεν μεταξὺ αὐτῶν και τὸ ὄνομα τοῦ Σάκλετον ποῦ ἀναμφισβητήτως ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος ἐξ αὐτῶν. Ἡ ζωὴ του, τὴν ὁποίαν ἐδιαβάσατε ἐν ὀλί-

γοις εἶναι ἕνα ξωντανὸν παράδειγμα. Ὁ Σάκλετον ὑπῆρξε πρόσκοπος τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, διότι τίποτε οὔτε οἱ κίνδυνοι, οὔτε αἱ δυσκολίαι τὸν ἠμπόδισαν ποτὲ νὰ φέρῃ εἰς πέρας κάτι, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποφασίσει. Εἶχε τὸ θάρρος νὰ μετρήσῃ τὰς δυνάμεις του μὲ τὰ μεγαλειότερα ἐμπόδια ποῦ τοῦ ἐπρόβαλεν ἀλληλοδιαδόχως ἡ Φύσις και ἀψηφῶν τὰς καταιγίδας, τοὺς πάγους, τὰ ναυάγια δὲν ἀπεθαρρύνετο ποτὲ και ἡ ἐπιμονὴ του ἦτο ἀκλόνητος! Εἰς αὐτὸν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον δύναται νὰ προσαρμοσθῇ ἡ φράσις, τὴν ὁποίαν ἔχει δώσει ὡς σύνθημα ὁ Μπάντεν-Πάουελ εἰς τοὺς Προσκόπους:

«Μὴ πῆς ποτὲ ΕΠΕΘΑΝΑ προτοῦ πεθάνεις».

Ὁ Σάκλετον ἀπέθανεν ἐπάνω εἰς τὴν δρᾶσιν του, μέσα εἰς τὴν καμπίνα τοῦ πλοίου του και ἡ ὠραιότερα ἐκδήλωσις θαυμασμοῦ ὑπῆρξεν ἡ τοῦ πληρώματός του, τὸ ὁποῖον πιστὸν εἰς τὸν ἀρχηγὸν του ἐξηκολούθησε τὸ ταξείδιον ἵνα φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος εἶχε προσχεδιάσει.

Λογιζόμεθα εὐτυχεῖς, διότι μεθ' ὑπερφρανεῖας μποροῦμε νὰ εἴπωμεν ὅτι μεταξὺ τοῦ πληρώματος εὐρίσκονται και δύο ἀδελφοὶ μας Πρόσκοποι οἱ ἐνωμοτάρχαι Μάαρ και Μόνει, εἰς αὐτοὺς ὅπως και εἰς ὅλους τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πλήρωμα γενναίους συντρόφους του εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

— Ἡ εὐτυχία ἔχει λίγους φίλους,

— Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς δίκαιος ἂν δὲν ἔχη ἀνθρωπισμόν.

— Τὸ καλλίτερον ὄπλον κατὰ τῆς δυσμενείας εἶναι τὸ θάρρος και ὄχι ἡ λογικὴ.

— Αἱ μεγάλας ψυχὲς ἀγαποῦν ἐκείνο ποῦ συγχρόνως ἐκτιμοῦν.

— Ὅταν αἰσθάνεται κανεὶς πῶς δὲν κατορθώνει νὰ κερδίσῃ τὴν ἐκτίμησιν κάποιου συνήθως δὲν ἀργεῖ νὰ τὸν μισήσῃ.

— Δὲν ὑπάρχει χειρότερον αἴσθημα παρὰ νὰ βλέπῃς ὅτι σοῦ φέρεται κάποιος μὲ γλυκύτητα ἀπὸ συμφέρον.

— Δὲν νοιώθει κανεὶς τὴν εὐτυχίαν ὅταν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν ἀπολαύσῃ.

— Συνήθως μᾶς προσβάλλει λιγώτερον ἡ περιφρόνησις τῶν ἀνοήτων παρὰ ἡ μετρία ἐκτίμησις ἑνὸς ἐξύπνου.

— Εἶνε δύσκολο νὰ ἐκτιμήσῃς ἕναν ἀνθρώπο τόσο ὅσο νὰ ἱκανοποιήσῃς τὸν ἐγωϊσμό του.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΩΣΤΗΣ

Ήταν μία παγωμένη χειμωνιάτικη νύκτα. Οι δρόμοι ήσαν έρημοι από διαβάτες. Ο καθένας βιαστικώς είχε κλεισθή στο σπίτι του, όπου η καλωσύνη των οικείων του θα είχε φροντίσει για μια καλή φωτιά στο τζάκι, σούπα ζεστή στο τραπέζι για το γεύμα και περιποίηση ικανή να κάνει τον καθένα να ξεχάση την άγριαδα της έξω φύσεως.

Γιατί ήταν αληθινά άγρια εκείνη η βραδιά. Ως τώρα μόνον το δυνατό κύο που πάγωνε την καρδιά, αλλά δια μιᾶς ένας δυνατός άνεμος σηκώθηκε ένας ανεμοστρόβηλος που με μανία ούρλιαζε σὰ νὰ θελε νὰ παρασύρη στο πέρασμά του «τι κι' αν εὔρισε μπροστά του. Τὰ δένδρα σειώγτανε από τῆς δίξες τους, κι' ἄφιναν ν' ἀκουστῆ ἕνα ἀπεγνωσμένο παράπονο πόνου ἀνθρώπινου θάλεγε κανείς.

Ἀπὸ μακριὰ κάποια ὑπόκοψη βοή ἀκουγόταν. Τὰ βαριά σύνεφα πού ὄλη τὴν ἡμέρα μαζεύοντο, φωτιζόνταν με μιᾶς ἀπὸ αἰφνίδια λάμψη πού ἔσβυνε ὄσο ἀπότομα εἶχε ξανεφανῆ κι' ἄφινε πάλι ὄλα στὸ βαθὺ σκοτάδι.

Καὶ ἡ μπόρα, πού ὁ ξαφνικὸς ἄνεμος εἶχε προαναγγεῖλει, ξέσπασε μ' ἀφάνταστη ὀρμή.

Γιὰ κάμποση ὥρα δὲν ἀκουγόταν ἄλλο παρὰ ἡ τρελλὴ μανία τοῦ νεροῦ πού θάλεγε πὸς θὰ μετέβαλε τὴ γῆ σ' ἕναν ἀπέραντο ὠκεανό.

Οἱ δρόμοι ἦσαν ἔρημοι καὶ σκοτεινοί, ψυχὴ ζωντανὴ δὲν τολμοῦσε νὰ ξεμητίση.

Κι' ὅμως, μ' ὄλον αὐτὸ τὸ χαλασμὸ κόσμου, θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ διακρίνη στρουμογμένο στὴν πόρτα ἑνὸς φτωχόσπιτου τῆς Πλάκας, ἕνα παιδάκι. Ἐνα παιδάκι μισόγυμνο, με κουρέλια μουσκεμένα κολυμένα ἀπάνω του, με χεράκια παγωμένα ἀπὸ τὸ κρῦο, με μάτια γεμάτα ἀπόγνωσι ἀπὸ φόβο. Ἀπὸ τὸ φόβο ποῦβλεπε ὄλον αὐτὸ τὸν κατακλυσμὸ νὰ ξεσπᾷ ἀπάνω του, χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ σπρώξῃ τὴν πόρτα γιὰτὶ μέσα ἄλλη καταιγίδα τὸν περιέμενε. Ἦξερε πὸς ἐκεῖνο τὸ βράδυ θὰ τῆς ἔτρωγε στὰ γερά, καὶ τὸ πονεμένο του σωματάκι ἐπαναστατοῦσε σ' αὐτὴ τὴ σκέψη.

Μέσα στὸ φτωχόσπιτο δὲ θάβρισκε τὴ μανούλα του, πού δὲν εἶχε ποτὲ γνωρίσει, δὲ θάβρισκε τὸν πατέρα του νὰ τοῦ δώσῃ τὸ τίμο ψωμί τῆς δουλειᾶς, γιὰτὶ τὴ λέξι «πατέρα δὲν τὴν εἶχε ποτὲ προσφέρει.

Πεντάρφανο ἀπὸ πολὺ μικρὸ τὸ εἶχε συμμαζέψει μιὰ γυναίκα τῆς γειτονιάς ἀπὸ οἶκτο ἕως, μὰ πιθαιώτερα ἀπὸ ψυχρὸ ὑπολογισμὸ.

Στὴν ἀρχή, δταν ἀκόμη ἦταν ἀνίκανο νὰ κάνει βῆμα, τὸ ἔπρνε στὰ χέρια κι' ἔστεινε καρτέρι στοὺς διαβάτες στοὺς κεντρικοὺς δρόμους ζητώντας γιὰ τὸ παιδάκι τῆς ὄπως ἔλεγε, λίγο ψωμί. Ἀργότερα σὰν ὁ μικρὸς μεγάλωσε λίγο, με σπρωξιές καὶ κακομεταχειρίσιν, τὸν ἔστεινε μόνον του νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ὄραϊο ἐπάγγελμα.

Τὸ παιδί εἶχε τίμο αἷμα στὶς φλέβες του. Οἱ γονεῖς του ἦσαν ἐργατικοὶ πού με τὸν ὑδρῶτα τοῦ προσώπου των κέρδιζαν τὴ ζωὴ τους. Μὰ ἡ κακοτυχία θέλησε νὰ τοὺς πάρῃ καὶ τοὺς δύο πρόωρα ὁ θάνατος καὶ νὰ τὰφίσουν αὐτὸ ἔρημο στὸν κόσμον.

Μ' ὄλα τὰ κακὰ παραδείγματα ποῦβλεπε γύρω του δὲν μποροῦσε νὰ συνηθίσῃ στὴν ἐξευτελιστικὴ ζητιανιά. Καὶ τὸ βράδυ σχεδὸν πάντα γύριζε πίσω με τὰ χέρια ἀδειανὰ καὶ με τὰ μάτια βουρκομένα γιὰτὶ ἤξερε τὴν ὑποδοχὴ πού θὰ τοῦκαναν.

Καὶ μήπως αὐτὸ ἦταν μόνον ; δταν γιὰ νὰ δικαιολογηθῆ ἐξηγοῦσε πὸς τοῦ κάκου ζήταγε γιὰτὶ κανεὶς δὲν τοῦδινε τίποτε, ἢ ἀπάντησις μαζὺ με τὸ ξύλο ἦταν : «Καὶ πρέπει νὰ περιμένῃς νὰ σοῦ δώσουν ; γιὰτὶ σοῦδωσε ὁ Θεὸς τὰ χέρια, μωρὸ παληόπαιδο !» Τότε ὁ μικρὸς ξεχνοῦσε τὸ φόβο του, ξεχνοῦσε τὶς ξυλιές πού θάτρωγε, καὶ σήκωνε ἀπότομα τὸ κεφάλι : «Αὐτὸ, κυρὰ Σταμάταινα, ξέγραψέ το, στὸ εἶπα πὸς δὲ θὰ γίνῃ. ὄλα κι' ὄλα μὲ κλέφτης, δὲ τὸ καταδέχομαι.»

Κι' ἦταν παράξενο καὶ συγκινητικὸ συγχρόνως, ν' ἀκούῃ κανεὶς τίποτε λόγια ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς παιδιοῦ δέκα χρονῶν, ποῦχε μεγαλώσῃ σὲ μολισμένη ἀτμοσφαῖρα καὶ ποτὲ του δὲν εἶχε ἀκούσῃ ἀπὸ κανένα τι θὰ πῆ τιμότης, τι θὰ πῆ περηφάνεια !

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ τέλος πάντων ὁ μικρὸς εἶδε κι' ἀπόειδε πὸς ἂν ἔμενε ἐκεῖ πέρα θὰ πέθαινε ἀπὸ τὴν παγωνιά, καὶ πέρνοντας τὴν ἀπόφασί του, ἀνοιξε σιγὰ σιγὰ τὴν πόρτα.

Μὲ ἐκπληξὴ μεγάλη, δὲν ἄκουσε φωνὲς νὰ τὸν ὑποδέχωνται. Μόνον ἕνα βογγητὸ ἐρχόταν ἀπὸ τὴ γωνιά πού ἦταν στημμένο κάποιο παληοκρέββατο. Ἡ κυρὰ Σταμάταινα ἦταν ἀρρωστη, ζαρωμένη στὸ στρῶμα βογοῦσε σὰν πληγωμένο σκυλί.

Ὁ μικρὸς φοβισμένος πλησίασε, καὶ ἡ πονετικὴ του καρδιά πόνησε βλέποντας τὸ δῆμό του νὰ ὑποφέρῃ.— «Τι ἔχεις ;» ρώτησε.— «Τι μοῦφες ;» Ἦταν ἡ ἀπάντησις. Καὶ ὁ μικρὸς λυπημένος αὐτὴ τὴ φορὰ

ἀπήντησε : «Τίποτα πάλι.» — «Α, κακομοίρη, θά μου τὸ πληρώσης ἀκριβιά, ἀπὸ χθὲς ἔχω νὰ βάλω μπουκιά στὸ στόμα μου, τὰ χεῖλια μου στεγνώσανε, ὁ πυρετὸς μὲ καίει, μὴ ἐσὺ τὸ χασιά σου, μυαλὸ δὲ θὰ βάλῃς, ἄνθρωπος ποτὲ δὲ θὰ γίνῃς, πού νὰ χαθῆς μόρτη δὲ ξέρω. γιατί σὲ μάζεψα ἀπὸ τοὺς δρόμους πού θὰ ψόφαινες ὅπως σάξιζε!» Καὶ πάλι ἄρχισε νὰ βογγᾷ καὶ νὰ κλαίγεται.

Ὁ μικρὸς Κωστῆς, ὁ χαζός, ὅπως τὸν λέγανε τὰ γειτονόπουλα, γιατί ποτὲ δὲν ἀγκατευόταν στὶς μπερμπαντιές τους, ἔμεινε σκυθρωπός, μὲ μάτια χαμηλωμένα. Στὸ μικρὸ του μυαλοῦδάκι ἕνα μεγάλο δῖλλημα παρουσιάσθηκε. Ἡ νᾶφινε τῆ γυναῖκα πού ἔκλειτο μπροστά του νὰ πεθάνῃ τῆς πείνας, ἢ νὰ προσπαθοῦσε μὲ κάθε τρόπο νὰ τῆς εὔρη κάτι νὰ στελωθῆ.

Νὰ τὴν ἄφινε νὰ πεθάνῃ; μπορούσε νὰ τὸ κάνῃ αὐτό; μὴ τὴν ἀλήθεια ποτὲ καλὸ δὲν εἶχε ἰδῆ ἀπ' αὐτὴν, ποτὲ καλὸ λόγο δὲν εἶχε ἀκούσῃ, ὅμως μ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἦταν δυνατὸ, ἔπρεπε νὰ προσπαθῆσῃ νὰ τὴν βοηθήσῃ.

Νὰ τὴν βοηθήσῃ, ναί, ἀλλὰ πῶς; Ποιὸς θὰ τοῦ δινε ἔστω κι' ἕνα κομμάτι ψωμί, κι' ἀπὸ τὴ γειτονιά ἀκόμη, ἀφοῦ τόσες καὶ τόσες φορὲς εἶχαν ζητήσῃ μὲ τὴν ὑπόσχεσι νὰ τὸ δώσουν πίσω τὸ γρηγορότερο, πράγμα πού ποτὲ στὸ τέλος δὲν εἶχε γίνῃ; Κι' ἂν δὲν ζητοῦσε, τότε πού θὰ τὸ εὑρισκε αὐτὸ τὸ κάτι;... ναί δὲν ἦταν ἄλλο..... Ἄλλη λύσις δὲν ὑπῆρχε... καὶ στὸ πονεμένο κεφάλι, σὰν μ' ἀναμένο σίδερο, τρεῖς λέξεις χαραχθῆκαν : «Πρέπει νὰ κλέψω!»....

Πόση ὥρα πέρασε ἀπ' τὴ στιγμή πού ὁ μικρὸς πῆρε αὐτὴ τὴν ἀπόφασιν ἕως ὅτου, ἀνοίγοντας τὴν πόρτα, ξαναβρέθηκε στὸ δρόμο, εἶναι ἄδηλο.... Ἦταν πιά σχεδὸν ξημερώματα, τὸ κοῦο ἐξακολουθοῦσε, δυνατὸ, τσουχτερό, μιὰ καταχνιά σκέπαζε τὴν πόλι. Ἄραια καὶ πού κανένας διαβάτης διέσχιζε τὸ δρόμο, ἐργατικός, πού σιωπηλὰ τραβοῦσε στὴ δουλειά του. Ἀπὸ μακριὰ ἀκούονταν τὸ γαῖγισμα κάποιου σκύλου, ἕνας πετεινὸς ἐκεῖ κοντὰ ἀνήγγελε τὴν ἡμέρα π' ἄρχιζε μὲ τὸ λάλημά του.

Κι' ὁ μικρὸς σὰν χαμένος, μὲ βήματα πού δὲν τὰ ὠδηγοῦσε ἢ θέλησίς του, προχωροῦσε, μὴ ξέροντας ὁ ἴδιος πού πήγαινε.

Ἦταν κάμποση ὥρα πού περπατοῦσε, ὅταν σηκωνοντας τὰ μάτια εἶδε πὼς βρισκόταν μπροστά σ' ἕνα μεγάλο γαλακτοπωλεῖο.

Ἦταν ἕνα γαλακτοπωλεῖο πολυτελείας. Μεγάλα χρυσὰ γράμματα πάνω ἀπὸ τὴν πόρτα ἔγραφαν τὸ

ὄνομα τοῦ ἰδιοκτῆτη. Δυὸ μεγάλες βιτρίνες ἀπὸ κάθε μέρος, πού ἐκείνη τὴ στιγμή ἕνας μικρὸς ἐπάλληλος τῆς ἀνοιγε ἦταν γεμάτες μ' ἕνα σωρὸ λιχουδιές, τσουρεκάκια, παξιμαδάκια ξηροψημένα, κολουράκια ὀδοκόκκινα, ψωμάκια ὀλοστρόγγυλα κι' ἄλλα πολλὰ μικροπραγματάκια πού ἔκαναν τὰ πειρασμένα μάτια τοῦ μικροῦ νὰ μείνουν γιὰ ὄρα στελωμένα ἐπάνω τοὺς.

Συγχρόνως ἕνα ἀμαξάκι κατέφθανε, πού στάθηκε στὴν πόρτα.

Ἦταν βαμένο ὀλοκόκκινο καὶ τὰ ἴδια χρυσὰ γράμματα ἦσαν χαραγμένα ἀπὸ κάθε του μεριά.

Ὁ ἄνθρωπος πού τὸ ὠδηγοῦσε πήδηξε ἀπὸ τὴ θέσι του καὶ μπῆκε στὸ κατάστημα. Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ξαναβγῆκε εἰς κρατώντας στὰ χέρια του ἕνα καλάθι γεμάτο καλοσφραγισμένες μπουκάλες, μὲ ὀλολευκο γάλα. Στάθηκε μπρὸς στ' ἀμάξι καὶ τοποθέτησε μὲ προσοχὴ μιὰ μπουκάλια στὸ βάζος τοῦ ἀμαξιοῦ. Ἀφοῦ τὸ καλάθι ἄδειασε, τὸ πῆρε καὶ μπῆκε πάλι μέσα στὸ κατάστημα.

Τότε σὰν ἀστραπὴ μιὰ μόνη σκέψις πέρασε ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ μικροῦ Κωστῆ, ν' ἀρπάξῃ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τῆς κάτασπρες μπουκάλες καὶ νὰ τρέξῃ νὰ δροσίσῃ τὰ χεῖλια τῆς γυναῖκας πού τὸν τυραννοῦσε.

Αὐτὸ κι' ἔγινε. Ὡς ὅτου νὰ καταλάβῃ κι' ὁ ἴδιος τί ἔκανε, βρέθηκε στὴν ἄλλη γωνιά τοῦ δρόμου, σφίγγοντας στὰ χέρια του τὴν μπουκίλια μὲ τὸ γάλα, καὶ σὰν τρελλὸς μὲ τὰ μάγουλα κατακόκκινα ἔτρεχε, ἔτρεχε.

Μὰ ξαφνικὰ σταμάτησε. Μέσα στὸ μικρὸ του στηθος ἕνας κτύπος, ἕνας κτύπος πού τοῦ παράλλει κάθε δύναμι, τὸν ἔκαμε νὰ μείνῃ ἀποσβολωμένος στὴ θέσι του.

Γιὰ κάμποσα λεπτά μὲ τὰ μάτια χαμένα ἔμεινε ἐκεῖ ἀκίνητος. Ἡ ἀπόγνωσις ἦταν ζωγραφισμένη σ' ὄλο του τὸ πρόσωπο. Γιατί, σὰν νὰρχόταν ἀπὸ πολὺ μακριὰ, μιὰ φωνή, μισοσβυσμένη καὶ δυνατὴ συγχρόνως, βούιζε στ' αὐτιά του. Καὶ ἡ φωνὴ ἔλεγε : «Κωστῆ, αὐτὸ πού ἔκαμες εἶνε μιὰ πολὺ κακὴ πράξις, ἔβαλες τὸ χέρι σὲ πράγμα πού δὲν ἦταν δικό σου. Καὶ ξέρεις πῶς τὴν λένε αὐτὴ τὴν πράξι; ... κλέψιμο, κι' ἐσὺ ξέρεις τί εἶσαι τώρα; ... ἕνας κλέπτης... ναί κλέφτης...», καὶ ἡ λέξις αὐτὴ ἔπερνε τέτοιες διαστάσεις, οὐργιαζε τόσο στ' αὐτιά τοῦ μικροῦ, πού νόμισε πὼς ἡ γῆ κουνιόταν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του, νόμισε πὼς ὅλα, τὰ σπίτια, τὰ δένδρα, οἱ διαβάτες, σὰν σβούρες στριφογύριζαν. Δὲν μπορούσε πειὰ ν' ἀνθῆξῃ ἄλλο, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τὸ ὑποφέρῃ αὐτὸ,

αὐτὸς κλέφτης! ὄχι ἦταν πολὺ βαρὺ. Καὶ χωρὶς νὰ ξέρῃ ὁ ἴδιος τί ἔκανε, σὰν νὰ ὑπάκουε σὲ κάποια ἀνώτερη θέλησι, μὲ βήματα ἀργὰ ξαναγύρισε πίσω.

Διευθύνθηκε πάλι πρὸς τὸ ἴδιο γαλακτοπωλεῖο.

Δὲν εἶχε παρὰ μιὰ σκέψι πειὰ, πὼς νὰ δώσῃ πίσω ὅ,τι τόσο ἄσχημα εἶχε πάρῃ. Ἦξερε πὼς θὰ τὸν μάλωναν, πὼς θὰ τὸν ἔβρυσαν, μὰ δὲν τὸν ἐννοιαζε, ἔφθανε νὰ μὴν αἰσθανόταν πειὰ αὐτὸ τὸ μεγάλο βάρος στὴ συνείδησή του.

Ἐφθασε τέλος μπρὸς στὴν πόρτα. Τὸ ἀμάξι ἐστέκετο πάντα ἐκεῖ. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶχε ἔλθει μαζί βρισκόταν σὲ μεγάλες συζητήσεις μ' ἓνα κύριο ἀρχετὰ ἡλικιωμένο, ὃ ὁποῖος φαινόταν πολὺ δυσαρεστημένος.

Μόλις εἶδαν τὸν μικρὸ νάρχεται μὲ τὴ μποτίλια στὰ χέρια φώναξαν καὶ οἱ δύο: «νάτος, αὐτὸς εἶναι!» καὶ ὁ ὑπάλληλος ὄρμησε, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ δώσῃ ἓνα καλὸ μάθημα στὸ παληόπαιδο ποὺ τόλμησε μὲ τόση ἀναίδεια νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς μικρῆς ἀπουσίας του. Ἄλλ' ὁ ἡλικιωμένος κύριος τὸν σταμάτησε: «στάσου τοῦ εἶπε, θὰ μιλήσω ἐγὼ σ' αὐτὸ τὸ παιδί.» Καὶ πέρανοντάς τον ἀπὸ τὸ χεῖρ τὸν ἔφερε μέσα στὸ κατάστημα: «Δὲν μοῦ λές παιδί μου, ποῦ βρήκες αὐτὴ τὴν μπουκάλα; τὸν ρώτησε. Ὁ μικρὸς Κωστής μὲ φωνὴ ποῦ πρόδιδε τὴ μεγάλη συγκίνησί του, ἀπήντησε: «πάρτε τὴν, κύριε, γι' αὐτὸ ἦλθα, γιὰ νὰ σὰς τὴν φέρω πίσω». Καὶ μὲ λίγα λόγια διηγήθηκε τί τοῦ συνέβαινε, καὶ πὼς κάποιος κακὸς δαίμονας τὸν ἔσπρωξε νὰ κἀνῃ κάτι ποὺ τὸ θεωροῦσε καὶ αὐτὸς πολὺ κακὸ, καὶ ποὺ ποτὲ δὲ θὰ τὸ συγχωροῦσα στὸν ἑαυτὸ του.

Ὁ κύριος, ποὺ στὴν ἀρχὴ εἶχε μιλήσει μὲ μεγάλη αὐστηρότητα καὶ εἶχε στὸ πρόσωπό του ζωγραφισμένη μεγάλη δυσαρέσκεια ἄρχισε λίγο νὰ κατευνάζεται. Καὶ ὅταν ὁ μικρὸς τέλειωσε τὴ διήγησί του, μὲ τὸ χαμόγελο στὸ στόμα τοῦ χάιδεψε τὸ κεφάλι: «Ραί, τοῦ εἶπε, δὲν ἦταν διόλου καλὸ αὐτὸ ποὺ ἔκανες, μὰ ἀπὸ τὰ λόγια ποὺ καταλαβαίνω πὼς αἰσθάνεσαι βαθειὰ πόσο ἄσχημη ἦταν ἡ πράξις σου, καὶ πὼς ποτὲ δὲν θὰ τὴν ἐπαγαλάβῃς. Γι' αὐτὸ σὲ συγχωρῶ, καὶ ἀκόμη σοῦ χαρίζω τὸ γάλα νὰ τὸ πᾶς στὴν ἄρρωστη ποὺ σὲ περιμένῃ μαζί μ' αὐτὴ τὴ σακούλα ποὺ εἶναι γεμάτη παξιμάδια, νὰ τὰ φάῃ καὶ νὰ συνέλθῃ.

Ὁ Κωστής κατακόκκινος καὶ ντροπιασμένος εὐχαρίστησε τὸν κύριον καὶ ἔτοιμαζόταν νὰ φύγῃ, ὅταν ἄκουσε στὸ πλάι του μιὰ φωνὴ νὰ λέῃ. «Στάσου πάτερα, θέλω νὰ σοῦ ζητήσω μιὰ χάρι, παραδέξου νὰ νιοθετήσωμε αὐτὸ τὸν μικρὸ, δὲν ἔχω ἀδελφάκι, καὶ

θὰ ἦταν τόσο μεγάλη χαρὰ γιὰ μένα ν' ἀποκτήσω ἓνα. Εἶναι μικρὸς, θ' ἀργήσῃ ἴσως νὰ γίνῃ γιὰ μένα ἓνας σύντροφος, μὰ ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ μᾶς εἶπε καταλαβαίνω πὼς ἔχει μιὰ καλὴ καὶ εὐμορφὴ καρδιά. Ἐρχομε τὰ μέσα, τὸ μαγαζί μας, δόξα στὴν καλὴ διευθύνσιν ποῦ ἔχει ἀπὸ σένα πηγαίνει πολὺ καλά. Ἴσως στὸ χεῖρ μας εἶναι νὰ σώσωμε αὐτὸ τὸ παιδί.»

Ὁ Κωστής ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια σήκωσε μὲ ἔκπληξι τὸ κεφάλι. Στὸ πλάι τοῦ καταστηματαρχοῦ ἐστέκετο ἓνα εὐμορφὸ παλληκάρι.

Ψηλὸς στὸ ἀνάστημα, καλοκαμομένος μὲ πρόσωπο ἀνοιχτόκαρδο καὶ εὐχάριστο στὴν ὄψιν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἔκφραση πρόδιδε τὴν ἀπέραντη καλωσύνη τῆς ψυχῆς του. Φοροῦσε μιὰ περίεργη ἐνδυμασία. Τὸ χρῶμα τῆς ἦταν χακί. Τὸ παντελόνι κοντό, καὶ μακριές κάλτσες ποὺ ἄφιναν τὸ γόνατο ἐλεύθερο. Κάτω ἀπὸ τὸν γιακά τῆς μπλούζας ἦταν δεμένο ἓνα θαλασσινὸ μανδύλι.

Ὁ μικρὸς τὸν κύτταξε μὲ ἀπορία, πρῶτα γιὰ τὸ εἶχαν κάνει ἐντύπωσιν τὰ λόγια του, καὶ ἔπειτα γιὰ τὴν παράξενη φορεσιά του ποὺ πρώτη φορὰ τὴν ἔβλεπε.

Ὁ νέος ἐμάντεψε τὸ βλέμμα τοῦ παιδιοῦ, καὶ χαμογελόντας μὲ καλωσύνη τὸν ὀνόμησε: «γιατὶ μὲ κυττάξεις! εἶμαι βέβαιος πὼς σοῦ κάνουν ἐντύπωσιν τὰ δούχα μου, ἀν καὶ μοῦ φαίνεται ἀπίθανο νὰ μὴν ἔχῃς συναντήσῃ καὶ ἄλλα παιδιὰ ντυμένα ὁπως ἐγώ.» «Ὁχι, εἶπε ὁ μικρὸς δὲν ἔχω ξαναδῆ. Γιατὶ εἶσαι ἔτσι ντυμένος;» Ὁ νέος μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησιν τοῦ κεφαλοῦ ποὺ ἔδειχνε κάποια εὐγενικὰ ὑπερηφάνια γιὰ τὸ ἐθεωρεῖτο ἱκανὸς νὰ φορεῖ αὐτὸ τὸ ἐνδυμα, τοῦ ἀπήντησε: «Αὐτὴ εἶναι ἡ στολὴ τῶν Προσκόπων, ὅποιο παιδί τὴν φορεῖ, δείχνει, πὼς ἔχει ἀναλάβῃ μεγάλες ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του, τῶν ἀδελφῶν του, καὶ τῆς πατρίδας του. Καθημερινῇ του σκέψις θὰ εἶναι πὼς νὰ φανῇ συνεπὴς πρὸς αὐτάς τὰς ὑποχρεώσεις. Καὶ μὲ λίγα λόγια νὰ σοῦ πῶ τί ἔχει νὰ κἀνῃ. Πρῶτα, πρῶτα, θὰ κυττάξῃ νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτὸ του, νὰ νοιώσῃ καλὰ τὰ ἐλαττώματά του, τὰς ἀδυναμίας του, καὶ μὲ θέλησιν μεγάλη θὰ προσπαθήσῃ νὰ βελτιώσῃ καὶ τὴν πρὸ ἀπόκρυφον γωνία τοῦ ἑαυτοῦ του.

Ἐπειτα μὲ λεπτότητα μεγάλη θὰ κυττάξῃ πὼς νὰ φανῇ χρήσιμος στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ποὺ πρέπει νὰ τοὺς θεωρῇ σὰν ἀδελφούς του, ἔτοιμος πάντα καὶ τὴ ζωὴ του νὰ θυσιάσῃ, ἀν μπορῇ μ' αὐτὸ νὰ βοηθήσῃ τὸν πλησίον του.

Καὶ τέλος, θὰ βάλῃ ὅλην τὴν δύναμιν γιὰ νὰ κἀνῃ ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον καλὸ στὸν τόπον του. Ἡ Πατρίδα, γιὰ ἓναν Πρόσκοπον, πρέπει νὰ εἶναι τὸ ὄψι-

λότερο ιδανικό του. Πρέπει να είναι έτοιμος σε οποιαδήποτε στιγμή να προσφέρει γ' αυτήν ότι κι αν έχει, γιατί τίποτα δεν είναι αρκετά μεγάλο, για τη μεγάλη μας Μητέρα. Κάθε πρόσκοπος πρέπει να αισθανθῆ βαθειά πώς ένας τόπος για να πάη μπροστά έχει ανάγκη από την αγάπη από την λατρεία όλων των παιδιών του, πώς καθένας όσο ασημαντος κι αν είναι μπορεί αν το θέλῃ ἀληθινά να προσφέρει κάτι στο βωμό της, στο βωμό τῆς Ἑλλάδος !»

Ὁ νέος σταμάτησε συγκινημένος με τὰ ἴδια του τὰ λόγια, αισθάνθηκε τὴν καρδιά του νὰ κτυπᾷ δυνατὰ γιατί εἶπε πῆ τὸ πιστεῖτε πραγματικά. Σκύβοντας τὰ μάτια εἶδε τὸν μικρὸ Κωστή νὰ τὸν κοιτάζῃ σιωπηλὰ με κάποια παράξενη λάμψη στὸ βλέμμα, μιὰ λάμψη ποὺ ἔλεγε πὼς γιὰ τὴν παιδιὰτικὴ ψυχὴ του ἕνας κόσμος ἀόρατος ὡς αὐτὴ τὴ στιγμή εἶχε ξαναφανῆ. Τὰ λόγια ποὺ ἄκουσε ἦταν γι' αὐτὸν κάτι καινούργιο, κάτι ποὺ ἴσως ἀκόμα δὲν τὸ ἔνοιωσε καλά· μὲ ποὺ προξενούσαν στὴ κανονικὴ καὶ ἄπλαστὴ ψυχὴ του βαθειὰ ἐντύπωση.

Λοιπὸν, ἐξηκολούθησε ὁ νέος, θέλεις νὰ γίνῃς ἀδελφός μου ; θέλεις νὰ σε βοηθήσω γιὰ νὰ μπορέσης καὶ σὺ μιὰ μέρα νὰ φορέσης τὴν εὐρωπικὴ αὐτὴ

στολή ; Ἡ κυρὰ Σταμάταινα εἶπε γιὰ σένα μιὰ ξένη, δὲν πιστεύω νὰ φέρῃ δυσκολίες, ἀφοῦ μάλιστα θὰ ἀνελάβωμεν μαζί νὰ φροντίσουμε νὰ τῆς εὐρούμε κάποια δουλειά, καὶ νὰ τὴν βοηθοῦμε πάντα ὅταν ἔχει ἀνάγκη.

Γιὰ κάθε ἄλλη ἀπάντηση ὁ μικρός, με τὰ μάτια βουρκωμένα ἐφώνησε ! « Πὼς θὰ σὰς εὐχαριστήσω, κύριε, πὼς θὰ σὰς ἀνταποδώσω, ποτὲ τὸ καλὸ ποὺ γυρεύετε νὰ μοῦ κάνετε ; »

— Θὰ μ' ἀνταποδώσης τὸ καλὸ ; πρῶτα, πρῶτα δὲν ξέρω ἀκόμα ἂν σοῦ κάνω καλὸ, αὐτὸ σὺ θὰ μοῦ τὸ ἀποδείξεις ἀργότερα με τὴ διαγωγή σου. Ὅσο γι' ἀνταμοιβή, πρέπει νὰ ξέρεις πὼς ἕνας Πρόσκοπος δὲν κάνει τὸ καλὸ περιμένοντας νὰ τοῦ τ' ἀνταποδώσουν, δὲν τὸ ζητᾷ δὲν τὸ θέλει. Τὸ κάνει ἀπὸ ἀγάπη ἀπὸ πίστι, πρὸς τὸ καλὸ τὸ ἴδιο. Γιὰ μένα ἢ πὸς μεγάλη ἱκανοποίησις θὰ εἶναι νὰ σε δῶ μιὰ μέρα ἀρχηγὸ Ὀμάδος, ἱκανὸν νὰ δηγήσης τὰ παιδιά ποὺ θὰ ἔχουν σένα γιὰ παράδειγμα στὸν ἀληθινὸ καὶ ἴσιο δρόμο. Τότε μόνον θὰ σηκώσω τὸ βλέμμα μου καὶ θὰ εὐχαριστήσω τὸ Θεὸ ποὺ με μεταχειρίσθηκε ἐμένα γιὰ νὰ σοῦ δείξω ποῦ εἶναι τὸ πραγματικὸν καθήκον σ' αὐτὸν τὸν κόσμῳ.

Δις Μ-Χ ΛΟΥΡΙΩΤΗ

Ἡ Πριγκ. τῆς Ἀγγλίας Mary ὡς Ἐφορὸς Προσκόπων μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ Baden Powell καὶ τῆς κ. Powell.

Ἡ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΑ ΜΑΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Πιὲν θέτομεν τὴν εἰκόνα τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας με τὴν Ἐφορὸν τοῦ Σώματος τῶν Ἀγγλίδων Προσκόπων. Ἀριστερὰ τῆς ἔχει τὸν σὲρ Robert Baden Powell καὶ δεξιὰ τὴν Ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγλίδων Προσκόπων λαίδην Baden Powell.

Ἡ πριγκηπίσα Μαρία ὡς γνωστὸν ἐπῆρξεν ἀπὸ τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας λάτρης τῆς ζωῆς τοῦ ὑπαίθρου καὶ τῶν σπᾶμε χωρὶς ἐντούτοις νὰ παραμελῆ καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ

τῆς καθήκοντι προσφέρουσα τὰς πολυτίμους ἐπιτηρείας τῆς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Παίδων. Ἐνδιαφέρεται πολὺ διὰ τὸν Προσκοπισμὸν καὶ δὲν ἐδίστασεν ὡς βλέπετε νὰ τεθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν διοικούντων τὸ Σώμα ἐγγραφείσα κατ' ἀρχὴν ὡς ἀπλὴ πρόσκοπος καὶ ἀνελθοῦσα εἰς τὴν βαθμίδα τοῦ Ἐφόρου κατόπιν κεινονομιμένων ἐξετάσεων.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

— Πρέπει νὰ παρηγοροῦμεθα ἂν δὲν ἔχομε μεγάλα ταλέντα ἢ ἐξαιρετικὰ ἀξιώματα, γιατί ἡ καρδιά μας μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ ἀνωτέρα ἀπὸ αὐτῶν ποὺ τὰ ἔχουν.

ΑΡΜΑΤΩΛΟΙ—ΚΛΕΦΤΑΙ—ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Ὁ Τοῦρκος εἶχεν ἀπλώσει τὸν τυραννικό του ζυγὸ πέρα ὡς πέρα στὴν ἑλληνική γῆ, μὰ ἡ ἑλληνική ψυχὴ δὲν ἔγινε ποτὲ σκλάβου του. Κι' ἂν οἱ γέροι κι' ἡ περισσότερες γυναῖκες ἠναγκάσθηκαν νὰ ὑποδουλώσουν τὸ κορμὶ τους στὴ κτηνώδη βία τοῦ κατακτητοῦ, ὅσοι μπορούσαν ν' ἀνθέξουν στὸ δρόμο καὶ τῆς στερήσεις καὶ νὰ κρατήσουν στὰ χέρια ἓνα καργιοφῦλι, ἐπῆραν τὰ βουνά καὶ τῆς ὀρεινότητος.

Ἐκεῖ ψηλά, ἔξοῦσαν σχεδὸν σὰν ἄγριοι, μὲ χόρτα καὶ κυνήγι, καὶ μόνο τοὺς Τοῦρκους, τοὺς ἄπιστους ἐχθρούς, ἐλήστευαν στὴν ἐρημιὰ ἢ καὶ μέσα στὰ χωριά τους, γιὰ νὰ πάρουν κινένα ὄπλο, τίποτε πολεμοφόδια ἢ κανένα κοπάδι ἀγνιά. Κι' ὀνομασθῆκαν *κλέφτες*

Ἀρματωθῆκαν μὲ ὅτι εὔρηκαν, κουμπούρες καὶ πάλλες καὶ τουφέκια κυνηγιοῦ καὶ καργιοφύλια, γιὰ νὰ προστατεύουν τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς καὶ γιὰ νὰ μὴ πουλήσουν τὴν ἐλευθερίαν τους στὸν τύραννο. Κι' ὀνομασθῆκαν *ἀρματωλοί*.

Ἡ εὐγενικὰ ψυχὴ τοῦ φώλιαζε σὲ ἀνδρεῖα στήθη τοὺς ἐθέριάζε στὴν ἐρημιὰ, ἀνάμεσα στὰ θεώρατα δένδρα καὶ στὴς ψηλὲς κορφές. Ἐκεῖ εἶχανε στήσει τὰ λημέρια τους, πᾶνω ἀπὸ κάθε ἀτιμία, μακρὰ ἀπὸ τὴ βία καὶ τὴν ὑποδούλωσιν. καὶ τόσο κοντὰ στὸν Θεὸ ποῦ ἐλάτρευαν πιστὰ καὶ ἀπὸ τὸν ὅποιο ἀντλοῦσαν καθμέρα δύναμιν γιὰ τὸν ἀγῶνά τους. Ἀπὸ κεῖ ἔξωρ-μοῦσαν γιὰ νὰ γλυτώσουν κανένα κοντινὸ χωριὸ ἢ κανένα μοναστήρι ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν, καὶ τὸν ἔξανδρα-ποδισμόν, ἢ γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν σὲ κάποιον τουρκικὸ συνοικισμόν γιὰ ἐκδίκηση, ἢ γιὰ νὰ φέρουν λάφυρα. λάφυρα ἀπαραίτητα στὴ ζωὴ καὶ στὴν ἐλευθερίαν.

Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς φύσεως καὶ ὁ δυνατὸς ἀέρας τοῦ βουνοῦ, τ' ἀστροπελέκια κι' ἡ μπόρες ἐδινάμωναν τῆς καρδιές τους, κι' ἡ μεγάλη ἐμπνευσὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐγέμιζε τῆς ψυχῆς τους. Ἄν ἦταν σκληροὶ κι' ἐκδικητικοὶ γιὰ τὸν τύραννο, ἦσαν ντροπαλοὶ κι' ἀγνοὶ σὰν παιδάκια ἀναμεταξύ τους, τοὺς γέρους καὶ τῆς γυναῖκες ἐπέβοντο ὅπως κι' οἱ ἀρχαῖοι τους πρόγονοι. καὶ σὰν ἐκείνους εἶχαν γιὰ μόνην δια-σκέδαση τὸ λιθάρι, τὸ πήδημα καὶ τὸν χορὸ. Τὸ βράδυ, ὅταν γυροῦσαν στὸ λημέρι, ἀφ' οὗ εἶχε ψηθῆ στὴ σοῦβλα τὸ ἀρνί, ἔστηναν τὸ χορὸ. Τὰ καρπούλια ἐφύλαγαν μὴ τύχη καὶ φανῆ τούρκικο ἀσκέρι, καὶ τὰ παληκάρια χόρευαν συρτὸ καὶ τραγουδοῦσαν τ' ἀθά-νατα κλέφτικα τραγούδια τοῖς, ποῦ ὅλα μιλοῦσαν γιὰ τὴν ἐλευθερίαν.

Προτιμοῦσαν μᾶς ὄρας ἐλεύθερη ζωὴ.

Παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακίαν.

Περάσανε χρόνια καὶ χρόνια. Ἐφτασε στὰ ψηλά κορφοβούνια ὁ ἀντίλαλος τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστά-σεως, ἔφτασαν σὲ λίγο κρυφὰ κι' οἱ μυστικοὶ πρά-κτορες τῆς Φιλικῆς ἑταιρείας. Ἀπὸ ἄκρη σὲ ἄκρη ἀπλώθηκε στοὺς κάμπους, τὰ βουνά, τὰ λημέρια καὶ τὰ χωριὰ τὸ μεγάλο, τὸ ἱερὸ μυστικόν. Οἱ γέροι τὸ ἔκλεισαν βαθειὰ μέσα στὴ καρδιά τους, καὶ ἔκλειψαν ποῦ δὲν μπορούσαν νὰ κρατήσουν κι' αὐτοὶ τὸ καρ-γιοφῦλι τους, καὶ παρακαλοῦσαν νύχτα μέρα τὸ Θεὸ νὰ τοὺς δώσῃ ζωὴ ὡς τὴν μεγάλη μέρα. Κι' οἱ κλέ-φτες κι' οἱ ἀρματωλοὶ ἀρχίσανε τὰ σχέδια, τῆς συνεν-νοήσεως. Ὅλοι ἐτοιμαζῶταν γιὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ποῦ θὰ χάριζε στὴ γλυκεῖαν Πατρίδα τὴν ἐλευθερίαν.

Καὶ μὰ γλυκεῖαν μέρα τῆς ἀνοίξεως, ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, στὸν γελαστὸν οὐρανὸ τῆς Ἑλλάδος ὑψώθηκε ἡ ἀσπρογάλανη Σημαία μὲ τὸν Πανάγιον Σταυρόν. Τὸ καργιοφῦλι ἐβρόντησε, κι' ἡ λερὴς φου-στανέλες ἐμαύρισαν τῆς ἄραχουλες. Ἀπὸ ἄκρη σὲ ἄκρη ἀκούστηκε ἓνας ἀλαλλαγμὸς, σὰ στεναγμὸς βγαλμένος ἀπὸ χιλιάδες στήθια ποῦ πίεζαν ἀλῶνες γόνατα τυ-ραννικά. Ζήτω, ζήτω ἡ ἐλευθερία. Αἷμα ἀφθονο χύ-θηκε, χιλιάδες παληκάρια εὐγενικὰ, ὄλη ἡ λεβεντιά καὶ ἡ περηφάνειά τοῦ τόπου, κυλίστηκαν στὲς ράχες καὶ τοὺς κρημνοὺς ἀπὸ τὰ βόλια τῶν τουρκικῶν ἀσκε-ριῶν ποῦχαν πλημμυρίσει Πελοπόννησο καὶ Στερεά. Μὰ ἡ γιγάντεια ψυχὴ δὲν ἐπτοήθη. Οἱ γέροι, ἡ γυ-ναῖκες, τὰ παιδιά πολεμοῦσαν μὲ τὴ σειρά τους. Χρό-νια ὀλόκληρα ἀντίκρουσαν τὸ θάνατο καὶ χαμογελοῦ-σαν μὲ περιφρόνησιν γιὰ τὴ ζωὴ τους. Τὶ κι' ἂν πε-θαίνουν αὐτοὶ, ἀφ' οὗ ἀπὸ τὰ κόκκαλά τους θὰ ἐβγαῖνε ὁ φοῖνιξ, καὶ στὸ αἷμά τους θὰ φύτρωνε τὸ δέντρο τῆς ἐλευθερίας;

Μπροστὰ στὴν ἀδάμιστη ἀλόφωσιν καὶ στὸ ἀγα-τάβλητο σθένος ὁ τύραννος ἐδειλίασε, καὶ ἡ Εὐρώπη ἐσυγκινήθη. Στους κάμπους καὶ τὰ βουνά ποῦ κο-ράκια εἶχαν πανηγῆρι, σιώπησε τὸ κανόνι καὶ τὸ κα-ρποφῦλι. Καὶ φτεροῦρισε μιὰ ἡμιερὴ γαλανὴ ὀπτα-σία ἀπάνω στοὺς ἴδιους κάμπους καὶ στὰ ἴδια βουνά. Ἡ Νίκη, ποῦ ἔφερε τὴν ἐλευθερίαν στὴν Ἑλληνι-κὴ γῆ.

Κι' ἡ Ἑλληνικὴ γῆ ποῦ ἐλευθερώθηκε, ἔγινε Βα-

σίλειο. Ἀπὸ στάχτες καὶ κόκκαλα ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῆ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος. Οἱ πολεμιστὰι καὶ τὰ παιδιὰ τους ἔπρεπε νὰ πολεμήσουν εἰρηνικὰ τώρα, νὰ γίνουν νομοθέται καὶ πολιτικοί, καὶ νὰ ὀργανώσουν σὲ μὰ πολιτεία τὰ χωριὰ καὶ τῆς πόλεις ποῦ χρόνια τὸ βόλι καὶ τὸ ἀστροπελέκι μόνον διοικοῦσαν. Ἡ φυλὴ συγκέντρωσεν ὅλες τῆς δυνάμεις τῆς, κάθε χρήσιμο στοιχεῖο ἔτρεξε στὸ νεόφτιαστο Βασίλειο, κ' ἄρχισεν ἡ περισυλλογὴ κ' ἡ δημιουργία. Δὲν ἐπρόκειτο βέβαια μόνον γιὰ τὰ χῶματα ποῦ εἶχαν ἀπαλλαγθῆ ἀπὸ τὸν τύρρανο. Ἡ ἐργασία κ' ὁ σκοπὸς ἦταν πολὺ σπουδαιότεροι. Χιλιάδες χιλιάδων Ἑλλήνες καὶ χῶρες ὀλόκληρες ἔμειναν ἀκόμα νὰ ἐλευθερωθοῦν.

Περάσαν χρόνια καὶ χρόνια, αἰῶνας ὀλόκληρος. Τὸ χίλια ἑνεαεκάσια εἴκοσι ἕνα ἔφτιασε, μὰ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἀκόμα πολεμοῦσε. Ἦταν ἡ συνέχεια τῶν ἀγῶνων τῶν κλεφτῶν καὶ τῶν ἀρματωλῶν, μὰ ὄχι πᾶς μέσα στὰ ὄρια τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεῆς. Ἡ Ἠπειρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη ἦταν πὰ ἐλεύθερες, κ' ὁ Ἑλλην πολεμοῦσε στὰ ψηλὰ βουνὰ καὶ τὰς ἐρήμους τῆς Μικρασίας, πολεμοῦσεν ἀκόμα ὕστερ' ἀπὸ δεκαετίες ἀδιάκοπες ἐκστρατείας, ὕστερ' ἀπὸ ἑκατονταετίες ἀτελείωτες ἐξωτερικῆς φουρτοῦνης, γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πρόβλεψη πῶς «πάλι μὲ χρόνια, μὲ καιροῦς, πάλι δικὰ μας θάναι». Πῶς νὰ γιορτάσουνε στὴν Ἑλλάδα τὴν μεγάλη, τὴν πρὸ ἐνδοξῆ ἐπέτειο τῆς Ἑλληνικῆς Ἰσορίας, ἀφ' οὗ ἀπὸ κάθε σπιτί, ἀπὸ κάθε οἰκογένεια ἔλειπαν οἱ ἄντρες, ποῦ ἀκόμα ὑπηρετοῦσαν τὴν Τρανὴ Ἰδέα στὰ κορφοβούνια καὶ τοὺς κάμπους τοὺς Μικρασιατικούς;

Ποιὸς Ἑλλήν, ποιὸς ἄνθρωπος πολιτισμένος καὶ εὐγενικὸς δὲν συλλογίστηκε τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς τραγικῆς; Ποιανοῦ ἡ φαντασία δὲν πέταξε κατὰ τὰ λημέρια καὶ τὰ ταμπούρια ποῦ ἡ πρόγονοί μας ἐτοίμαζον τὴν στερνὴ, τὴ γιγάντεια προσπάθεια; Καὶ ποιὸς περισσότερο ἀπὸ τοὺς προσκόπους δὲν ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ σταίλῃ τὸν νοῦ του στὶς λαμπρὰς Ἱστορίες τῆς Μεγάλης ἐκείνης Ἐπαναστάσεως, γιὰ νὰ καμαρώσῃ σὰν Ἑλληνας καὶ νὰ ἐμπνευσθῆ σὺν πατριώτης, καὶ νὰ βοῆ παραδείγματα γιὰ τὴν Ζωὴ του καὶ τῆς ὑποχρεώσεως του;

Οἱ Κλέφτες κ' οἱ ἀρματωλοί, ἀπὸ παιδιὰ ἔζουσαν στὰ βουνά, μὲ τὴ φύση, μὲ τὸ καρδιοφύλι στὲς στερεῖσεις καὶ νὰ γυμνάσια. Οἱ σημερινοὶ οἱ πρόσκοποι μὴπως πρέπει νὰ διαφέρουν ἀπὸ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα, ποῦ ἂν δὲν ἦταν γυμνασμένα, συνειδησιμένα, μιμημένα σὲ κείνη τὴ ζωὴ, δὲν θὰ μπορούσαν

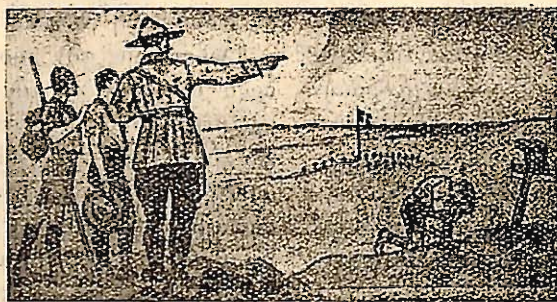
ποτὲ ν' ἀνθέξουν τόσο, ψυχικὰ καὶ σωματικὰ ὥστε νὰ δώσουν τὴ γλυκεῖα ἐλευθερία στὸ τόπο τους;

Ἄν πάρουμε τὸν προσκοπισμὸ καὶ παρακολουθήσωμε τὴν αἰτία καὶ τὸν σκοπὸ του, θὰ δοῦμε πῶς σὲ πλείστες του λεπτομέρειες συμπίπτει μὲ τὴν αἰτία καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ὑπάρξεως τῶν κλεφτῶν καὶ τῶν ἀρματωλῶν. Μόνον τὰ κύρια σημεῖα ἂν ἐξετάσωμε, τὴν πίστη στὸν Θεὸ—τὴν ὑποταγὴ στοὺς ἀρχοντας, τὴν ὑπακοὴ στοὺς ἀνωτέρους, τὴν ἀγάπη τῆς ἐλευθερίας, τὴν βοήθεια στοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀνυπερασπίστους, τὴν γύμναση τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος—ἔχομε ἀμέσως τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου.

Ἄν ὅμως ἐκεῖνοι εἶχαν ὀρισμένας ἀρχάς, ποῦ προσπαθοῦσαν ν' ἀκολουθοῦν, καὶ γιὰ τῆς ὁποῖες ἔζουσαν, εἶχαν δυὸ μεγάλες διαφορὰς μὲ τὸν προσκοπισμὸ. Ἡ πρώτη—ὅτι ἂν ἐγίνοντο κλέφτες κ' ἀρματωλοί, δὲν τὸ ἔκαναν οὔτε γιὰ διασκέδαση, οὔτε γιὰ ὠφέλεια. Ἡ ἀνάγκη, ἡ σκληρὴ ἀνάγκη ποῦ τὴν ὑπαγόρευαν ἡ σκληρότης τοῦ τυράννου καὶ ἡ ἀγάπη τῆς Ἐλευθερίας, τοὺς ἔστειλε στὴς στερεῖσεις καὶ στὰ βουνά. Καὶ ἡ δευτέρα, ὅτι ἐκεῖνοι ἀνέβαιναν στὴ καινούργια ζωὴ μ' ἕνα καρδιοφύλι στὰ χέλια, καὶ μ' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ δημιουργήσουν κάθε τι—ἀπὸ τὸ φαγητὸ καὶ τὸ γατάκι ὡς τὰ πολεμοφόδια καὶ τῆς φορεσίαι. Ἐν ᾧ οἱ σημερινοὶ νέοι ποτὲ δὲν ἀναγκάζονται νὰ καταταχθοῦν στὸ προσκοπισμὸ καὶ νὰ ζήσουν τὴν ὠραία ζωὴ του. Ἐκεῖνοι ποῦ τὸν ὑποστηρίζουν προσπαθοῦν νὰ ἐμπνεύσουν στὰ παιδιὰ τὰ ὠραία ἰδανικά του. Ὅταν κανεὶς κἀνὴ κατὶ οἰκειοφελῶς, τὸ κἀνὴ πολὺ περισσότερο μὲ τὴν καρδιά του, παρὰ ἂν τὸν ὑποχρεώσουν. Κι' ἔπειτα, ὁ πρόσκοπος σήμερον ἔχει τόσα μέσα στὴ διάθεσίν του, ποῦ δὲν ὑποχρεῶνεται νὰ δημιουργήσῃ τίποτε ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα στὴ ζωὴ μας. Μαθαίνει νὰ μπορῆ, ὅταν πρέπῃ, ὅταν θὰ βρεθῆ στὴν ἀνάγκη, νὰ τὰ δημιουργήσῃ. Κι' ἂν περνᾷ δέκα, εἴκοσι μέρες στὰ βουνὰ καὶ τῆς σπηλιῆς καὶ μαθαίνει τὰ μυστικά τους καὶ τὴ ζωὴ τῶν κατοικῶν τους, ἢ ἂν κἀνὴ μεγάλες πορεῖες, ἔχει ἔπειτα τὸ σπιτί του, τοὺς δικούς του, τὸ καλὸ φαγὶ καὶ τὸ μαλακὸ κρεβάτι. Ἡ ζωὴ τοῦ πρόσκοπου, ποῦ μοιράζεται μὲ τὴ ζωὴ τοῦ σπιτιοῦ, θὰ τὸν ἀνδρώσῃ, θὰ τὸν κἀνὴ τέλειον πολίτη καὶ τέλειον στρατιώτη. Καὶ ἀφ' οὗ θάξῃ ζήσει μὴν ὑγεινή, τερπνὴ κ' ὠφέλιμη ζωὴ σὰν παιδί, θὰ κἀνὴ τὴν εἰσοδὸ του στὴν κοινωνία τέλειον καταρτισμένον ὄχι μόνον γιὰ τὸν κοινωνικὸ ἀγῶνα, μὰ καὶ γιὰ τῆς ἐθνικῆς του ὑποχρεώσεως, ἀκριβῶς ὅπως οἱ κλέφτες κ' ἀρματωλοί, μετὰ τὴν ζωὴ τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ τουφεκιοῦ, ἔκαναν τὴν εἰσοδὸ τους στὸν ἴσο δρόμο τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, κ' ἐγίναν οἱ ἀθάνατοι στυλοβάται τῆς.

Γ. Ε. Ζαλοκώστας
πρώην Ἀρχηγὸς Προσκόπων

ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΩΜΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΔΟΞΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΜΑΣ

Πρόσκοποι,

Ἐορτάζοντες σήμερον τὴν ἐπέτειον τῆς Ἀπελευθερώσεώς μας, ἅς σταματήσωμεν πρὸς στιγμήν καὶ ἅς φέρωμεν εὐλαβῶς τὰς σκέψεις μας πρὸς ἐκείνους οἵτινες διὰ τοῦ τιμίου τῶν αἵματος ἐξηγόρασαν τὴν Ἐλευθερίαν δι' ὑμᾶς. Κλίνομεν τὸ γόνυ καὶ προσευχηθῶμεν μετὰ κατανύξεως ὑπὲρ τῶν θυσιάσαντων τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐνδόξων Ἀγωνιστῶν τοῦ 21, ὑπὲρ τῶν μεγάλων Ναυμάχων τῶν Ἑλληνικῶν Θαλασσῶν, ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων πατριωτῶν οἵτινες κατέβαλον πάσας τὰς πνευματικὰς καὶ σωματικὰς καὶ ὕλικὰς αὐτῶν δυνάμεις πρὸς διάδοσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς ὀρειότερας τῶν Ἐπαναστάσεων, ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες μαρτυρῶς ἔπεσαν ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ ἀπαισίου Τυράννου, ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες ἀπέθανον ἐκ τῶν κακουργιῶν διὰ νὰ μὴ πέσωσιν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Κλίνομεν τὸ γόνυ καὶ προσευχηθῶμεν ὑπὲρ τῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν συρραγιστῶν τῶν ἡρωϊκῶν κάτορθωμάτων τῶν προγόνων μας ἐν τῇ ἐξακολουθήσει τῶν δικαίων ἀπελευθερωτικῶν μας ἀγῶνων ἐν Ἡπείρῳ, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Θράκῃ, ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ, ὑπὲρ τῶν γενναίων φιλελλήνων τῶν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν πατέρων ἡμῶν πεσόντων ὑπὲρ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἐλευθερίας, ὑπὲρ τῶν σφαγέντων ἀδίκως ἀδελφῶν ἡμῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

Κλίνομεν τὸ γόνυ καὶ προσευχηθῶμεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Σφαγέντων ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν τῇ ἐκτέλεσει τῶν φιλανθρωπικῶν Προσκόπων τοῦ Ἀϊδίου σφαγέντων.

Ἐπὲρ τῶν Ἀρχηγῶν ἡμῶν καὶ ἀδελφῶν Προσκόπων ἐνδόξως φονευθέντων ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀπελευθερωτικῷ ἀγῶνι ἐν Θράκῃ καὶ Μικρῇ Ἀσίᾳ.

Ἐπὲρ πάντων τῶν ἀδελφῶν μας ἀλλοεθνῶν προσκόπων πεσόντων ἐν τῇ ἐκτέλεσει τοῦ ἰδανικοῦ μας σκοποῦ.

Πάντες οὗτοι, Ἀγαπητοί μου Πρόσκοποι, ἔπεσαν δι' ἡμᾶς. Τοῦτο ἦτο τὸ ἰδιῶδες βλῶν ἀκληρονομίαν τὴν Ἐλευθερίαν.

Ὁρκισθῶμεν ἐπὶ τῶν τάφων των ὅτι δὲν θὰ τοὺς λησιμονήσωμεν καὶ ὅτι ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰ καιροθώματά των θὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν αὐτὸν μετ' ἐκείνων ἀκανθώδη δρόμον διὰ νὰ φθάσωμεν πρὸς τὸν αὐτὸν εὐγενῆ καὶ ἕρπυλον σκοπόν.

Προσκοποι

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ

Τὴν βὴν Μαρτίου ἐγένετο μικρὰ προσκοπικὴ ἐπίδειξις μερίδος τῶν ομάδων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πρὸς τιμὴν τοῦ παραλιδημῶντος Ἀγγλοῦ Ἐφοροῦ κ. Hargrove.

Ἡ ἐπίδειξις ἔλαβε χώραν εἰς τοὺς στυλοὺς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶχε ὁ Ἐφορος κ. Α. Φέτσης. Οἱ πρόσκοποι ἀφ' οὗ ἀπέδωσαν τὰς τιμὰς εἰς τὸν ξένον Ἐφορον, τὸν ὁποῖον ἐπαρουσίασεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς καὶ Γεν. Ἐφορος λογαγῶς κ. Πτέρης, ἐσήμενε προσοχὴ καὶ ἐγένετο ἡ ἐπαύρις τῆς Σημαίας. Μετὰ ταῦτα οἱ Πρόσκοποι προσέβησαν εἰς ἐγκατάστασιν στρατοπέδου καὶ στήσιμο σκηρῶν μετὰ ταχύτητος, τὴν ὁποίαν ἐθαύμασεν ὁ ξένος Ἐφορος, ὅστις παρηκολούθει τὴν ἐργασίαν μετὰ χρονομέτρον ἀνὰ χειρὰς μετρῶν τὰ δευτερόλεπτα.

Ἀκολούθως οἱ πρόσκοποι ἐγκατέστησαν τηλεφῶνον καὶ προσέφεραν τὸ ἀκουστικὸν εἰς τὸν Ἀγγλον Ἐφορον, ὅστις καὶ συνωμίλησεν μετ' ἀγγλομάθη πρόσκοπον. Ἐπικολούθησε ἐπίδειξις τράιματιφόρων καὶ πρώτων βοηθειῶν, τοῦ Ὑπαρχηγοῦ τῆς βῆς Ὁμι. ἐπιδείξαντος μεγάλην ταχύτητα καὶ ἐπιτηδεύτητά εἰς ἐπίδειξιον κεφαλῆς. Ἡ σηματοπηγὴ ῥαφία ἐπίσης ἐξετέλεσθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐπὶ τῶν Ναυτοπροσκόπων Πειραιῶς καὶ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἑξατάτου τῶν Ὁμιδῶν Πειραιῶς κ. Χοροῦ. Πρόσκοποι εἶχον τοποθετηθῆ ἐπὶ τοῦ λόφου Ἀκροπόλεως καὶ ἐδέχοντο διαταγὰς ἀπὸ τοῦ συναδέλφου τῶν διὰ σημάτων Μόος. Τὸ Ἀμερικανικὸν παιγνίδι Volley-ball ἤρξατο ἰδιαιτέως εἰς τὸν κ. Hargrove ὅστις πρῶτον τὸ ἐβλεπε ἐκτελούμενον ὑπὸ τῶν Πρόσκοπων τοῦ Β' στήματος κ. Φέτση, ἀλλ' ἐκεῖνο ποῦ τὸν διασκέδασε καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ γελᾷ ἀδιακόπως ἦτο τὸ παιγνίδι τοῦ Μανδηλιοῦ καὶ τῶν Καλλίων ἐκτελεσθέντα ὑπὸ τῶν προσκόπων τοῦ Α' Στήματος κ. Μίνδλερ ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις τοῦ τηλεφῶνου.

Τέλος ἐσήμενε καὶ πάλιν προσοχὴ. Οἱ πρόσκοποι παρετάθησαν κατὰ φάλαγγας ἐχαιρέτησαν τὴν ὑποστολὴν τῆς Σημαίας καὶ ἡ μικρὰ ἐπίδειξις ἐτελείωσεν ὑπὸ τὰ σύχρασητήρια καὶ τὰς ἐκφράσεις συμπαιδείας τοῦ Ἀγγλοῦ Ἐφοροῦ. Εἰς τὴν ἐπίδειξιν ἔλαβον μέρος οἱ Ἀρχηγοὶ κ. κ. Μίνδλερ, Πόκος, Χορὸς καὶ Λενός.

Κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀνω μικρᾶς ἐπίδειξεως ὁ Γεν. Ἐφορος ἐξέδωκε τὴν κάτωθι ἡμερησίαν διαταγὴν.

Ὁ Γεν. Ἐφορος πρὸς τὸν Τοπιὸν Ἐφορον

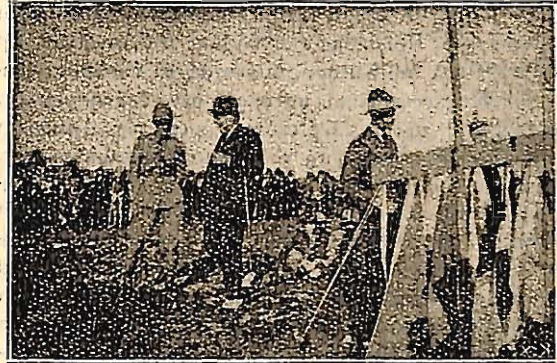
Ἐκφράζω τὴν πλήρη εὐχαριστίαν μου πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν εἰς τοὺς κ. Αρχηγούς καὶ Πρόσκοπους διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν προσκοπικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν χθεσινήν μετὰ τὴν ἐπίδειξιν.

Ὁ παρευρεθείς Ἀγγλος Ἐφορος κ. Reginald Hargrove ἐξέφρασε τὴν ἐνθουσιώδη ὑπερ τῶν προσκόπων μας, τὰ καλὰ

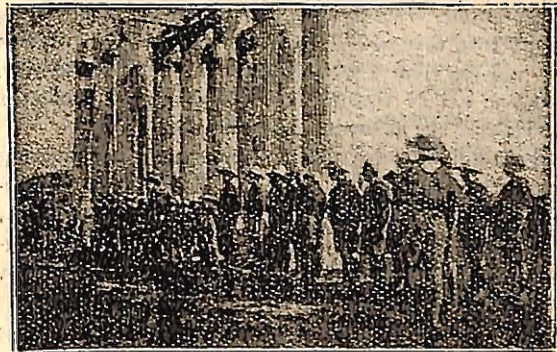
του δὲ λόγια ἀντανακλοῦν ἐφ' ὑμῶν καὶ τῶν Ἀρχηγῶν, οἱ ὅποιοι προῦπόνησαν τοὺς πρόσκοπους ὥστε νὰ ἐπιδείξουν κατὰ τὴν χθεσινήν ἀσκήσιν, τόσοὴν τάξιν ἐργατικότητα καὶ ἐνεργητικότητα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑφ' ὑμῶν δοθεισῶν διαταγῶν.

Τὴν παροῦσαν παρακαλῶ κοινοποιήσατε εἰς τοὺς κ. κ. Αρχηγούς.

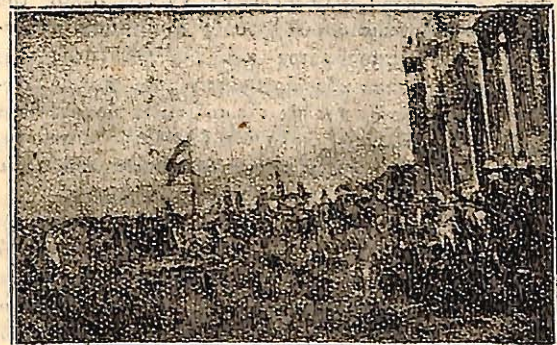
Δοχ. Πτέρης
Γ. Ἐφορος

Οἱ κ. κ. Χάργκροβ καὶ Πτέρης πλησίον τοῦ σηματοφόρου τῶν Προσκ. Πειραιῶς.

Ἐν συγκυρίᾳ παρατίξεως.

ὁ κ. Φέτσης κατὰ τὸ Volley Ball.

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ

Ἡ ἱστορία του δὲν εἶναι παλαιά. Χρονολογεῖται δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνακοχῆς τοῦ Πανερωπαικοῦ πολέμου. Ἐν τούτοις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχεν γίνει σκέψις νὰ συστηθῇ καὶ εἰς τὴν Σμύρνην Σχῆμα Ἑλλ. Προσκόπων παρὰ νέων ὑπηρετησάντων ὡς Προσκόπων εἰς ὁμάδας τοῦ Λονδίνου, τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Καίρου. Δυστυχῶς τὶ ἐπελθόντα γεγονότα τοῦ Πανερωπαικοῦ πολέμου, δὲν ἐπέτρεψαν τὴν πραγματοποιήσασθαι αὐτῆς. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἀνακοχὴν καίτοι δὲν εἶχεν ἔτι ἐξαληφθῆ τὸ φῶσμα τῆς ἀπολυταρχίας τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, μόλα ταῦτα πολλοὶ νέοι μνησθέντες εἰς τὸν Προσκοπισμὸν συνεκρότουσαν συνεδριάσεις ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καὶ καθήρτιζον τὸ ὑλικὸν τοῦ Προσκοπισμοῦ, τὸ ὁποῖον κατόπιν ἐπισήμως συνεκροτήθη καὶ ἀνεγνωρίσθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1918. χαιρετισθέντων τῶν πρώτων προσκοπικῶν ὁμάδων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς τότε Βουλῆς καὶ τοῦ Γεν. Ἐφόρου τοῦ Σώματος Ἑλλ. Προσκόπων.

Ἐπέφωκεν ἡ ἐλευθερωτικὴ ἡμέρα τῆς 2 Μαΐου τοῦ 1919 καὶ ἡ ἀμιλλα μετὰ τῶν νεανιῶν καὶ τῶν γογγύων αὐτῶν ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν καὶ πάντες ἐπροθυμοποιῶντο νὰ ἐγγράφονται πρόσκοποι καὶ νὰ πολλαπλασιασθῶν τὰς ὁμάδας τῆς Σμύρνης, τῶν ὁποίων ὁ ὀργανισμὸς ἠλεκτριζεῖ τότε τοὺς νέους τοῦ Ἀιδινίου, ὅτινες ζητοῦσιν ὁδηγίας καὶ ἰδρύουσι τὴν δοξασθεῖσαν εἰς ὁμάδα των. Ταυτοχρόνως καὶ ἐν Βρυούλλοις εἶχεν ἀρχίσει προσκοπικὴ κίνησις ἀνταξία τῆς φιλογενούς κοινότητος.

Ἡ τριετία καὶ λίαν ἐπιτυχῆς ὀργάνωσις τῆς προσκοπικῆς κινήσεως ἠνάγκασε τὸν Γεν. Ἐφόρον Σ. Ε. Π. νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Σμύρνην καὶ τῆς ὁμάδας τῆς κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1919, ὅπερ συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ὁμάδων, αἱτινες ἐντὸς δύο μόλις μηνῶν εἶχον ἀνέλθει εἰς 32 ἐν ὅλῳ μὲ τὰς τῶν προαστείων.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἰωνίας σπέντεσε μὲ τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ στρατοῦ μας, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς τοὺς νεαροὺς βλαστοὺς τῆς ἀπολυτωμένης χώρας τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμουν μίαν πρώτης τάξεως ἠρωτικὴν ἐμφάνισιν. Ἡ ἱστορικὴ ἡμέρα τῆς 2ας Μαΐου 1919 θὰ μείνῃ ἐν ταῖς σελίσιν τοῦ Μικρασιατικοῦ Προσκοπισμοῦ χρυσοῖς γράμμασιν ἀναγεγραμμένη, ἕνεκα τῆς ποσότητος καὶ τῆς ποιότητος τῆς προσφερθείσης προσκοπικῆς ἐργασίας εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἡμῶν στρατὸν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχάς, ὅπου προσέφερον ὑπηρεσίας ἀνυπολόγιστους, ἐπιβεβαιουμένης ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν τε πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἡμετέρων τε καὶ ξένων.

Κατὰ τὴν στήθεσαν ἐνέδραν τῆς 2ας Μαΐου ὑπὸ τῶν Τούρκων ἢ ὁρῶν τῶν Σμυρναίων Προσκόπων ὑπῆρξε τόσον ἐπιπορευτὴς καὶ ἐξυπηρετικὴ διὰ τὸν στρατὸν, ὡς διαγγελέων, ὁδηγῶν ἢ προμηθευτῶν πυρομαχικῶν, ὥστε δικαίως προεκέλευσαν τοὺς ἐπαύρους ἀπάντων. Ἐκ τῶν διασωθεισῶν σμειώσεων καὶ ἐγγράφων τῶν ἀρχείων τοῦ Σώματος τῆς Ἰωνίας, βλέπομεν ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι ὡς προσέφερον ἦσαν ἐν

τῷ Λιμεναρχεῖῳ ὡς διεορμηγεῖς, εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ὡς ποδηλατισταί, εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν ἐνωμοτία ὀλοκλήρης εἰδικότητων, εἰς τὴν Ἐπιμελητείαν ὡς ποδηλαταί, γραφεῖς ἐλεγχοῦ, εἰς τὴν Χωροφυλακὴν διαγγελεῖς, διεορμηγεῖς κλπ. Τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τῶν ἐπήνεσαν διὰ τιμητικῶν εὐχαριστηρίων ἐγγράφων οἱ Ἕλληνες Στρατηγοὶ καὶ ὁ Ἀγγλὸς ταγματάρχης Ε. Μπλάιζ τοῦ Γεν. Ἀγγλικοῦ Ἐπιτελείου.

Παράλληλως πρὸς τὴν πολὺτιμον δρᾶσιν τῶν Προσκόπων Σμύρνης καὶ περιχώρων, ἀν οὐχὶ ἀνωτέρα, τοῦλάχιστον ἐφάρμιλλος, ἀναδείχθη καὶ ἡ τῶν δύο ὁμάδων τῶν Βρυούλλων, αἱτινες ἀνυπολόγιστον προσέφεραν συνδρομὴν εἰς τὸν προελαύνοντα στρατὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκεῖνη. Τὸ κορυφῶμα ὁμοῦ τῆς Προσκοπικῆς ἰδεολογίας ἀπετέλεσε ἡ δρᾶσις τῆς ἀλησιμονήτου καὶ μοναδικῆς ὁμάδος τοῦ Ἀϊδινίου, ἥτις κατὰ τὴν τρία τέταρτα δηλ. 35 ἐν ὅλῳ Προσκόποι μετὰ τοῦ τοπικοῦ αὐτῶν Ἐφόρου εὗρον τὸν θάνατον ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ προσκοπικοῦ των καθήκοντος, ἥτοι τῆς διασώσεως τῶν γυναικῶν, γερόντων καὶ παιδίων ἐν τῇ καταγίδι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων καταστροφῆς τῆς πόλεως.

Ἡ διαρκὴς ὑπερέντασις τῆς προσκοπικῆς ἐργασίας ἐπέφερε συνεπῶς καὶ τὸν φυσικολογικὸν κάματον εἰς δι προστίθεται καὶ ἡ ἐλευσις τῆς Σχολικῆς περιόδου τοῦ Σεπτεμβρίου, ἥτις ἠνάγκασε πολλοὺς τῶν Προσκόπων νὰ ἀποσυρθῶσιν εἰς τὴν σπουδαστήριάν των, ἐλαττοῦντες οὕτω καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁμάδων, αἱτινες ἡμέρη τῇ ἡμέρᾳ περιορίζονται διὰ νὰ φθάσωσι τὸν ἀριθμὸν 12 μόλις. Εὐτυχῶς ὁμοῦ διὰ τὸν Προσκοπισμὸν ἡ ἰδεολογία τούτου ἤρχισε νὰ διατρέχη τὴν ἐνδοχώραν τῆς Ἰωνίας ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν πρόσδον τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ. Τοιοῦτοτρόπως βλέπομεν κατὰ τὸ 1920 ἰδρυομένης βαθμηδὸν ὁμάδας ἐν Σιφρυσάρῳ, Τουρκικῇ, Βαϊνδαρίῳ, Θείραις, Ὀδεμῆσῳ, Λύγδοις, Φιλαδελφείᾳ, Κούλα, Κυδωνίαις, Μοσχονοῖσις, Πανόρμῳ, Λαρδανελλίσις, Ἀρτάκη, Βαλουκῆσῳ, Σόμα, Κυρκαγῆς, Κεμερίῳ, Περγάμῳ, Σαλιχλῇ. Οὐσακίῳ καὶ τελευταίως ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ Χερσονήσῳ (Κάτω-Παναγία, Τσεσμέ, κλπ) ἐν Βάλια, ἐν Ἀζαρίῳ, Καλαντζίῳ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλληνοκρατουμένης Μ. Ἀσίας ὅπου γίνεται ἡ μικρὰ προσκοπικὴ προπαγάνδα, εἰς τὴν ὁποίαν προσέρχονται προθύμως οὐ μόνον οἱ Ἑλληνοπαῖδες, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν συνοίκων ἄλλοεθνῶν ὅτινες στενωτέρου διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ συνδέονται καὶ ἀδελφοποιούντη.

Ἡ ἐν γένει προσκοπικὴ κίνησις τῆς Μ. Ἀσίας τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν ἀναμφιβόλως θὰ ἦτο ζωηροτέρα, ἐάν δὲν ἐμάστιζε τὸ ἔθνος ἡμῶν ἡ γενικὴ πολεμικὴ κατάστασις, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὅλαι σχεδὸν αἱ ὁμάδες ἀπεστερήθησαν τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν διατελοῦσαι ἐν ὀρφανείᾳ. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι τῆς καταστάσεως ἐξομαλυνομένης καὶ τῆς εὐρήνης βασίλευσος ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ, ὁ Προσκοπισμὸς ἀδρῆνης ἐπανερῖσκει τοὺς ἀρχηγούς αὐτοῦ, θὰ ἐμφανισθῇ πλεόν σφρηγῆλὸς καὶ μὲ νέαν ζωὴν καὶ νέον πνεῦμα, σφρηγῆλὸν ἢ ἐν τῶν πολεμικῶν τοῦ πολέμου μαθημάτων.

Ἐποικρασιατικὸς Προσκοπισμὸς πλὴν τῆς μεγάλης ὑπῆ-

ρεσίας ἦν παρέσχε εἰς τὸν μαχόμενον στρατόν, ἐξετέλεσεν οὐκ ὀλίγα ἐκπολιτιστικά καὶ φιλανθρωπικά ἔργα, πρωτοστατήσας πάντοτε εἰς τοὺς ἐράνους ὑπὲρ τῶν διαφόρων προσφύγων, οὐ μόνον Ἑλλήνων, (Ἀϊδινιωτῶν, Ἀζαριανῶν κλ.) ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν ἀπόρων Ἰσραηλιτῶν. Ἀλλὰ καὶ μορφωτικῶς ἐπέδρασεν, ἰδίως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου ὁ μικρὸς Πρόσκοπος διέδιδεν ἐπιμόνως τὴν μορφωτικὴν προπαγάνδαν, οὐ μόνον μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, ἀλλὰ καὶ τοῦ γειτονικοῦ περιβάλλοντος. Οὕτω βλέπομεν εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Ἰωνίας οἱ πρόσκοποι νὰ προσηλυτίζουσι τὰ χαμίτια καὶ νὰ τὰ ἐξημερώνουσι, ἵνα κατοίην ἀποτεύξουσιν τὸν πύρην λαϊκῶν ὁμάδων, ὡς τοῦτο συνέβη ἐν Βαϊνδαρίῳ. Ἐνὲν λόγῳ παραλλήλως πρὸς τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον τοῦ στρατοῦ μας, ὁ Πρόσκοπιμὸς διαδιδόμενος καὶ ἐξαπλούμενος βαθμιαίως καθ' ὅλην τὴν Μ. Ἀσίαν, ἐξασκεῖ τοιαύτην ἐκπολιτιστικὴν καὶ μορφωτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀμορφῶτων κοινωτικῶν τῆς Ἀνατολῆς ὥστε δὲν ἔχομεν εἰμὴ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν μαρτυρίαν τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων τοῦ στρατεύματος ἡμῶν, ἵνα πεισθῶμεν περὶ τοῦ γεγονότος.

Τοιοῦτός τι εἶναι ὁ Μικρασιατικὸς Πρόσκοπιμὸς, ὅστις καίτοι νήπιον εἶναι ἐξετέλεσε καὶ ἐκτελεῖ ἀνδρικὰ ἔργα.

Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

Ἐφορὸς Ἰωνίας

ΕΦΕΥΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Ποῖοι ἐφευρον τὸν Ἀσύρματον

Ἀπ' ὅτου κατὰ τὸ ἔτος 1899, ἰδρύθησαν οἱ πρῶτοι σταθμοὶ ἀσυρμάτου τηλεγράφου διὰ νὰ ἐνώσωσι τὸ Ντόβερ τῆς Ἀγγλίας μετὰ τὸ Βιμερὲ τῆς Γαλλίας, μέχρι σήμερον, ὅτι ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος εἶναι πρᾶγμα στενῶς συνδεδεμένον μετὰ τὴν καθημερινὴν ζωὴν μας, ἐσυνηθίσασαμεν νὰ θεωρῶμεν τὸν Ἰταλὸν Γουλιέλμον Μαρκόνι ὡς τὸ μοναδικὸν πρόσωπον εἰς ὃ ὀφείλεται ἡ μεγίστη αὐτῆ τῶν ἐφευρέσεων τῆς ἐποχῆς μας. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰδιοφυῶς Ἰταλοῦ, ὅστις συνεδύασε ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις ἄλλων διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ῥαδιοτηλεγραφίαν, ἐπεσκίασε τὴν δόξαν τῶν ἄλλων τούτων, ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐργασθέντων μετὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Διότι ἡ ῥαδιοτηλεγραφία δὲν εἶναι ἐφευρέσεις ἑνὸς ἀνθρώπου εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μακρᾶς σειρᾶς μικρῶν ἀνακαλύψεων, ὧν οὐδεμία ἐθεωρήθη σπουδαία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς, τὰς ὁποίας ὁ Μαρκόνι ἐπέτυχεν νὰ συνδυάσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ διὰ τὴν πρακτικὴν χρῆσιν τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ ὀνόματα τῶν σκαπανέων τούτων τῆς ῥαδιοτηλεγραφίας θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι γνωστά. Εἶναι τὸ τοῦ Herzl ὅστις ἀνεκάλυψε τὰ φέροντα τὸ ὄνομά του ἠλεκτρικὰ κύματα, τὸ τοῦ Righi, ὅστις ἐδίδαξεν εἰς τὸν Μαρκόνι τὰς πιθανότητας τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς των, τὸ τοῦ Popoff, ὅστις πρῶτος ἐξετέλεσε πειράματα ἐκπομπῆς ἠλεκτρικῶν κυμάτων διὰ τοῦ αἰθέρος καὶ τε-

λευταῖον τὸ τοῦ Edward Branly, οὗτινος αἱ θεωρητικαὶ ἀνακαλύψεις ἤγαγον εἰς τὴν ἐφεύρεσιν τρόπου πρὸς συλλαγὴν τῶν κυμάτων ὑπὸ ἀποδέκτου.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ συντελέσαντες εἰς τὴν μεγάλην ἐφεύρεσιν ἣτις ἀνεπτύχθη καὶ ἐτελειοποιήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Τὸ τελευταῖον βῆμα πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῆς ἐγένετο πρὸ ἑνὸς ἔτους ὅτε ἀπεδείχθησαν πρακτικὰ τὰ πειράματα τοῦ Μαρκόνι ἐπὶ νέου εἴδους ἀποδέκτου, διὰ τοῦ ὁποίου καθίσταται δυνατόν νὰ λαμβάνωνται συνεχῶς τηλεγραφικαὶ ἀνακοινώσεις ἐξ ἀποστάσεως χιλιάδων μιλίων, χωρὶς τὰ Ἐρτζιανὰ κύματα νὰ διαταράσσωνται ὑπὸ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν. Οὕτω εἶναι δυνατόν νὰ λειτουργῇ εἰς σταθμὸς ἀσυρμάτου καθ' ὅλον τὸ ἡμερονύκτιον μετὰ ὅλην τὴν δυνατὴν ταχύτητα καὶ ὑπ' οἰασδήποτε ἀτμοσφαιρικᾶς συνθήκας.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ HARRY

(Μετάφρασις Βλ. Βαλασσοπούλου)

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΟΥ

Ὁ ἀρχηγός μου εἶναι ὁ κειὸ σὶκ ἀπ' ὅλους τοὺς προσκόπους τοῦ κόσμου. Ἐξέχει νὰ τὰ κ' ἡ ὄλα. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ κλήσῃ τὸ μάτ. του καὶ ἡ ἐνωμοτία θὰ βρεθῇ στὴ γραμμή. ἔτοιμη νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ὡς τὴν ἀκρὴ τοῦ κόσμου.

Μὲ τὸ χαρούμενο καὶ κόκκινο πρόσωπό του καὶ τὸ βλέμμα του τὸ τίμιο καὶ ἤρεμο μετὰ τοὺς πλατεῖς ὄμους του, θὰ τὸν ἀκολουθοῦσα ἀκίμη καὶ στὸ πόλο.

Εἶναι πάντα καλοδιάθετος, εἶναι ἐνεργητικὸς καὶ θαρραλέος, εἶναι ὁ κειὸ καλὸς ἀπ' τοὺς προσκόπους, τὸν ἀγαπᾷ περισσότερο καὶ ἀπὸ τὸν ἰδρυτή, εἶναι ὁ ἀρχηγός μου. Ἐστὼ καὶ ἄς μετὰ μαλλώνει, θὰ τὸν ἀκολουθοῦσα ὡς τὴν ἀκρὴ τοῦ κόσμου.

ΠΑΙΧΝΙΑ

Γλυστρῶ μέσα στὸ δάσος

Βάζω τὸ κικέλλο μου στὸ πρόσωπό μου.

Ἀκούω.

Ἦσυχία. Ἐνα τσακάλι.

Κάνω τρία βήματα.

ἡ καρδιά μου χτυπάει.

Ἀκούω.

Ἦσυχία. Ἐνας ψίθυρος ἀπὸ φύλλα.

Ἐπιπλῶνομαι καὶ κυτίζω.

Μπούμ ! Γιάννη ! Σὲ εἶδα !

.....

Δὲν εἶναι ὁ Γιάννης, γελάστηκα.

PIERRE GIRARD

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΩΡΜ

Ἀρχηγός Ὀμ. Προσκόπων

Μετάφρασις Ἰδός Μ. - Χ. Λαυριώτη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ναί, ζῶστε πραγματικά, ζῶστε τὴν ἀληθινὴν ζωὴν, τὴ μοναδικὴν ζωὴν τοῦ ὀπαίθρου, ποὺ ὁ ἄνθρωπος γίνεταί ἓνα μὲ τὴ φύσιν.

Ἡ μέρες του τερνοῦσαν σὰν ἓνα εὐμορφο ξεκουραστικὸ ὄνειρο, πότε μὲ κολύμπι στὴν ἐκτεταμένη καὶ γαλάζια θάλασσα, πότε μὲ ἀγροτικὰς δουλειὰς στοὺς κάμπους καὶ τοὺς ἀγρούς, ὅπου δοῦθοσε τοὺς γεωργοὺς σκάδοντας τὸ μητρικὸ μυρωδάτο χῶμα, καὶ πότε μὲ περιπλάτους στὰ περίχωρα ποὺ ἡ εὐμορφιά τους ἦταν γι' αὐτὸν μιὰ καθημερινὴ ἐκπληξίς.

Τὸ βράδυ, μὲ τὸ σῶμα κουρασμένο, μὲ μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ ἀναπαυμένη, ἔπεφτε γρήγορα στὸ κρεβάτι, ὅπου κοιμόταν ἤσυχα, στὸ δροσερὸ ἐξοχικὸ δωμάτιο, ὡς τὶς πρῶτες ἀχτίδες τῆς χαρραυγῆς.

Τότε ὅμως, μόλις τὸ γλυκοχάραμα μ' ἓνα ἀπαλὸ χαιδεμα ξυπνοῦσε τὴ νύχτα, καὶ ρόδιζε ὀλοτρόγυρα τὴ φύσιν, ὁ νεαρὸς Φίλιππος, σὰν ἀτίθατο μικρὸ ζαρκάδι, πηδοῦσε ἔξω ἀπ' τὸ κρεβάτι, θέλοντας νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ν' ἀπυλαύσῃ καὶ τὶς πρὸ ἀνεπαίσθητες μεταλλαγές, στὴν ὀμορφιὰ τοῦ ἡμερωμάτος.

Δὲν ἤθελε νὰ χάσῃ οὔτε μιὰ ἀχτίδα ἀπὸ τὸν ἥλιο, δὲν ἤθελε νὰ τοῦ διαφύγῃ οὔτε τὸ πρὸ ἀπύκρυφο ψιθύρισμα τῶν φύλλων ποὺ γέμιζε τὴν ἀτμόσφαιρα μὲ ἀρμονία ἀφάνταστη, ἐνῶ συγχρόνως τὰ ὀλόδροσα λουλούδια σκορποῦσαν μὲ ἀφθονία στὸν ἀέρα τὰ μεθυστικὰ τους ἀρώματα. Καὶ τὴν πρωινὴν αὐτὴ συναυλία τῆς ἡμέρας ποὺ ἀρχίζε, τὴν διηύθυναν, σὰν ἀπειράριθμοι μικροὶ μουσουργοί, τὰ ἀτέλειστα κελαδήματα τῶν πουλιῶν.

Ὁ Φίλιππος μαγεμένος μπρὸς στὴ θεὰ αὐτὴ ὀμορφιὰ, εἶχε τὴν ἐντύπωσιν, κάθε τέτοιο πρωῒνό, πῶς ξαναγεννιόταν κι' ὁ ἴδιος. Στὴ κοινὴν τοῦ ψυχῆ, τὴν γεμάτην ζωὴν κι' ἀγάπην, ἓνας ὑπέροχος παιὰν ἀντηχοῦσε. Ἡ ἀρμονία ποὺ ὀλοτρόγυρα ἀπλωνόταν ἦταν γι' αὐτὸν τὸ μοναδικὸ παράδειγμα ποὺ θὰ τὸν ἐδιηγοῦσε στὸ μονοπάτι ποὺ φέρνει στὸν ἴσιο καὶ καθάριο δρόμο τῆς ζωῆς. Γιατὶ δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο

τέτοιο σὰν τὴ φύσιν, γιὰ νὰ ἐμπνεύσῃ μεγάλα καὶ ἀγνὰ αἰσθητήματα, ἀπὸ κάθε τι τὸ ταπεινὸ καὶ ποταπὸ.

Κι' ἔτσι περνοῦσαν ἡ μέρες, κι' ἔτσι περνοῦσαν ἡ διακοπές. Μέρα μὲ τὴ μέρα, ὥρα μὲ τὴν ὥρα ἡ δυνάμεις του ἠῤῥαζαν, τὸ σῶμα του γινόταν πρὸς εὐκίνητο, τὰ μάτια του ἀποκοῦσαν πρὸς μεγάλη θετικότητα στὸ βλέμμα, τὸ δέριμα του ψιγνόταν ἀκόμη παραπάνω, καὶ μὲ τὴ διαρκὴ ἐξάσκηση, ὅλο του τὸ παράστημα μὲ τὴν εὐθυτενὴ καὶ ἀγέροχην στάσιν του, θύμιζε τὰ ἀνάγλυφα ἀπὸ ἀρχαία ἐλληνικὰ βάζα.

Δὲν εἶχε περάσει μέρα χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὶς δυνάμεις του, δὲν εἶχε περάσει μέρα χωρὶς νὰ πλημμυρίσῃ τὴν ψυχὴν του μὲ τὸ φῶς ποὺ ὀλοτρόγυρα σκορποῦσε ὁ λαμπερὸς ἥλιος.

Τὸ κάθε τι γι' αὐτὸν εἶχε ἀποκτήσει πρὸς ἓνα νόημα. Ἡ ζωὴ, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ἐνοιῶθε, γιατί πρώτη φορὰ εἶχε βρεθῆ σὲ τόσο στενὴ συνάφεια μὲ τὴ φύσιν, τραγουδοῦσε μὲτα του ἓνα εὐμορφο ξεκουραστικὸ τραγοῦδι. Ἐνα τραγοῦδι ποὺ τὸν γέμιζε ἀγάπην γιὰ τὸ κάθε τι ποὺ τὸν περιστοιχίζε, γιὰ τὰ βουνά, γιὰ τὰ δένδρα γιὰ τὰ λουλούδια, γιὰ τὴν ἀπέραντο ἐκτεταμένη θάλαττα καὶ γι' αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς θεωροῦσε ὅλους σὰν ἀδελφοὺς του καὶ ποὺ χαιρόταν νὰ αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸ του καθημερινὸ πρὸ δυνατό, μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰμποροῦσε νὰ τοὺς βοηθήσῃ στὸ βαρὺ ἔργο τους, καὶ νὰ τοὺς μεταδώσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν ποὺ ἐνοιῶθε ὁ ἴδιος.

Τώρα πρὸς τὸ φθινόπωρο ἔφθασε. Ἡ μέρες ἦσαν ἀκόμα τὸ ἴδιο φωτεινὸς μὲ κατὶ τι τὸ βαρὺ γέμιζε τὴν ἀτμοσφαιρα. Τὰ δένδρα ποὺ ἀπλωσαν ὡς τώρα τὰ ὀλοπράσινα φυλλώματά τους, ἀρχίζαν λίγο λίγο νὰ χάνουν τὴ ζωηρότητα τοῦ χρώματός των.

Ἡ φύσιν ποὺ ὅλο τὸ καλοκαίρι εἶχε σπαταλῆσαι ὅλη τῆς τὴν ζωτικότητα σὲ ἀτέλειωτες ἀποχρώσεις χρωμάτων τώρα εἶχε περιδληθῆ μὲ μιὰ ὁμοίμορφη κίτρινωπὴ σχεδὸν χρυσαφὴ στολή. Τὰ δένδρα λίγο λίγο ἐγυμνόνοτο ἀπὸ τὰ φύλλα τους, ποὺ σὰν πλη-

γωμένα πουλιά πέφταν σιωπηλά στο πρώτο φύσημα τ' ανέμου.

Τό κάθε τι πια ἀνήγγελε τόν γρήγορο ἐρχομό του χειμῶνα.

IV

Ἡ διακοπὲς εἶχαν τελειώσει, καὶ ἦταν πια καιρὸς γιὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν πόλι.

Ὁ Φίλιππος μπροστὰ σ' ἕνα ἀνοιχτὸ μπαούλο τακτοποιοῦσε τὰ βιβλία του, πού ὅλο τὸ καλοκαίρι δὲν εἶχε σχεδὸν ἀνοιξοί.

Μόνον καμμιά φορά. ὅταν ἡ μέρες ἦσαν βροχερές, εἶχε ἐπωφεληθῆ γιὰ νὰ καθήσῃ στὴν εὐμορφὴ βιβλιοθήκη του, καὶ νὰ θυσιασθῆ γιὰ λίγη ὥρα στὴν ἀνάγνωσι εἴτε μυθιστορημάτων, εἴτε ποιημάτων....

Ἀφοῦ ἐτακτοποίησε ὅσα βιβλία εἶχε ἐκεῖ κοντὰ του, σηκώθηκε γιὰ νὰ πάρῃ κι' ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπάνω στοῦ γραφείου του.

Περνώντας μπροστὰ ἀπὸ τὸν καθρέφτη ἐστάθηκε, καὶ γιὰ πρώτη φορά μὲ ἐκπληξί κτύπησε τὸν ἑαυτό του πού ἀντικατοπτρίζετο ἐκεῖ μέσα.

Ὁ καθρέφτης τοῦ ἔστειλε τὴν εἰκόνα ἑνὸς ὠραίου παλληκαριοῦ. δυνατοῦ, ἡλιοκαμένου. Τὸ πρόσωπό του ἔδειχνε κάτι τὸ ἀνδρικό καὶ νεαν.κὸ συγχρόνως. Τὰ μάγουλά του ἦσαν ὀλοκόκινα, ἔδλεπε κανεὶς τὸ αἷμα πού μὲ ζωὴ κυκλοφοροῦσε κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιδερμίδα.

Πόσο διαφορετικὴ ἦταν αὐτὴ ἡ εἰκόνα ἀπ' ἐκείνη ἑνὸς χλωμοῦ ἀδύνατου μικροῦ παιδιοῦ, πού ἐξωγραφίζετο στὴν ἀνάμνησί του!

Τώρα πια αἰσθανόταν τὸν ἑαυτό του ἕναν τέλειο ἄνδρα, ὄχι γιατί εἶχε πατήσει στὰ εἴκοσι του χρόνια, οὔτε γιατί ἦταν ἀρκετὰ μορφωμένος καὶ εἶχε ἀποκτήσει καὶ τὰ πολιτικά του δικαιώματα, ἀλλὰ γιατί αἰσθανόταν μέσα του τὴ δύναμι πού πρέπει νὰ ἔχῃ κάθε ἄνδρας....

Ὁ Φίλιππος πλημυρισμένος ἀπὸ μιὰ ἡρεμὴ χαρὰ ἐξακολούθησε νὰ τακτοποιῇ τὰ παιδικὰ του βιβλία.

V

Ὁ Φίλιππος θρυσκόταν ἤδη στὴν πόλι πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

Αἰσθανόταν κάπως ἀποξενωμένος. Νοσταλγοῦσε τοὺς μακρινοὺς περιπάτους μέσα στὰ δάση, τὴν ἐπιστροφή τὸ δειλινό, τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού πρὸς τὴ δῦσι ὁ οὐρανὸς ἐφλογίζετο σὰν ν' ἀντανάκλουσε κάποια μεγάλη πυρκαϊὰ πίσω ἀπὸ τὴς σκοτεινὲς σκιὰς τῶν δένδρων.

Ἡ μελέτη, ἡ ἐργασία του, δὲν τὸν ἐνδιέφερε πια σὰν ἄλλοτε. Προσπαθοῦσε νὰ εὕρῃ κάτι πού θὰ τοῦ

ἐπέτρεπε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὑγιεινὴ, τὴν εὐμορφὴ ζωὴ τῶν διακοπῶν.

Ἡ συζητήσεις, πού τότε ἄλλοτε τὸν ἐνδιέφεραν, τοῦ ἐφαίνοντο τώρα σὰν μιὰ ἄσκοπη φλυαρία, καὶ οἱ φίλοι του ἔμειναν ἐκπληκτοὶ μὲ τὴ σιωπὴ του.

Ὁ Γιάννης μάλιστα, ἕνα βράδυ, τοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐκπληξί του :

— Ἀλλάξες πολὺ. Φαίνεται ἀδιάφορος σ' ὅτι πρὶν σὲ ἐνδιέφερε. Σὺ πού πρῶτος ἔδεινες ἀφορμὴ σὲ συζητήσεις καὶ μὲ τὰ ἐπιχειρήματά σου κατ' ὀρθονες πάντα νὰ μᾶς ἀποτρομιώνης, τώρα μᾶς ἀφίνης νὰ ἀναπτύττωμε τὴς σκέψεις μας χωρὶς ποτὲ νὰ ἀναμιγνύσαι γιὰ νὰ ἐκφράσης καὶ ὑποστηρίξῃς τὴ γνώμη σου. Μήπως εἶσαι ἐρωτευμένος ;

— Δὲν εἶμαι ἐρωτευμένος, μὰ εἶναι ἀλήθεια πὼς ἀλλάξα. Συζητήσαμε μὲ πολὺ καὶ χωρὶς κανένα πρακτικὸ ἀποτέλεσμα. Τώρα δὲν μ' ἐνδιαφέρει τίποτα ἄλλο παρὰ μόνον ἡ ζωὴ. Καὶ ἡ συζητήσεις σας δὲν ἔχουν τίποτα τὸ ζωντανό. Εἶναι στεγνές, ἀψυχές. Μὰ ὅμως συζηταῖτε ἀφοῦ σὰς ἀρέσει. Μὲ ἐνδιαφέρει νὰ σὰς παρακολουθῶ χωρὶς ὅμως νὰ λαμβάνω μέρος.

— Ἐρεῖς πὼς εἶσαι λίγο ἀπίστος ; Μὰ ἐξήγησε πὼς ἀλλάξες. Τί συνέβη κι' ἔγινες ἀπὸ δεινὸς συζητητῆς, ὁ πρακτικὸς ἄνθρωπος πού βλέπουμε σήμερα ;

— Δὲν ἔχω τίποτε νὰ ἐξηγήσω. Ἐξήτα ἐφέτος τὸ καλοκαίρι στὸν ἀνοιχτὸ καθαρὸ ἀέρα, ἐδυνάμωσα τὸ σῶμά μου καὶ παραμέλησα τὸ πνεῦμά μου, ἐνῶ γιὰ τόσον καιρὸ ἔκανα τὸ ἀντίθετο. Ἔτσι ἐτῆλθε κάποια ἰσορροπία. Καὶ τώρα προτιμῶ νὰ παίξω μιὰ παρτίδα τέννυς στοῦ ὑπαιθρο παρὰ νὰ χάσω τὴν ὥρα μου σὲ συζητήσεις κλεισμένοι σὲ μιὰ κάμαρα.

— Πάει καλά. Τώρα λοιπὸν θὰ περιμένουμε νὰ σὲ δοῦμε μὲ τὸ συνειθισμένον ἄσπρο φανελλένιον παντελόνι, νὰ κερδίζης τίς παρτίδες τοῦ τέννυς μὲ ὅση δεξιότητα πρὶν μᾶς ἐθαξες κάτω, ὅταν γιὰ ὄρες ὀλόκληρες κλεισμένοι στὴ βιβλιοθήκη σου, προσπαθοῦσαμε νὰ λύσωμε τὰ ζητήματα, πού ἐμᾶς τουλάχιστον ἀκόμα μᾶς ἀπασχολοῦν.

Ἴσως, πάντως ὅμως στὴ βιβλιοθήκη μου δὲν θὰ κλεισθῶ γιὰ ὄρες ὀλόκληρες ὅπως λές. Θέλω νὰ ἀποκτήσω μιὰ ἀμεσο ἐνεργητικότητα. Θέλω νὰ εὕρω τρόπο νὰ δαπανήσω τὰς δυνάμεις μου γιὰ νὰ κάμω κάποιο καλό.

— Γίνου λοιπὸν ἱεραπόστολος, ἢ καλλύτερα γίνου γιατρός.

— Οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο μὲ τραβάει.

— Ἀ! νὰ κι' ὁ Ἀρστέιδης!

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Ἐκατὸ ἔτη περνοῦν ἀπὸ τῆς ἔνδοξα χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἕνας αἰώνας συμπληροῦνται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑλληνος, ποῦ ἦταν «σὺν τῇ σπίθᾳ κρυμμένη στή σάχη», ξεπετιέται, ἀνάβει, μεγαλουργεῖ καὶ τὸ κόσμον ὀλόκληρον καταπλήσσει μὲ τὰ κατορθώματά της καὶ φυτεύει στὸ τέλος τὸ δέντρο τῆς ἐλευθερίας, σὲ μιὰ μικρὴ γωνιά τῆς μεγάλης μας πατρίδος, ἀπ' οὗ ὅμως αὐτὸ ἀπλώνει σιγὰ τὶς ῥίζες του παντοῦ ὅπου γνωρίζει ζωὴν ἑλληνικὴν, ζωὴν ποτισμένο ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων, ποῦ ἐσκατώθησαν ἢ ἐσφραγίσθησαν στὸ βωμὸ τῆς ἐλευθερίας.

1321—1329. Τὰ ἔτη αὐτὰ θὰ λαμπυρίζουν πάντα στὸ στερέωμα τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, γιατί θὰ εἶναι τὰ πλεῖστα φωτεινά, τὰ χρόνια ποῦ ἔδειξαν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τὴ δύναμὴ της, τὸ μεγαλεῖον της... Ἐχει νὰ ἐπιδείξει πολλὰς χρονολογίας ἡ Ἑλλάδα μας, ἔνδοξες, τιμημένες, ποῦ αἰώνια θὰ μένουν. Ἀλλὰ καμμία δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἐξισωθῆ μὲ τὴν θετὴ αὐτὴ ἐποποιία.

Γιατί τότε ἡ Ἑλλάς 450 ὀλόκληρα χρόνια ἦταν δούλη, 450 ὀλόκληρα χρόνια εἶχε στερηθῆ τὴν ἐλευθερίαν της καὶ ὅλων τῶν ἀγαθῶν της. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὴ θέσουμε σὲ ἴση μοῖρα τὴν Ἑλλάδα αὐτὴ τῆ δούλη, τὴν ἀπαίδευτη, τὴν δεμένη μὲ τὰ χειρότερα δεσμὰ ποῦ ποτὲ ὤπρξαν, ποῦ δὲν ἦξε συνοχὴ καὶ ποῦ δ' ἐχθρὸς ἀπὸ παντοῦ τὴ τριγύριζε, ἦταν μὲς τὸ σπῆτι της καὶ τῆς ἀρπαξε τὸ ψωμί ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὰ παιδιά της ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά της, μὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν παλιὰ, τὴν ἐλεύθερη, τὴ σοφὴ, ποῦ ἐπαλλε ἀπὸ τὸ παλμὸ τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν, διὰ τὴν πρόοδον τὸν ἐκπολιτισμὸν.

Καὶ ὅμως ἡ Ἑλλάς αὐτὴ, ποῦ καὶ τὸ κεφάλι κανεὶς θὰ νόμιζε πὼς δὲν τολμοῦσε νὰ κυτᾶξῃ τὸ φοβερὸν δέσποτὸν της, ἐπῆρε τὰ ὄπλα, σικώθηκε, ματώθηκε κόβοντας τὶς ἀλυσίδες τῆς σκλαβιάς της καὶ ἔννεα ὀλόκληρα χρόνια τὰ παιδιά της πολεμοῦσαν, πότε νικηταὶ καὶ πότε νικημένοι, μὰ προχωρῶντας διαρκῶς... Ἐννεὰ ὀλόκληρα χρόνια ἀγῶνων, δοκιμασιῶν, πίκραις στεναγμῶν... Χωρὶς στρατοῦς γυμνασμένους καλὰ ὀπλισμένους, χωρὶς ἕναν ἀρχηγὸ ποῦ νὰ τοὺς ἐμψυχώσῃ, νὰ τοὺς ἐνθουσιάσῃ, νὰ τοὺς ὀδηγῇ σὲ νίκη... Μὰ τὰ στήθη τῶν παιδιῶν τοὺς γιὰ τεῖχη μὲ τὴν φιλοπατρίαν τοὺς ὀδηγῶ καὶ τὶ φωτιά ποῦ μέσα στὰ στήθη τοὺς ἔκαιγε καὶ ποῦ ἔκαιε τὸ δέντρο τῆς σκλαβιάς.

Κι' αὐτὸ γιατί ποτὲ δὲν εἶχε σβῆσει στοὺς ἀπλοὺς χωριάτες καὶ στοὺς ἡρωϊκοὺς ἀρματολούς καὶ στοὺς δοξασμένους κλέφτας, ἡ ψυχὴ, ἡ ἀθάνατος ἑλληνικὴ ψυχὴ... Σὺν τῇ σπίθᾳ κρυμμένη στή σάχη, λέει ὁ ποιητής, καὶ πόσο ἀληθινὰ εἶνε τὰ λόγια του. Ἀπὸ τῆς σάχης ποῦ σκέπαζε τὴν Ἑλλάδα, τῆς σάχης ποῦ τόση ἐντύπωση δίνει τῆς ἡσυχίας τῆς νέκρας, τοῦ χαμοῦ, δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ προβλέψῃ πὼς ἦταν δυνατὸν νὰ πεταχθῆ ἕνας σπινθηρὸς, ποῦ ἀναψῆ φλόγες, πυρκαϊὰ ὀλόκληρη. Ὅπως δὲν περιμένει κανεὶς ἀπὸ τῆς σάχης τὸν Φοῖνικα ποῦ καίεται, νὰ ξεπεταχθῆ νέο πουλί, μὲ νέα δύναμη, νέα φτερά, νέα ζωὴ...

Καὶ τὴν σπίθα αὐτὴ τὴν κρατοῦσαν κρυμμένη στὰ στήθη

τοὺς ὅλοι οἱ Ἕλληνες, πρὸς πολὺ καὶ πρὸς λίγο... Ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας τῆς Βλαχίας καὶ τοὺς ἀριστοκράτες τοῦ Φαναρίου, καὶ τοὺς δημογέροντας, καὶ τὸ φτωχὸ γεωργὸ ποῦ ἔσκαβε τὴ γῆ γιὰ νὰ πάρῃ τὴ γεννήματα ὀ-ἀφέκτης.

Μὰ τὴ ζωὴ, τὸ φῶς ποῦ τὴ κρατοῦσαν πάντα θεομῆ, τὸ εἶναι οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι οἱ μορφωμένοι οἱ φιλοπατριδες, οἱ γεμάτοι ἀπὸ θάρρος καὶ πεποίθησι στὰ μέλη μίας, οἱ γεμάτοι ἀπὸ ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνάστασιν της. Εἶνε αὐτοὶ οἱ Πρόσκοποι τοῦ ἀγῶνος, οἱ ἀθηναῖοι Πρόσκοποι, οἱ γυμνασιμένοι, ποῦ πολὺ πρὶν ὁ στρατηγὸς Πάουελλ ἰδρῶσι τὸν ὑπέροχον θεσμόν τοῦ προσοπισμοῦ, ζῶσαν, μιλοῦσαν, ἐκινῶντο, ἐστέγγιζτο σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχές του, μὲ τὴν ἰδεολογία του, σὲ ἐπίπεδὸ του...

Καὶ τέτοιαι πρόσκοποι ἦσαν ὁ Διάκος καὶ ὁ Μπότσαρης καὶ ὁ Καραϊσκάκης... Καὶ οἱ κλέφται καὶ οἱ ἀρματολῶι καὶ οἱ Σουλῶται... Καὶ ὁ Ρήγας ὁ Φεραῖος καὶ ὁ Κοραῖς καὶ τόσοι ἄλλοι, ποῦ γιὰ νὰ τοὺς γράψῃ κανεὶς θέλει σελίδες πολλὰς...

Εἶνε αὐτοὶ οἱ σκαπανεῖς ποῦ ἔσπρξαν τὸν σπόρο, γιὰ νὰ θερίσῃ κατόπιν ἡ πατρίδα μας τὸ γλυκὸ καρπὸ, τὴν ἐλευθερίαν, καθὼς ἦσαν λέγει σαγμένοι πρὶν νὰ πεθάνῃ, ὁ νέος τῆς Ἑλλάδος Τυρταῖος, ὁ Ρήγας ὁ Φεραῖος.

Πρόσκοποι! Τὸ βλέμμα σας στρέψτε στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, τοὺς γνωστοὺς ἢ ἀγνωστοὺς, μεγάλους ἢ μικροὺς, ἐπιφανεῖς ἢ ἀφανεῖς, στοὺς ὁποίους: «χρῶστέτε τ' ἀγαθὰ τῆς σημερινῆς σας ἐλευθερίας, γονατίστε καὶ γι' αὐτοὺς, τὴ προσευχὴ σας στὸ Θεὸ ὑψώστε. Θὰ τὴν ἀκούσῃ, γιατί θὰ βγοῦν ἀπὸ χεῖλη παιδιῶν, ἀγγὴ καὶ ἄθωα.

Σηκώστε κατόπιν περήφανα τὸ κορμὶ σας καὶ ἀφίστε τὴ καρδιά σας νὰ συγκινηθῆ καὶ νὰ γεμίσῃ μὲ τὴ συναισθηματα ποῦ τὰ ἔργα τῶν σᾶς φέρουν, τὴ γενναιοφροσύνη, τὸν ἐνθουσιασμό, τὴ φιλοπατρία, καὶ δοκίμῃτε ἑσὶν τὸ ἔργον τοὺς. ποῦ μὲ τόσοις κόπους καὶ μόχθους ἀρχισαν αὐτοὶ, θὰ τὸ ἐξακολουθήσετε σεῖς, τὸ ἔργον στὸ ὁποῖον ἔδωσαν ὅτι εἶχαν καὶ δὲν εἶχαν, παρουσία, γονεῖς, παιδιά, ζωὴ... Καὶ ὅτι θὰ προσπαθήσετε νὰ τὸ φέρετε ἐκεῖ ποῦ κάθε ἑλληνικὴ ψυχὴ ποθεῖ καὶ ὀνειρεύεται...

Πρόσκοποι! Ἐκατὸ ἔτη συμπληροῦνται στή γεννέ σας ἀπὸ τότε ποῦ δειλὰ ἢ πρώτη δάφνη ἐφύτρωσε μὲς τοὺς σωροὺς τῶν ἀνθρώπων ποῦ ἔπεσαν γιὰ τὴ πατρίδα, ἕκατὸ χρόνια ἀπὸ τότε ποῦ ξεπετάχτηκε ἡ ἐλευθερία «ἀπ' τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά».

Τὰ κόκκαλα αὐτὰ, ποῦ σᾶς ἔδωσαν τὴν ἐλευθερία, ἀπὸ σᾶς, τοὺς ἀπογόνους τῶν, περιμένουν ν' ἀκούσουν πὼς δὲν ὑπάρχει περὶ σκλάβια γῆ ποῦ στενάζει, γῆ ἑλληνικὴ... Περιμένουν ἀκόμη καὶ κάτι ἄλλο: Πὼς σεῖς, ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ παλὸ τῆς πατρίδος μας μεγαλεῖον, κάθε σας δύναμη βάζετε γιὰ νὰ τὸ φτάσετε καὶ νὰ τὸ υπερβῆτε, ἀφίνοντας στὴν ἀκρὴ κάθε ἐγωῖσμό, κάθε πάθος, κάθε ἰδιοτέλειαν...

Σεῖς ἔχετε τὰ μέσα, ἔχετε κάθε τι ποῦ θὰ σᾶς βοηθήσῃ. Ἡ πατρίδα μας μεγάλωσε, κι' ἀκόμη οἱ πατέρες μας καὶ τ' ἀδέλφια μας μὲ τὸ αἷμα τοὺς νέες δάφνες προσθέτουν στὸ ἀμάραντο τῆς Ἀπτέρου Νίκης στεφάνι.

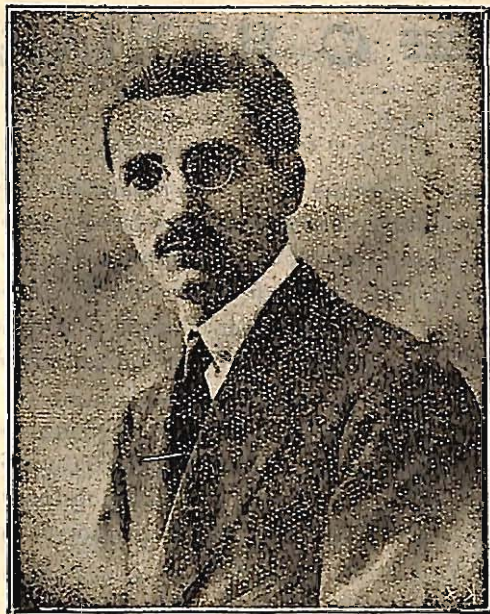
Πρέπει να είμαστε υπερήφανοι γιατί είμαστε Έλληνες. Μά πρέπει ακόμα να εργαζομαστε για να φθάσει η Ελλάδα εκεί που ήτανε, να γίνουμε αξιοί της. Γι' αυτό χρειάζεται κόπος, ύπομνη, μελέτη, δύναμις, σωματική και ψυχική. Δεν πρέπει να σπαταλούμε τις δυνάμεις μας σε καταχρήσεις, δεν πρέπει να αφίνουμε τη φυλή μας να μαρμαρώνε στα καφενεύια. Η γενεά που περνάει τώρα, εξεπλήρωσε τον προορισμό της, σε όσες η πατρίδα στρέφει τώρα το βλέμμα της. Έχουμε το έργο μας, δύσκολο σ' αν και το έργο των άλλων, έργο περισσότερο ψυχικό, έργο αναμορφώσεως και ψυχικής αναπλάσεως. Γιατί πρέπει, όταν η αιωνιότης προσθέσει στη ζωή της άλλων ένα αιώνα, να έχει φθάσει η Ελλάδα εκεί που το χέρι του άρχηγού μας, του ποδηγέτου μας, του Βασιλιά μας, δείχνει..

Πρέπει, και γι' αυτό πρέπει αυτό σ' αν το λέει η πατρίδα, και θά σ' αν οδηγήσει Εκείνος, το 1832, τα εκατομμύρια των Ελλήνων, ελεύθερα όλα, να τραγουδάνε με μι' αφογή, μ' ένα παλμό τον άθάνατο ύμνο της άθανάτου ελευθερίας.

Είναι πολλά τ' αν χρόνια, μά είναι και μεγάλο το έργο. Σ' αν πρόσκοποι που εισθε πρέπει και σ' αυτό πρώτοι, και καλύτεροι, να βρεθίτε...

Βλ. Γ. Βαλασσόπουλος

Υπαρχηγός

ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ ΕΝΟΣ ΓΑΛΛΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Ένας Άγγλος διηγείται την ακόλουθη ιστορία :

«Υστερα από μία κοπιώδη ημέρα που είχα περάσει
 » εις το πεδίο της μάχης περίξ του Φρικουρ και του
 » δάσους του Μέρς αναπαυόμεθα λίγο εις το Άλμπερ.
 » Ήμουν καθισμένος επάνω σε μία μεγάλη πέτρα και
 » εκύτταζα ένα παιδί που κατεγίνετο εις το να γυαλίσει
 » έναν κάλυκα δβίδος κοντά του τρία άλλα παιδιά
 » φτωχικά ντυμένα έπαιζαν. Εφώναξα το ένα απ' αυτά
 » και το παρέκάλεσα με νοήματα (γιατί δεν μιλω καλά
 » Γαλλικά) να μου φέρη κι' έμε ένα κάλυκα. Με έκα-
 » τάλαβε άμέσως και έτρεξε με προθυμία.

» Σε πέντε λεπτά έγύρισε με έναν πελώριο κάλυκα
 » στα χέρια, τον όποιον μου προσέφερε γελαστός.
 » Έβγαλα τότε από την τσέπη μου ένα φράγκο, αλλά
 » δεν θέλησε να το δεχθί, επέμεινα και εις άπάντησιν
 » το παιδί έσήκωσε τα τρία δάκτυλα του δεξιού του
 » χεριού και μ' έχαιρέτησε Προσκοπικά σ' αν να θέλε
 » μ' αυτό να μου δείξη πώς ο λόγος που δεν έδέχθηκε
 » τα χρήματα ήταν ότι ήτο Πρόσκοπος και οι Πρό-
 » σκοποι δεν δέχονται ποτέ πληρωμή για κάτι που
 » θά κάμουν».

Κάτι τέτοια μ' αν κάνουν να καταλαβαίνουμε πόσο τιμητικό είναι να είσαι Πρόσκοπος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΗΣ

Τον Έλληνικόν προσκοπισμόν έπληξε δεινώς ο τόσο πρόωρος θάνατος του ένθέρμου ύποστηρικτού της προσκοπικής ιδέας και δραστηρίου άρχηγού Ιωάννου Στόη. Και δέν ήτο μόνον καλός πρόσκοπος ήτο και πατριώτης και υπό την ιδιότητα αυτήν έγκατέλειψε την Άλεξάνδρειαν διά να εκτελέση το προς την Πατρίδα και Βασιλέα καθήκον του. Και ως στρατιώτης δέν έπαυσεν να εργάζεται εις την όσον ένεστι μεγαλητέραν άνύψωσιν του Έλληνικού προσκοπισμού

Ούτως είχαν τα πράγματα όταν έτέθη επί κεφαλής της β. Ο.Π. Άθηνών την όποιαν κατήρτισε τελείως.

Και επανήλθε εις την Άλεξάνδρειαν διά να συνεχίση το μέγα και ζηλευτόν στάδιόν του και ηγοράζετο με τον ζήλον σπανίου, μέχρις ότου ή μοίρα έθεσε τέραμα εις την ένδοξον δρασιν του.

Το όνομά του θα μείνη πάντοτε άλησιμόνητον σε όλους τους Πρόσκοπους που τον έγνώρισαν διά την έκτακτον ευφυΐαν του, διά την άνδρείαν του, διά το πλήθος και την ποικιλίαν των γνώσεών του, και διά τα πολλά άλλα προτερήματα που τον έστόλιζαν και τον κατέστησαν αγαπητόν καύχημα των προσκόπων του. Η δρασιν του να μείνη παράδειγμα εις κάθε πρόσκοπον. Ο Θεός ός αναπαύση την ψυχήν του.

Νάσος Σταμίρης.

Υπαρχηγός β. Ο. Π.

PIERRE ROLAND

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Μετάρρασις ἐκ τοῦ Γαλλικῆς Δοξ ΑΙΕΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Μπα-Τοάνα ἡ ἀκολουθία ἐσταμάτησε διότι μόνον ἡ Σέννα εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ παρουσιασθῆ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ὁ Βασιλεὺς ἄνθρωπος 40 ἐτῶν ἐφοροῦσε μία ζώνη ἀπὸ περὰ, περιδέριο ἀπὸ δόντια κροκοδείλου, βραχιόλια καὶ σκουλαρίκια ὅμοια καὶ ἓνα περὶ στρουθοκαμήλου εἰς τὸ κεφάλι.

— Ἡ Βασίλισσα τῶν Μπανιὲ θυγάτηρ τοῦ Λέοντος εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Μπα-Τοάνα, τῆς εἶπε. Ὁ υἱὸς τοῦ Κροκοδείλου τὴν χαιρετίζει, — καὶ ἔτινε τὸ χέρι, ἀλλὰ ἡ πριγκίπισσα Σέννα ἠρνήθη νὰ δώσῃ τὸ ἰδικόν της.

— Δὲν ἔρχομαι ὡς φίλη, ἀπήντησεν ἀλλὰ ὡς ἀπεσταλμένη νὰ σοῦ προτείνω τὸν πόλεμον ἢ τὴν εἰρήνην.

— Σέννα! Βασίλισσα τῶν Μπανιὲ θυγάτηρ τοῦ Λέοντος, ἀπήντησεν ὁ Βασιλεὺς, γνωρίζω τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἀοράτων πολεμιστῶν σου, ἀλλὰ σὲ ἐνόμιζα φιλειρηνικὴν καὶ δικαίαν σὺ φέρνεις τὸν πόλεμον εἰς ἓνα ἔθνος ποῦ ζῆ εἰρηνικὰ καὶ ποτὲ δὲν σὲ ἔχει προκαλέσει. Δὲν εἴμεθα τόσοσιν δυνατοὶ ὅπως εὐὸ ναί, ἀλλὰ εἴμεθα γενναῖοι καὶ μαχόμεθα μέχρι θανάτου.

— Πῶς! ἀνέκραξεν ἡ Σέννα, τολμᾷς νὰ λέγῃς ὅτι δὲν μᾶς ἐπροκάλεσες; Ἀλλὰ τὰ δένδρα μας μαρτυροῦν ἀκόμη τὴν ἐπίθεσίν σας, διότι διατηροῦν τὶς τρύπες ἀπὸ τὰ βέλη σας. Εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ τὰ λησμονήσωμεν ὅλα ἐντούτοις ἐὰν μᾶς ἀποδώσετε τὸν βασιλέα μας.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Μπα-Τοάνα ἔμεινε γιὰ λίγο συλλογισμένος καὶ ὕστερα ἐσῆκωσε τὸ κεφάλι του.

— Ἄκουσαι, εἶπεν, ὦ κόρη τοῦ Λέοντος καὶ ὅταν τελειώσω τὴν ὁμιλίαν μου εἶμαι βέβαιος πῶς θὰ ἐπέλθῃ συνδιάλλαξις. Ὁρκίζομαι ὅτι πρὸ πέντε ἐτῶν ποῦ βασιλεύω οὐδέποτε ὠδήγησα τοὺς πολεμιστὰς μου ἐναντίον τῶν Μπανιὲ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἀδελφοῦ σου δὲν εἶμαι διόλου ἐγὼ ὑπαίτιος αὐτῆς. Ἡ Σέννα τὸν ἐκύτταξεν ἀνήσυχος. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἦτο τόσο εἰληκρονῆς, ἔπειτα δὲν ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ ψεύδεται ἓνας Βασιλεὺς.

— Ἔστω, εἶπεν ἡ Σέννα, παραδέχομαι ὅτι δὲν εἶσαι σὺ ὑπαίτιος, ἀλλὰ ὅπως δήποτε κάποιος ἐκ τῶν ἰδικῶν σου εἶναι ὁ δράστης. Κατάδωσαι μου αὐτὸν

καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ τείνω χεῖρα συμφιλιώσεως.

— Ἄγνοῶ τὸν δράστην ὑποπτεύομαι ἐν τούτοις πολὺ τὸν ἀνεπιτόν μου Τάμονα, ὁ ὅποιος ἔχει δραπετεύσῃ μὲ 150 πολεμιστὰς μου. Εἶναι ἐπίβουλος καὶ ἀφοῦ δὲν κατόρθωσε νὰ μὲ ἐκθρονίσῃ πιθανὸν νὰ ἔστρεψεν ἄλλοῦ τὰς βλέψεις του. Πάντως ἂν αὐτὸς ἀπήγαγε τὸν ἀδελφόν σου τὸν ἔχει ὠδηγήσει εἰς ἓνα μέρος ποῦ λέγεται «Τόπος τῆς Δίψας». Ἡ Σέννα ἔτινε τὸ λεπτοφυὲς χεράκι της μὲ ἓνα χαρῖεν κίνημα καὶ τοῦ εἶπε μὲ τόνον φωνῆς ἀγέρωγον :

— Σὲ εὐχαριστῶ νιὲ τοῦ Κροκοδείλου, σὲ εὐχαριστῶ καὶ σὲ πιστεύω. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Μπανιὲ θὰ σὲ εὐγνωμονῇ μίαν ἡμέραν διὰ τὴν σημερινὴν δράσιν σου!

Ὁ λαὸς ὅστις εἶχε παρακολουθήσῃ σιωπηλὸς τὸν ἄνω διάλογον ἐξέσπασεν εἰς οὐρανομήκεις κραυγὰς καὶ πολλοὶ τῶν πολεμιστῶν προσεφέρθησαν νὰ συγχοδεύσουν τὴν χαριτωμένην βασιλοπούλαν εἰς τὸ στρατόπεδόν της, ὅπου καὶ τὴν ἀπεχαιρέτησαν εὐχηθέντες εἰς αὐτὴν καλὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ μικρὸν μας ἀπόσπασμα τότε ἐστράφη πρὸς ἀνατολὰς πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ Ταμόνα.

Ἀφοῦ ἐβάδισαν τέσσαρας ὁλοκλήρους ἡμέρας καὶ τέσσαρας νύκτας ἐφθασαν εἰς τὸν τόπον τῆς δίψας ὅχι χωρὶς νὰ διψοῦν φοβερὰ καὶ ἀπλησιζόμενοι ἤρχισαν γὰ ψάχνουν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μήπως εὑροῦν κάμμιναν πηγὴν. Μετὰ πολλὰς ἐρῆνας ἀνεκάλυψαν μικρὰν νεόσκαπτον πηγὴν καὶ τρεῖς τέσσαρες ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν ὠρμησαν καὶ ἤπιαν. Θὰ τοὺς ἐμμοῦντο καὶ οἱ φίλοι μας ἂν δὲν τοὺς ἠμυόδιζεν ἡ Σέννα μὲ μίαν ἐπιτακτικὴν διαταγὴν: Μὴ πιῆ κανεὶς! εἶπε. Ἡ πεδιάς αὐτὴ λέγεται «Τόπος τῆς δίψας» λοιπὸν ἡ πηγὴ αὐτὴ δὲν δικαιολογεῖ τὸ ὄνομά της.

— Καὶ ὅμως εἶναι νερό, ἐτόνισεν ὁ Μόνα.

— Νερό, ἀλλὰ ποῖός μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι δὲν εἶναι δηλητηριώδες...

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἤκουσαν κραυγὰς καὶ τρεῖς ποῦ εἶχαν πιῆ νερὸ ἐπιπταν κατὰ γῆς σπαράζοντες ἀπὸ τοὺς πόνοους καὶ προτοῦ προσφθάσουν νὰ τοὺς παράσχουν βοήθειαν εἶχαν ἐκπνεύσει.

Δυστυχῶς ὅλοι οἱ πιστοὶ ὀπαδοὶ της σχεδὸν εἶχαν πιῆ νερὸ καὶ ὁ ἓνας κατόπιν τοῦ ἄλλου εὗρισκαν οἰκτρὸν θάνατον ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τῶν λευκῶν

μας φίλων, οι οποίοι εις μάτην προσεπάθησαν να σώσουν μερικούς εξ αυτών.

Ἡ Σέννα μετὰ συντριβῆς καρδίας ἔβλεπε τοὺς πι-στοτοὺς ὑπηκόους τῆς νὰ ἀποθνήσκουν καὶ ἀνίκανοι νὰ τοὺς συνδράμῃ μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια τοὺς ἔκλεινε τὰ μάτια δια αἴφνης ἢ Ἔλσα πού ἐπιθεωροῦσε τὰ περίξ ἐφώναξε δυνατὰ :

— Βλέπω καμμιὰ δεκαριά καβαλλάριδες νὰ φεύγουν ἐπάνω εἰς στρουθοκαμήλους. Ὅλ' εἶναι ὁ Ταμόνα. Τρέξετε ! Ἄρπαξαν ὅλοι τὰς ζέβρους των καὶ ὠρμησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν πού εδειχεν ἡ Ἔλσα.

Ἄρχισε τότε τὸ τρελλὸ κινήγι, κινήγι πού ἐκράτησε δύο ὀλόκληρες ὥρες καὶ οἱ στρουθοκαμήλοι ἐφεύγαν σὰν ἀστραπὴ καὶ ἐξαφανίζοντο ὁλοέν.

Οἱ φίλοι μας ἠναγκάσθησαν νὰ σταθεῖν κατάκοποι, διψασμένοι, ἀπηρησμένοι καὶ ὁ μικρὸς Ὑβὼν τὸν ὁποῖον ἐμάστιζε καὶ ὁ πυρετὸς ἔπεσε κατὰ γῆς χλωμὸς καὶ ἀσθμαίνων.

Ὁ Ζὰκ ἐτέρεξε εἰς τὸν προστατευόμενον του τὸν ἀέρισε, καὶ τοῦ ἔσταξεν εἰς τὸ στόμα ὀλίγας σταγόνας κονιάκ ὅταν ἡ Ἔλσα καὶ ὁ Χὰνς ἀνεκάλυψαν μικρὴν πηγὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπιναν οἱ ζέβροι.

— Εὐοχήμες ἀνέκραξαν οἱ δίδυμοι καὶ αὐτὴν τὴν φρονὶ μπορούμε νὰ πισῶμε ἄφοβα ἀφοῦ οἱ ζέβροι δὲν ἐπαθάν τίποτε.

Ὁ Ζὰκ ἔσπευσε τότε ἐγέμισε τὴν κάσκαν του καὶ ἴδωσε εἰς τὸν Ὑβὼνα νὰ πῆ.

Ἄν καὶ τὸ νερὸ ἦτο ἀρκετὰ γλυφὸ τὸ : αἰδὶ ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ, ἀλλὰ φυσικὰ οὔτε ἦτο δυνατὸ νὰ ἐξακολογηθῶσιν τὴν πορείαν των παρ' ὅλην τους τὴν ἐπιθυμίαν νὰ προσφθάσιν τὸν Ταμόνα, διότι αἱ δυ-

νάμεις των εἶχαν ἀνάγκην ἀνανεώσεως. Ἐφαγαν μερικά πουλιὰ πού ἐσκώτωσαν καὶ ἐμαγεύρευσαν ὁ Χὰνς καὶ ἡ Ἔλσα καὶ ἤσαν μίαν σπηλιάν ὅπου ἀπεφάσι-σαν νὰ διανυκτερεύσων.

... Ὅλοι ἐκοιμοῦντο.

Ὁ Ζὰκ εἶχε μείνη φρουρὸς καὶ παρ' ὅλην τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Χὰνς νὰ τὸν ἀναπληρώσῃ μετὰ δύο ὥρας ὁ νεαρὸς Γάλλος δὲν ἐννοῦσε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ τὸν ξυπνήσῃ. Ἐβημάτιζε εἰς τὴν εἴσοδον τῆς σπηλιᾶς καὶ χίλιαι σκέψεις τοῦ ἐβασάνιζον τὸν νοῦν :

Θὰ εὑρισκὼν ἄραγε τὸν Ζάννις ; ἂν δὲν ἔμελε ποτὲ πλέον νὰ ἐπανίδῃ τὸν Βόριδα Βόλκοφ ;

Σκυθρωπὸς, βυθισμένος εἰς σκέψεις εἶχεν ἀκουμπίσῃ τὰ χέρια του εἰς τὸ ὄπλον του καὶ ἐπάνω ἔκαὶ ἐστήριξε τὸ κεφάλι του ὅταν ἠσθάνθη ἓνα χέρι νὰ ἀκουμπᾷ εἰς τὸν ὤμον του χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ διακρίνῃ τίποτε τόσον ἦτο τὸ σκότος. Μηχανικῶς ἐσήκωσε τὸ ὄπλον του, ἀλλὰ τὸ σιδερένιο χέρι τοῦ ἐκράτησε τὸ χέρι ἀκίνητο ἐνῶ μὴ φωνὴ τοῦ ἐπιθύρισε εἰς τὸ αὐτί.

— Ζὰκ Χαμόν, ἂν θέλῃς νὰ εἶρῃς τὸν Ζάννις μόλις ξημερώσῃ σπεῦσε εἰς τὴν νῆσον τῶν Βατρούχων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΤΡΑΒΗΓΜΑ

Διαλλέγονμε ἓνα ὀμαλὸ ἔδαφος καὶ τραβᾷμε μὲ τὸ μαστοῦνι μας μὴ γραμμὴ εἰς τὴν μέση ἀκριβῶς τοῦ ἔδαφους. Τὸ παιχνίδι αὐτὸ καίεται ἀπ' ὅσους κ' ἂν εἶναι φθάσει νὰ τοὺς χωρίσωμε σὲ δύο ἰσάριθμες ομάδες. Τότε στέκονται τὰ δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα τὸ ἓνα ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ἄλλο, μὲ τὸ ἓνα πόδι ἀπάνω εἰς τὴν γραμμὴν. Μὲ τὸ παράγγελμα ἐμπρὸς τραβᾷ ὁ καθένας τὸν ἀντίπαλό του προσπαθώντας νὰ τὸν βγάλῃ ἀπὸ τὴν γραμμὴν καὶ νὰ τὸν πάσῃ μὲ τὸ δικό του στρατόπεδο, ἐννοεῖται δὲ αὐτὸς πού θὰ τραβηχθῇ θεωρεῖται αἰχμαλώτος. Αὐτὸ γίνεται ἐπὶ 5 λ. τῆς ὥρας καὶ κερδίζει τὸ στρατόπεδο πού θὰ βρεθῇ μὲ περισσοτέρους αἰχμαλώτους.

ΤΟ ΤΡΑΒΗΓΜΑ ΤΟΥ ΜΠΑΣΤΟΝΙΟΥ

Κάθονται δύο κατάμα μετὰ τὰ πέλματα τοῦ ἑνὸς κολλητὰ εἰς τὰ πέλματα τοῦ ἄλλου καὶ κρατᾷνε καὶ οἱ δύο μὲ τὰ χέρια τους ἓνα μαστοῦνι ἢ ἓνα κοντάρι. Ὅταν δοθῇ τὸ σύνθημα προσπαθεῖ ὁ καθένας νὰ τραβήξῃ καὶ νὰ σηκώσῃ τὸν ἄλλον.

ΤΟ ΣΗΚΩΜΑ

Ἐαπλώσον κατάμα ἀνάσκαλα μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια καὶ ὕστερα σῆκω χωρὶς νὰ ξεσταυρώσῃς τὰ χέρια σου.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἀθήναι. Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν πρῶτον δίμηνον ἢ 3η Ο. Α. Ναυτοπροσκόπων καὶ Προσκόπων ἐξηκολούθησε κανονικῶς τὰς προσκοπικὰς συγκεντρώσεις καὶ ἐκδρομάς. Ἡ πρώτη συγκεντρωσις τοῦ ἔτους ἐγένετο τὴν 2 Ἰανουαρίου. ἐ. ἔ. ἐν τῇ Λέσχη τῶν Ναυτοπροσκόπων, ὅπου κατὰ τὸ ἀπό ἐτῶν κρητὸν ἔθιμον τῆς Ὀμάδος ἐκόπη ἡ Βασιλόπητα ἐν μικρῷ κύκλῳ κεκλιμένων, τῶν ἀμεσώτερον προκειμένων εἰς τὴν ὀμάδα, ἤτοι τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν ὀμάδων καὶ τοῦ Τ. Π. Σ. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησε καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Σώματος κ. Α. Πτέρης, ὁ ὁποῖος διὰ καταλλήλου προσλαλιῆς συνεχίρη τοὺς προσκόπους καὶ ἐνεθάρρυνεν αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον τῶν. Αἱ λοιπαὶ συγκεντρώσεις ἐγένοντο τακτικῶς κατὰ Πέμπτην ἐν τῇ Λέσχη με ἀντικείμενον προσκοπικὴν διδασκαλίαν, ἀσκήσεις καὶ προσκοπικὰ παίγνια. Ἐκδρομαὶ ἡμερησίου ἔλαβον χώραν μία τὴν 23 Ἰανουαρίου καὶ ἕτερα τὴν 2η Φεβρουαρίου, ἀμφότεραι εἰς Διόνυσον, στεφθεῖσαι ὑπὸ μεγίστης ἐπιτυχίας. Πλὴν δ' αὐτῶν ἀπόσπασμα τῆς ὀμάδος μετέσχεν εἰς τὴν δενδροφύτευσιν κατὰ τὴ ἐγκλίνα τοῦ ἄλλου Δορυλαίου τὴν 21 Φεβρουαρίου ὑπὸ τὸν ὑπαρχηγὸν κ. Α. Σταμίρη καὶ ἕτερον ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑπαρχηγὸν κ. Α. Θεοφιλῆν τὴν 27 Φεβρουαρίου μετέβη καὶ ἐπότισε τὴ φυτευθέντα δενδρόλλια.

Πειραιεύς. Τὴν 14 Φεβρουαρίου ἢ 1η Ὀμῆς Ναυτοπροσκόπων Πειραιεύς ὑπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς κ. Ἀριστείδην Λεγὸν ἐξέδραμε εἰς τὴν γραμμικωτάτην θέσιν Γλυκοβόρεια (Ἀμαρουσίου). Κατὰ τὴν διαμονὴν τῶν οἱ Ναυτοπροσκόποι ἠσκήθησαν εἰς διαφόρους γυμναστικὰς ἀσκήσεις ἰδίως δὲ εἰς τὴν ποδόσφαιρον. Τὸ ἔσπερα, ἐπέστρεψαν φαιδροὶ καὶ ζωηροὶ κομίζοντες τὰς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων.

Κάτω Παναγιά. Ἐκ τὸν παρελθόντα Μάϊον, εὐδοκίμει ἐν τῇ Ἐρυσθαίᾳ Χερσονήσῳ εἰς τὴν κομιόπολιν Κάτω Παναγιά, προσκοπικὴ ὀμάς ἀποτελουμένη ἐκ 42 προσκόπων.

Ἡ ἰδρυσις τῆς ὀφείλεται εἰς τὸν Τοπικὸν Ἐφορον ταύτης κ. κ. Ἐμμ. Μανθεάκην, τὸν Τοπικὸν Προσκοπικὸν Σύνδεσμον ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Κρίτων Πιπέρας. Πρόεδρος τῆς κομιόπολεως, Κωνστ. Ψαρὸς, Ἰω. Πανταζίδης, Δ. Χρηστοφίδης, Α. Μικριδᾶς.

Ἀρχηγὸς τῆς ὀμάδος εἶναι ὁ κ. Περικλῆς Παπαχατζιδάκης.

Τὸ θέρος παρήλθε μετὰ πολλὰς ἐκδρομάς, τρία τρίημερα στρατόπεδα, ἑορτὰς κλπ. Ἀργότερον παρεσκευάσθη λαχεῖον ὑπὲρ τῆς ὀμάδος. Ἐπίσης ὑπὸ τῶν Προσκόπων διοργανώθη θέατρον ὅπερ ἐπέτυχεν ἀρκετὰ καλῶν. Καὶ ἐν γένει αἱ ἐργασίαι τῆς ὀμάδος προχωροῦν θαυμάσια.

Ἀμυρσοῖον. Ἐν Ἀμυρσοῖῳ ἰδρύθη ὀμῆς Προσκόπων ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐφόρου Σ. Ε. Π. εἰς τὴς διαταγὰς τοῦ ὁποῖου καὶ ὑπάγεται. Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ ζήλος τῶν κατεργετῶν προσκόπων προσιωμίζουσι ταχίστην τὴν πρόοδον τῆς νέας ὀμάδος. Ἀρχηγὸς Γ. τάξεως ἐξελέγη ὁ κ. Βάλβης καὶ Ὑπαρχ. ὁ κ. Παπαδημητρίου Ἄν.

Ἀθήναι.—Τὸ Β'. Σύστημα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ι. Ἀρχηγοῦ τοῦ καὶ Ἐφόρου κ. Α. Φέτση ἐξέδραμεν εἰς Ἀγ. Παρασκευὴν τὴν 27ην Φεβρουαρίου. Οἱ Προσκόποι 60 τὸν

ἀριθμὸν συγκεντρώθησαν εἰς τοῦ Θῶν τὴν 7ην πρωϊνὴν καὶ ἡ ἐκκίνησις ἐγένετο τὴν 7,30. Καθ' ὁδὸν ἠσκήθησαν ποικιλοτρόπως εἰς ἀσκήσεις ἀνιχνεύσεως καὶ περὶ ὥραν 11 ἔφθασαν εἰς Ἀγίαν Παρασκευὴν ὅπου καὶ ἐστρατοπέδευσαν. Ἐργάζοντο μετὰ ὄρεξιν, ἐπαίξαν διάφορα προσκοπικὰ παίγνια, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ volley ball καὶ λυπημένοι, διότι ἄφηναν τόσον γρήγορα τὴν ὄμορφη ζωὴ τῆς ἐξοχῆς συνετέθησαν περὶ ὥραν 6ην καὶ ἐπέστρεψαν.

Κέρκυρα.—Συνεστήθη Τ. Π. Σ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου κ. Μαρινάκη. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ὀμάδος βαινουσι κινουμένης ὑπὸ τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ κ. Θ. Κόλλα.

Κρήνη.—Οἱ Προσκόποι ἐργάζονται πολὺ καλὰ ὑπὸ τὸν Γ. Ἐφορον κ. Ν. Βλάμον.

Θεσσαλονίκη.—Κατὰ τὴν τῶν διορισμῶν ὡς Π. Ε. Κ. Μακεδονίας τοῦ κ. Ν. Κισίρη καὶ Τ. Ἐφ. Θεσσαλονίκης τοῦ παλαιοῦ συνεργάτου κ. Σ. Κύρου ἡ λειτουργία τῶν ἐκεῖ ὀμάδων βαίνει κινουμένης ὡς πάντοτε.

Περίστασις.—Ὁ Ὑποδιοκτῆς κ. Πιπρωργίου ὅστις ἐνδιαφέρεται πολὺ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ προσκοπισμοῦ παρεκλήθη ὅπως ἀναλάβῃ τὴν προεδρίαν τοῦ Τ. Π. Σ.

Ἀρκαδιούπολις.—Συνεστήθη ὀμῆς Προσκόπων ὑπὸ τὸν Α. Ο. κ. Ζωγράφον καὶ ἐργάζεται συστηματικῶς.

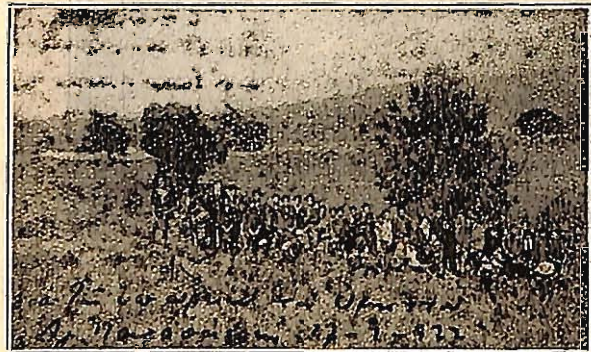
Σύμη.—Παρατηρήθη κίποιαι κινήσεις πρὸς σύστασιν προσκοπικῆς ὀμάδος καὶ ἐστάλησαν ὄλα τὴ σχετικὰ βιβλία πρὸς διευκόλυνσιν εἰς τὸν κ. Κωνσταντῆν.

Τυρολόη.—Συνεστήθη Τ. Π. Σ. οἱ δὲ πρόσκοποι ἀριθμοὺν πλέον τῶν 50.

Ἀδριανούπολις.—Συνεστήθησαν δύο προσκ. ὀμάδες ἀλλ' ἡ πρώτη κερταται μετὰ ἡ ἐλλείψει ἀρχηγῶν καὶ τὰς ὀμάδας διεσθύνει ἕνας καὶ μόνος ὑπαρχηγός.

Κάρον.—Αἱ ὀμάδες Κάρου ὑπὸ τὸν Τ. Ε. κ. Χριστοβίτη ἐργάζονται συστηματικώτατα. Ἐπὶ τῇ εὐκρίαι τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ν. Ἐτους οἱ πρόσκοποι ψάλλοντες τὴ κίλλανδα προσέφεραν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς περιθάλψεως καὶ ὀρφανῶν πολέμου τῆς πόλεως τῶν τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 140 λιρῶν Αἰγυπτιακῶν δεχθέντες τὰ συγκαρητήρια καὶ τὰς εὐχαριστήσεις τοῦ κ. Προξένου.

Ἰσμαηλία.—Συνεστήθη Τ. Π. Σ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Α. Ἄλιου Προέδρου τῆς Ἑλλ. Κοινότητος καὶ ἤρχισε συστηματικὴ ἐργασία πρὸς συγχρότησιν προσκοπικῆς ὀμάδος.

Τὸ Β'. Σύστημα Ἀθηνῶν τοῦ κ. Φέτση εἰς Ἀγίαν Παρασκευὴν.

ΤΟ ΣΤΡΑΤ. ΑΛΣΟΣ ΔΟΥΛΑΙΟΥ

Τὸ τελματώδες τρίγωνον τῆς Φαληρικῆς ἀκτῆς εἶχεν τὴν ὠραίαν ἔμπνευσιν νὰ μετατρέψῃ εἰς ὠραῖον ἄλσος, ὃ Ὑποστράτηγος κ. Ἐξαδάκτυλος Ἄρχηγός τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ.

Ἡ θέλησις, ἡ ἐπιμονή του, ἡ ἐκπολιτιστικὴ του δύναμις θλ. μεταβάλλον ταχέως τὰ τελματώδη ἐδάφη εἰς ἄλσος καταπράσινον ὅπου οἱ περιπατηταὶ θὰ δύνανται νὰ ἀναπαύονται ἀναπνέοντες τὴν Φαληρικὴν αὔραν καὶ θαυμάζοντες τὰ ὠραῖα μνημεῖα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ στολισθοῦν αἱ μικραὶ τοῦ ἄλσους πλατεῖαι.

Τὸ ἄλσος θ' ἴσως φέρῃ τὸ ὄνομα «Στρατιωτικὸν ἄλσος Δουλαίου» διὰ νὰ ἐνθυμίζῃ τὰς ἐνδοξοὺς νίκας τοῦ Στρατοῦ μας εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ἡ διαίρεσις του εἶναι τεχνικωτάτη, ἔχει πλατεῖαι αἱ ὁποῖαι θὰ φέρουσι τὰ κυριώτερα ὀνόματα τοῦ Μικρασιατικοῦ ἀγῶνος, ἦτοι Προύσσης, Δουλαίου, Σμύρνης, Οὐσσάκ, Ἀφιὸν Καρὰ Χισσάρ, Ἀγκύρας κλπ. καὶ κάθε πλατεῖα ἓνα μνημεῖο ἢ τρόπαιον θὰ ἐνθυμίζῃ τὴν ἐνδοξὸν μάχην τοῦ μέρους ἐκείνου. Αἱ πλατεῖαι αὗται συνδέονται μετὰ τῶν μέδρῳμος ποῦ θὰ φέρουν τὰ ὀνόματα τῶν δοξασιμένων Μεραρχιῶν μας, πλὴν τούτων θὰ γείνουν μικραὶ ἐπιχωματώσεις μικροὶ λοφίσκοι ποῦ θὰ λάβουν ὀνόματα τῶν περιφήμων Ντὰγ ποῦ πέρασε ὁ στρατός μας.

Εἰς τὰ ἐγκαίρια του παρευρέθησαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκης καὶ τῆς Γεωργίας κ. Τερτίσης. Ὁ Ἄντιστράτηγος κ. Γεννάδης, οἱ Ὑποστράτηγοι κ. κ. Ἐξαδάκτυλος, Μακρυκώστας καὶ Πάλλης καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι Ἀξιωματικοὶ καὶ πολὺς κόσμος. Ἡ Β. Μ. Β. Βασιλεὺς ἐφύτευσε μίαν μικρὰν δρῦν ὡς σύμβολον τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ζωῆς, ὡς καὶ ἡ Βασίλισσα, οἱ δὲ λοιποὶ παριστάμενοι μικρὰ πεύκα.

Οἱ Πρόσκοποι ἀνέλαβαν τὴν περιποίησιν τοῦ νεοροῦ ἄλσους, οὕτω καθέκαστην Κυριακὴν συνεργεῖον προσκόπον τοῦ Ἀ. Συστήματος τοῦ κ. Μίνδλερ ποτίζει καὶ περιποιεῖται τὰ μικρὰ δένδρα.

Ὁ Στρατηγός κ. Ἐξαδάκτυλος θὰ εἶναι εὐτυχὴς ποῦ εἶχεν τὴν ὠραίαν καὶ πρακτικὴν αὐτὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς πραγματοποιήσεώς της, οἱ δὲ πρόσκοποι τὴν εὐχαρίστησαν διὰ πιστοὶ εἰς τὸν νόμον τῶν ἀγαποῦν καὶ περιποιεῖται τὰ δένδρα.

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Τὸ «Ἐσο Ἐτοιμός» ζητεῖ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀναγνώστας καὶ φίλους του νὰ ἐνεργήσωσι προπαγάνδαν ὑπὲρ διαδόσεως αὐτοῦ.

Μᾶς χρειάζονται συνδρομηταί, πολλοὶ συνδρομηταί

Οἱ ΒΑΘΜΟΦΟΡΟΙ τοῦ Σ. Ε. Π.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΕΦΟΡΟΙ

Ἀπάσης Θράκης	ὁ κ.	Θ. Λάοδης
Ἀνατολικῆς Θράκης	»	Γ. Κωνσταντινίδης
Ἰωνίας	»	Κ. Ἐλευθεριάδης
Δυτικῆς Θράκης	»	Μπήτας
Κεντρικῆς Μακεδονίας	»	Νικ. Κασάκης
Δυτικῆς Μακεδονίας	»	Ἄλκ. Οἰκονομίδης
Ἀνατολικῆς Μακεδονίας	»	Σπ. Πετροκόπουλος
Κυκλάδων	»	Τσιροπητᾶς

Τοπικοὶ Ἐφοροί

Ἀθηνῶν	ὁ κ.	Ἄγγελος Φέτσης
Δράμας	»	Ἰ. Σκόρδας
Ἐδέσσης	»	Κ. Σιβένας
Ἡρακλείου	»	Κ. Παπαδάκης
Θεσσαλονίκης	»	Σ. Κύρου
Θηβῶν	»	Εἰκλ. Βάγιανης
Χανίων	»	Γ. Λελεδάκης
Καβάλλας	»	Ἰ. Καλλιγᾶς
Σύρου	»	Γ. Κηπιώτης
Καλλιπόλεως	»	Σ. Σακελλαρόπουλος
Ρεθύμνου	»	Στ. Μαρκιάνος
Πειραιῶς	»	Γ. Τομπάζης
Ἀρκαδουπόλεως	»	Ἄρσ. Μανούδης
Ἰωαννίνων	»	Μελλόρροτος
Καστοριάς	»	Ἰ. Σπυριδάκης
Κρήνης	»	Νικ. Βλάμος
Λαφίστης	»	Γ. Μέρτζος
Λάρνακος	»	Δ. Κουτουμάνος
Σάμου	»	Σ. Θαλασσινός
Σουφλιῶ	»	Δ. Μπρίκας
Κάραγατς	»	Γ. Σιάπαντας
Φλωρίνης	»	Μ. Σιαβάρας
Καΐρου	»	Δ. Χρήστοβιτς
Ἰσμαηλίας	»	Σπανός

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

— Πολὺ εὐκολώτερα κατακρίνει κανεὶς τοὺς ἄλλους παρὰ τὸν ἑαυτό του.

— Περιφρονεῖ κανεὶς τὰ μεγάλα σχέδια δταν αἰσθάνεται ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ.

— Μὲ τὴν δύναμιν μπορεῖ κανεὶς νὰ κυριαρχήσῃ ὄχι ὁμῶς μόνον μὲ τὴν ἐπιδεξιότητα.

— Ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους προεπιλα κανεὶς νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ
"ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ,"

Ἡ Σύναξις τοῦ Περιδικοῦ εἶνε ἐνθουσιασμένη ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχεν τὸ πρῶτον μας φύλλον ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν προσκόπων ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν φίλων αὐτῶν. Καθημερινῶς μᾶς ἔρχονται ἐπιστολαὶ συγχαρητήριοι διὰ τὸ περιοδικὸν μας. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτῆ μᾶς δίδει τὸ θάρρος νὰ μὴ φεισθῶμεν οὔτε κόπων οὔτε ὑλικῶν θυσιῶν διὰ νὰ καλλυτεροῦσθωμεν τὸ περιοδικόν μας, δὲν ζητοῦμεν τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν ἠθικὴν σας ἐνίσχυσιν εἰς τὸ ἔργον μας.

Σήμερον εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν φωτογραφίαν τοῦ Ἐφόρου προσκόπων Βελγίου κ. Corbisier μεγάλου φιλέλληνος καὶ θαυμασίου ἐργάτου τοῦ προσκοπισμοῦ, ἦν ἀπέστειλλε πρὸς τὸν συνάδελφόν του Δοκ. Πτέρην μὲ τὰς εὐχὰς τους διὰ τοὺς Ἕλληνας προσκόπους.

Τὸ Ἔσο Ἐτοιμος ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του, εἰς πάντα, τοὺς εὐγενεῖς συνεργάτας του καὶ πιστεύει ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ μᾶς τιμοῦν διὰ τῆς συνεργασίας των.

Τὸ περιοδικὸν κ. κλοφορεῖ σήμερον χάριν τῆς Ἐθνικῆς καὶ Προσκοπικῆς μας Ἐορτῆς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸ «Ἔσο Ἐτοιμος» εὐχεται εἰς ὅλους ἐκπλώρωσιν τῶν Ἐθνικῶν καὶ Προσκοπικῶν πόθων μας.

Θεόδ. Ζαΐμης Καθηγητής. Πληρεξούσιος τέως Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

Τὸ Ἔσο Ἐτοιμος ἔχει τὴν τιμὴν νὰ δημοσιεύσῃ σήμερον τὰς φωτογραφίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκη καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ζαΐμη πληρεξουσίου καὶ πρώην Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς ἀμφοτέρους διὰ τὴν μεγίστην αὐτῶν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἐκπολιτιστικοῦ προσκοπικοῦ θεσμοῦ.

Τὸ Ἔσο Ἐτοιμος ἐκ 32 σελίδων θὰ πωλεῖται τὸ τεῦχος Δραχ. 1.50.

Ἡ 4η Ο. Ν. Σύρον παίζουσα Volley Ball.

EDUARD STREETER

Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Τρελλή! ἐτόνισεν ὁ κ. Μπιούτ.

Καὶ βέβαια τρελλή θὰ ἦσουν γιὰ νὰ φαντασθῆς μίᾳ τέτοια κακοήθεια. Φύγε! νὰ μὴ σὲ δλέπω πιά στὰ μάτια μου! Δὲν εἶσαι πιά κόρη μου!

Πάρε κι' αὐτὰ τὰ χρήματα θάμοῦ κάψουν τὰ χέρια ἂν τὰ ἐγγίσω. Ἐπέταξε τὰ ναπολεόνια κατὰ γῆς καὶ κρύψας τὸ πρόσωπό του μέσα εἰς τὰ χέρια του ἤρχισε νὰ κλαίῃ σιωπηλῶς.

Διὰ δευτέραν φορὰν τὴν μετεχειρίζοντο ἄσχημα τὴν Αἰμιλίαν ἐξ αἰτίας τοῦ ἐξαδέλφου τῆς. Ἡσθάνθη ὅλο τὸ αἷμα τῆς νὰ ἀνεδαλνῆ εἰς τὸ κεφάλι καὶ ἐσηκώθηκε ἀπότομα.

Διηύθηγε τὰ βήματά τῆς πρὸς τὴν θύραν καὶ καθὼς ἐπερνοῦσε ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν Αἰμιλίον ὁ νεαρὸς πρόσκοπος συνηθισμένος νὰ συγχωρῆ πάντοτε καὶ νὰ λησμονῆ τῆς εἶπεν τὸ χέρι μὲ καλωσύνην, ἀλλὰ εἰς τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν ποῦ εὑρίσκετο ἡ Αἰμιλία δὲν ἀντελήφθη τὴν χειρονομίαν του.

Ἐτρῆξε εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς καὶ ἐκλειδώθηκε διὰ νὰ σκεφθῆ μόνη τῆς τὴν τακτικὴν ποῦ ἐπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ. Πότον ἐμετανοοῦσε διὰ τὴν πράξιν τῆς! Τί θὰ εἶδε ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ εἶχε πᾶν αὐτὰ τὰ χρήματα, διότι ποτὲ πλέον δὲν θὰ ἐληθμονοῦσε ὁ πατέρας τῆς τὴν διαγωγὴν τῆς. Ἀκόμη καὶ αὐτὸς ὁ Αἰμιλίος θὰ ἐτκέπετο πάντοτε μὲ πόσιν δολιότητα τοῦ εἶχε φερθῆ. Ἐκτὸς ὅμως αὐτῶν ἡ συναίδησις τῆς ἦτο ἐκείνη ποῦ τὴν ἔτυπε περισσότερον παντὸς ἄλλου. Τῆς ἦτο ἀφόρητος ἡ σκέψις ὅτι εἶχε φαντασθῆ νὰ ἐπιρρίψῃ μίαν τοιαύτην μομφὴν εἰς ἕνα παιδί ποῦ εἶχε ὡς μόνον τρωτὸν σημεῖον ὅτι ἦτο καλλίτερός τῆς εἰς τὴν ψυχὴν.

— Τὸ σπῆτι δὲν μὲ χωρεῖ τίς, ἐψιθύρισε, πρέπει νὰ φύγω νὰ φύγω μακριά, νὰ μὴν ἀκούτῃ πιά κανεὶς νὰ γίνεται λόγος γιὰ μέ.

Ἡ ὥρες ἐπερνοῦσαν καὶ κανεὶς δὲν ἐφαίνετο νὰ ἐνδιαφέρεται δι' αὐτήν. Φυσικὰ διότι ὁ πατέρας τῆς εἶχε κοντά του τὸν Αἰμιλίον καὶ ἐληθμονοῦσε τὴν ὑπαρξίν τῆς.

Κατὰ τὰς 7 ἐκτύπησε τὴν θύρα τοῦ δωματίου τῆς ἡ ὑπηρετρία καὶ τὴν εἰδοποίησε ὅτι τὸ γεῦμα ἦτο ἐτοιμον καὶ ὁ ἐξαδελφός τῆς τὴν ἐπερίμενε διὰ νὰ καθῆσιν εἰς τὸ τραπέζι ἀρνήθηκε ὅμως νὰ κατέβῃ καὶ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ Ἄδος ALEX

διέταξε νὰ τῆς φέρουν τὸ φαγητὸν τῆς εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς.

Ὅταν ἐνύχτωσε εἶχε πάρῃ πιά τὴν ἀπόφασίν τῆς καὶ ἄρχισε νὰ μαζεύῃ μερικὰ πράγματα ποῦ τῆς ἦσαν ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ νὰ τὰ τοποθετῆ σὲ μίαν μικρὴν βαλίτζα ἐνῶ τὰ μάτια τῆς ἐδάκρυζαν στή σκέψιν ὅτι γρήγορα θὰ εὑρίσκετο μακριὰ καὶ μόνη τὴν νύχτα εἰς τοὺς δρόμους θὰ ἐκρύωνε καὶ θὰ ἐπεινοῦσε χωρὶς κανεὶς νὰ τὴν λυπάται. Μιὰ μέρα θὰ τὴν εὔρισκαν στὸ δρόμο πεθαμένη θὰ τὴν ἐπήγαιναν στὸ σπῆτι τοῦ πατέρα τῆς, καὶ αὐτὸς θὰ ἐκλαιε, θὰ ἦταν ἀπαρηγόρητος, ἀλλὰ θὰ ἦταν πιά ἄργά. Καὶ τότε μόνον τότε θὰ ἐκαταλάβαινε ὅτι εἶχε φανῆ σκληρὸς μαζὺ τῆς.

Η ΦΥΓΗ

Ὅταν ἐτελείωνε ὅλες τὶς ἐτοιμασίας τῆς ἐφόρεσε τὸ καπέλλο τῆς ἔρριξε μίαν τελευταίαν ματιὰν τριγύρω τῆς καὶ ἀνοίξε τὴν πόρτα. Ὑστερα ἐκατέβηκε ἀθορύθως τὴν σκάλα καὶ εὐτυχῶς χωρὶς νὰ συναντήσῃ κανέναν ἐφθασε εἰς τὴν ἐξώθυραν καὶ ὀλίγα λεπτὰ βραδύτερον εὑρίσκετο εἰς τὸν δρόμον.

Ἦταν Σεπτέμβριος καὶ ἡ φύγχα ἦτον ἀρκετὰ ἐπαισθητή. Τὰ ἀστέρια ἐλαμπαν εἰς τὸ στερέωμα σὺν λαμπερὰς ὀλόφωτες ψυχούλες, ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὴ δύναμιν νὰ διαλύσουν τὸ σκοτάδι ποῦ ἦταν χυμένο παντοῦ. Εἰς κάθε ἄλλη περίπτωσι θὰ τῆς ἐστοίχιζε φοβερὰ νὰ εὑρίσκεται μόνη εἰς τὸν δρόμον τέτοια ὥρα ἀλλὰ ἡ ταραχὴ τῆς ἦτο τόση, ὥστε δὲν τῆς ἀπασχολοῦσε καμμία ἄλλη σκέψις τὸν νοῦν καὶ ἐπροχωροῦσε χωρὶς φόβον. Χωρὶς καλὰ-καλὰ νὰ τὸ καταλάβῃ ἐφθασε εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Σιγιόν καὶ ἀκριδῶς τὴν στιγμὴν ποῦ ἐσφύριζε τὸ τραῖνο διὰ νὰ φύγῃ.

Χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀποφασίσει ποῦ θὰ πάῃ ἐπήδησε μέσα καὶ τρία λεπτὰ βραδύτερον τὸ τραῖνο ἐφευγε ὀλοταχῶς. Ποῦ ἐπήγαინε; τὸ ἀγνοοῦσε ἀκόμη, διότι δὲν ἐταξείδευε συχνὰ καὶ δὲν ἤξευρε καλὰ τὰ τραῖνα πάντως ὅμως ἐπήγαინε κάπου μακριὰν, μακριὰν ἀπὸ τὸ πατρικὸ τῆς σπῆτι ποῦ δὲν τὴν ἐχωροῦσε πιά.

Ἡ καρδιά τῆς ἐκτυποῦσε δυνατὰ καὶ ὅταν ὁ ὑπάλληλος ἀνοίξε τὴν θυρίδα γιὰ νὰ τὴν ῥωτήσῃ ποῦ θὰ πάῃ ἀπήντησε ντροπιασμένη:

— Στὸ Παρίσι.

(Ἀκολουθεῖ).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Σιδερήν-Σύρον. Τὸ συμπλήρωμα τῆς συνδρομῆς σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ.

— Γ. Ἐπισκόπου. Ἀταλάντην. Ἡ συνδρομὴ τοῦ Περιοδικοῦ ἠῆξήθη εἰς 8 δραχ. ὡς θὰ ἰδίητε, ὥστε ἀναμένεται τὸ συμπλήρωμα. Τιμολόγιον ἐστάλη.

— Ἰ. Σφάγγου Ἰωάννινα — Ἐλήφθησαν ὅλα ἐν τάξει. Ἐστάλη ἡ ὑπ' ἀριθ. 992 ἀπόδειξις.

— Παπαχατζηδάκη, Κρήνην, Μητροῦα ὁμάδος 11 δραχ. ἑκάστον. Ἀποστολαὶ φύλλον εἰς περιφερείας διεκόπησαν.

— Σ. Κασμάτην, Γιουμουλτζίνα. — Ἐνεγράφητε διὰ μίαν ἔξαμηνίαν καὶ σᾶς ἐστάλη ἡ ὑπ' ἀριθ. 993. Πᾶσα ἀνταπόκρισις σχετιζομένη μετὸν Προσκοπισμὸν δημοσιεύεται δωρεάν.

— Α. Ξανθόπουλον Σύρον. Ἐπιστροφαι καὶ Ἀθανασούλια δὲν ἐλήφθησαν.

— Θ. Παπαβασιλείου, Τσοτρίλιον. Ἀντὶ δεμένου τόμου Ζ. Π. ἔξαντηθείσης σᾶς ἀνεγράψαμεν συνδρομητὴν διὰ μίαν ἔξαμηνίαν εἰς τὸ «Ἔσο Ἐτοιμος».

— Δ. Κούρτελην, ἑνταῦθα. Συνδρομὴ σας ἀνανεώθη διὰ μίαν ἔξαμηνίαν.

— Ἰ. Νίκαιναν, Λεβάδα. — Ἀῤῥηθείσης τῆς συνδρομῆς σᾶς ἐνεγράψαμεν δὲ ἐννέα μήνας. Ταχυδρομικῶς θὰ λάβετε ἀπόδειξιν ὑπ' ἀριθ. 1124.

— Α. Πανταζῆν Μυτιλήνην. — Μόλις λάβομεν τὴν ἐπιταγὴν θὰ σᾶς στείλωμεν τὴν ἀπόδειξιν. Εὐχαριστοῦμεν πολύ.

— Κ. Κρίστην, ἑνταῦθα. — Συνδρομὴ σας ἐλήφθη στέλλομεν ταχυδρομικῶς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1125.

Παρίσιοι. Ἡ ἐν Παρίσιος Ἀγγλικὴ ὁμὴς Προσκόπων, διοργανώσασεν ἑορτὴν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Γεν. Ἐφόρου, τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς καὶ Martin. Εἰς ταύτην προσεκλήθησαν ἀντιπρόσωποι ὄλων τῶν Γαλλικῶν Σωμάτων, προσέτι δὲ καὶ ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καὶ Ἡσαΐα. Κατ' αὐτήν, ἔλαβε χώραν, πλὴν τῆς ἐπιδείξεως τῶν Ἀγγλων προσκόπων καὶ σύσκεψιν διὰ τὴν προσεχὴ Προσκοπικὴ Συνδιάσκεψιν τῶν Παρισίων. Αὐτὸς ἄλλως τε ἦτο ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ καὶ Martin. Ἐπιμονήθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῆς Συνδιασκέψεως, ἦτοι ὁ τύπος τῆς διαμονῆς τῶν ἀπεσταλμένων, ἡ συμπλήρωσις τοῦ προγράμματος, κτλ. ὡς καὶ ἡ μορφή τῆς Συνδιασκέψεως, ἣτις διοργανοῦται ὑπὸ τοῦ Διεθνούς Γραφείου, πάντων τῶν Προσκοπικῶν σωμάτων τῆς γῆς. Ὁ Διεθνὴς Ἐφορὸς ἐξήγησε καὶ τοῦ ἐπαρουσιάσθησαν οἱ Ἕλληνες πρόσκοποι, μετ' ὃ οὐ καὶ Martin ἐξέφρασε τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεως, προσθέσας ὅτι «τὰ Ἑλληνόπουλα τὰ γνωρίζει καὶ ἀπὸ τὸ Λονδίον».

ΕΥΚΟΛΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. — Ἐνα δωμάτιο εἶχε δέκα γωνίες, σὲ κάθε γωνία μία γάτα ἐμπρὸς ἀπὸ καθε γάτα ἦσαν ἐννέα γάτες καὶ ἀπὸ μιά γάτα σὲ κάθε μιάς τὴν οὐρά. Πόσες γάτες ἦσαν ἐν ὄλω;

2. — Μερικοὶ ἄνθρωποι ἔτρωγαν αὐγά, ἀν' ὁκτώ ἀπ' αὐτοὺς ἔτρωγαν ὁκτώ σὲ ὁκτώ λεπτά τῆς ὥρας πόσες φορὲς ὁκτώ τρώγουν οἱ ὁκτόντι ὁκτὸ σὲ ὁκτώ λεπτά;

3. — Τὸ κεφάλι ἐνὸς μεγάλου ψαριοῦ ζυγίζει 24 λίτρος, ἡ οὐρά τὸ μισὸ τοῦ βάρους τοῦ σώματος τοῦ εἶναι λιγώτερο ἀπὸ τὸ βᾶρος τοῦ κεφαλιοῦ. Τὸ ψάρι ὁλόκληρο ζυγίζει 7 φορὲς τὸ βᾶρος τῆς οὐρᾶς πόσο εἶναι τὸ βᾶρος του;

Εἶναι ἐκδόσεις.

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῶν Eclaireurs Unionistes τῆς Γαλλίας «Eclaireur Unioniste» γίνεται ἡδη δεκατηνθήμερον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἑτησίαι συνδρομὴ του ὠρίσθη 8 φράγκα.

Γραφεῖα, 14 rue Provence, Paris.

Ἐπίσημον ὄργανον τῶν Βέλγων Προσκόπων εἶναι «Le Scout» ἐκδιδόμενον ἀπαξ τοῦ μηνὸς μετ' ἕλην πλουσιωτάτην, προσκοπικὰ παίγνια καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα.

Συνδοομὴ ἑτησίαι: 6 φράγκα, Palais d'Egmont - Bruxelles.

Εἶνη ἀλληλογραφία

Οἱ Αὐστριακοὶ Πρόσκοποι: Teddy Kogler καὶ Hans Schwarz ἐκ Βιέννης Kutxhnergasse 17 καὶ ὁ Ὁλλανδὸς Ὑπαρχηγὸς Προσκόπων J. Butter Doedeestraat 34 Rotterdam ζητοῦν νὰ ἀλληλογραφοῦν μετ' Ἑλληνας Πρόσκοπους Γαλλιστί, Ἀγγλιστί ἢ Γερμανιστί. Ἐπιθυμοῦν ἐπίσης νὰ ἀνταλλάσσωσι γραμματόσημα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀντασκοπικαὶ τῆς Ζωῆς τῶν Προσκόπων, ὅπως κανονίσωσι τοὺς λ/σμούς των μετ' ἐπιταγήσιν τοῦ Περιοδικοῦ. Τὸ νέον περιοδικὸν «Ἔσο Ἐτοιμος» θὰ στέλλεται μόνον εἰς συνδρομητάς, οὐχὶ δὲ εἰς πώλησιν φύλλον.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΑ "Ο ΗΛΙΟΣ,,
"SUN,, INSURANCE OFFICE

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1710

ΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΚΑΤΑ ΠΥΡΟΣ ΟΙΚΙΑΣ, ΕΠΗΛΑ, & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΝΩΤΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

ΕΝ ΒΙΝΤΕΝΤΟΥΡ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΦΡ. 73.700.000

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΑΣΦΑ ΔΙΑΙ: 1) ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ (ΣΥΜΦ. ΤΩ ΝΟΜΩ 551)
2) ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
3) ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΚΟΝΙΑΚ ΠΑΛΑΙΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΓΓΑΣ ΚΑΙ
ΠΟΤΟΠΟΙΓΓΑΣ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΟΙΓΓΑΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΟΥΡΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

6-ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ-6

ΠΑΡΑΣΗΜΑ & ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Τὸ μεγαλύτερον βραβεῖον κατὰ τὴν Διεθνή
ἔκθεσιν τοῦ (Bordeaux 1908)

ΕΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΚΟΝΙΑΚ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΣΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ

Α. ΑΡΙΑΝΟΥΤΣΟΝ & ΣΙΑ

ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ ΘΥΜΗΘΗΤΕ

ΦΘΗΝΑ - ΚΟΜΨΑ - ΣΤΕΡΕΑ

ΕΦΑΜΙΛΛΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΣΑΡΡΗ 48

ΠΡΑΤΗΡΙΑ { ΣΤΑΔΙΟΥ 57 } ΦΘΗΝΑ
                  { ΑΙΟΛΟΥ 166 }
                  ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΔΟΣ ΣΜΥΡΝΗ

Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & Σ^{ΙΑ}

ΕΙΣΑΓΩΓΗ — ΕΞΑΓΩΓΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3. ΤΗΛΕΦ. 475
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΝΟΤΑΡΑ 64. 287

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ

ASIATIC PETROLEUM C^O L^{TD}

— ΔΙΑΡΙΣΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ —
ΒΕΝΖΙΝΗΣ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ, ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ
ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Western Electric Company
Bell Telephone Manufacturing Company
Otis Elevator Company

ΑΠΟΘΗΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ

Corn Products Refining C^o

ΑΠΟΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

Farbenfabriken Friedr. Bayer et Co
vorm

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ

ΧΑΡΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ, ΧΑΡΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ, ΧΑΡΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ

ΜΕΛΑΝΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ

= ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ =

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 10
Ἐξωτερικοῦ Φρ. Χρ. 12

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 8
Ἐξωτερικοῦ Φρ. Χρ. 10

Τὸ τεῦχος Ἐξωτερικοῦ Φραγ. 1. Ἐσωτερικοῦ Δρ. 0.75

Διεύθυνσις περιοδικῶν = ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ = Νίκης 11 Ἀθήναι
Adresse Revue = ESSO ETIMOS = 11. Rue Nikis Athènes